DOCUMENT 1:

MEMÒRIA

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Querol

ÍNDEX:

LA MEMÒRIA

1. **Presentació** 3
2. **L'oportunitat de la revisió** 11
3. **La diagnosi** 37
4. **Els criteris i objectius** 131
5. **Les propostes i alternatives** 135
6. **La proposta d'ordenació** 155
7. **El resum de les determinacions del POUM** 167
8. **Annexos a la Memòria (en documents a part).**
   1. La participació ciutadana.
      Annex 1 bis: La participació ciutadana (texts íntegres d'informes i al·legacions)
      Annex 1 tris: La participació ciutadana (Informes, presentacions, fòrums i tallers)
   2. L'Estudi de Mobilitat.
   3. L'Estudi d'Inundabilitat.

1. LA PRESENTACIÓ

1.1. Antecedents.

La Corporació va prendre els acords següents:

- Acord de Ple de l'Ajuntament per a l'inici de la formulació del POUM i l'expedient de contractació.
  Data: 28/12/2007

- Acord de Ple de l'Ajuntament per aprovar les bases del concurs per a la redacció del POUM.
  Data: 13/02/2008

- Acord de Ple de l'Ajuntament per aprovar el plec de condicions tècniques particulars del contracte de consultoria i assistència tècnica per a la redacció del POUM.
  Data: 13/02/2008

- Acord de Ple de l'Ajuntament d'adjudicació del concurs per a la redacció del POUM.
  Data: 26/06/2008

- Acord de Ple de l'Ajuntament d'aprovació del Programa de Participació Ciutadana del POUM.
  Data: 20/12/2008

- L'Ajuntament de Querol en sessió plenària de data 06/08/2009 acorda sotmetre a informació pública els treballs preliminars del POUM, Document de referència per a la participació ciutadana: l'Avanç, que incorpora l'Informe de Sostenibilitat Ambiental preliminar, durant el termini d'un mes per a formular suggeriments, observacions i propostes.

- El 13 d'agost de 2009 es va presentar el document d'Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar i l'Avanç de planejament d'acord amb el que estableix l'article 115 del Reglament (Decret 305/2006) davant de l'Oficina Territorial d'Avaluació Ambiental de Tarragona del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

- El Departament de Medi Ambient i Habitatge va emetre informe, Document de referència en data 22/12/2009.

- Acord de Ple de l'Ajuntament de paralització temporal de la tramitació del POUM fins després de les eleccions municipals de maig de 2011.
  Data: 25/06/2010

- Com a conseqüència de les eleccions municipals de maig de 2011, el Consistori de Querol va patir una important renovació dels càrrecs electes. Tanmateix, el nou equip de Govern va requerir als redactors del planejament la continuació dels treballs a partir de juliol d'enguany.

- El Pla d'ordenació urbanística municipal es va aprovar inicialment pel Ple de la Corporació en data 03/12/2011.

1.2. El Pla d'Ordenació urbanística municipal (POUM).

1.2.1. Definició

El POUM es l'instrument d'ordenació urbanística integral del territori a nivell municipal i es redacta sota criteris que incorporin un **Programa de participació ciutadana** i la voluntat de contribuir al **desenvolupament urbanístic sostenible** de Catalunya i de donar resposta adequada a les necessitats de sòl urbanitzat, d'habitatge i creixement econòmic del municipi.

1.2.2. Marc legal

En la redacció del POUM s'han tingut i es tindran en compte les disposicions següents:

- Llei 23/1983, de 21 de novembre, de Política Territorial; (L.P.T.)
- Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el reglament de la Llei d'urbanisme.(R.L.U.)
- Real Decreto Legislativo 2/2008, de 20 de junio, por el que se aprueba el texto refundido de la ley del suelo; (T.R.L.S.)
- Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme.
- Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost.

i tota la legislació catalana aplicable al projecte, així com totes les altres disposicions d'obligat compliment:

1.2.3. Documentació

El POUM està integrat d'acord l'article 59 del TRLU pels següents documents:

- Document 1: La Memòria
- Document 2: Els Plànols.
- Document 3: Les Normes.
- Document 4: El Catàleg.
- Document 5: L'Agenda i l'avaluació econòmica i financera.
- Document 6: La documentació Mediambiental.
- Document 7: La Memòria Social.

1.2.3.1. La Memòria:

El contingut de la Memòria és informatiu i justificatiu de l'ordenació proposada i es divideix en:

- Memòria Descriptiva que sintetitza com és el territori, els assentaments i el medi urbà, el patrimoni, el context social i econòmic i el marc jurídic i de planejament del municipi.
- Memòria Justificativa on s'exposen els criteris i objectius proposats prenen com a model el desenvolupament urbanístic sostenible i les directrius per al planejament que són objecte respectivament dels articles 3 i 9 del Text refós de la Llei d'Urbanisme, així com les mesures adoptades per facilitar l'assoliment d'una mobilitat sostenible.
- Annexos on s'incorpora el Programa de Participació Ciutadana que l'Ajuntament ha aplicat en el procés de formulació i tramitació per garantir l'efectivitat dels drets reconeguts a l'article 8 de la Llei d'Urbanisme, així com d'altres estudis complementaris.

1.2.3.2. Els Plànols:

Plànols d'Informació, on es plasma de forma gràfica la informació més rellevant del territori; situació, topografia, altimetria, orografia, els usos existents, el planejament vigent, les infraestructures, les edificacions, etc.

Plànols d'Ordenació, que representen de forma definitiva el model de planejament urbanístic, el règim urbanístic del sòl amb les diferents classificacions, qualificacions i usos i tenen força normativa.

1.2.3.3. Les Normes:

Són els preceptes que configuren el cos reglamentari essencial del POUM. En elles s'estableixen les condicions d'edificació en sòl urbà, les de protecció del sòl no urbanitzable i les de desenvolupament dels sectors de creixement.

Juntament amb els plànols d'ordenació constitueixen el cos normatiu específic del municipi en matèria urbanística i prevalen sobre la resta de documents del POUM, en els aspectes no contemplats per les Normes, s'estarà a allò que determini la legislació urbanística general i/o específica en cada cas.

1.2.3.4. El Catàleg:

Aquest document tindrà caràcter normatiu i en ell s'inclouen els bens naturals, artístics i arqueològics que cal protegir, amb les ordenances que els regulin depenent de la categoria establerta.

1.2.3.5. L'Agenda i l'Avaluació econòmica i financera:

Estableix de forma indicativa un calendari per a la consecució de les actuacions a desenvolupar previstes al POUM, avalua el cost de l'execució, en etapes si s'escau, i defineix les disposicions pressupostàries a programar, de forma informativa i justificativa.

1.2.3.6. La Documentació Mediambiental:

Fa una diagnosi des del punt de vista mediambiental del territori ordenat, proposant de forma informativa i justificativa, les mesures adoptades per garantir la qualitat mediambiental desitjada.

1.2.3.7. La Memòria social:

Realitza una anàlisi dels aspectes socials i econòmics del municipi, conté la definició dels objectius de creació d'habitatge protegit o assequible justificant les reserves que el POUM preveu.

1.2.3.8. L'Avanç:

Aquest és un document tècnic, al qual la legislació urbanística vigent atorga la funció de facilitar la participació ciutadana, a través de la seva informació pública, en desenvolupament de l'article 8 del Text refós de la Llei d'Urbanisme.

En aquesta "informació pública", es tracta de rebre suggeriments, propostes i alternatives generals per tal d'estudiar la seva confirmació o rectificació. Es doncs, el període de definició del model urbanístic de ciutat, previ a la redacció de la solució detallada del POUM. No es el moment de la resolució de qüestions particulars o concretes, que es podran plantejar en la informació pública de l'Aprovació Inicial.

És, en definitiva, l'instrument de planejament que inicia formalment la participació ciutadana, absolutament necessària per fer possible un POUM amb el màxim consens i credibilitat.

1.2.4. Determinacions

El POUM en aplicació del que estableix l'article 57 del TRLU, fa les següents determinacions:

1.2.4.1. Generals:

a) Classifica el territori en les classes de sòl definides per la Llei i en els àmbits o les superfícies que resultin necessaris en funció dels objectius de desenvolupament i de la complexitat urbanística del municipi.

b) Estableix les determinacions que corresponen a cada classe de sòl per a aconseguir la plena efectivitat del règim respectiu.
c) Desenvolupa per a cada classe de sòl l'estructura general i el model del territori, que s'ha d'adequar a les determinacions dels articles 3 i 9 del Decret legislatiu 1/2010.
d) Determina els indicadors de creixement, població, recursos i desenvolupament econòmic i social del sistema urbà que hagin d'ésser considerats per a decidir l'oportunitat i la conveniència de cada actuació, d'acord amb els interessos públics derivats de l'imperatiu d'utilització racional del territori.
e) Incorpora les previsions sobre la disponibilitat dels recursos hídrics i energètics.
f) Defineix el sistema general d'espais lliures públics, que ha de respondre, com a mínim, a la proporció de 5 m2 per cada 25 m2 de sostre admès pel planejament urbanístic per a ús residencial no inclòs en cap sector de planejament urbanístic.
g) Defineix el sistema urbanístic d'habitatge dotacional.
h) Estableix les determinacions necessàries per a assolir una mobilitat sostenible en el municipi.
i) Estableix per mitjà de l'Agenda les prioritats i previsions temporals de l'execució del POUM.
j) Fixa els criteris que incorporin un Programa de participació ciutadana i la voluntat de contribuir al desenvolupament urbanístic sostenible de Catalunya i de donar resposta adequada a les necessitats de sòl urbanitzat, d'habitatge i creixement econòmic dels municipis.

1.2.4.2. En sòl urbà:

a) Qualifica o zonifica el sòl i reserva o afecta aquest per a sistemes urbanístics generals i locals, respectant en tot cas la proporció adequada a les necessitats de la població. El nou planejament revisa les qualificacions existents per tal d'adequar-les a la seva realitat física i configurar un tractament normatiu global coherent.
b) Assigna usos detallats per a cada zona.
c) Regula els paràmetres i els criteris d'harmonització formal i compositiva de les edificacions.
d) Determina els valors arquitectònics, arqueològics, paisatgístics i mediambientals que han d'ésser protegits.
e) Regula l'ús del subsòl, d'acord amb l'article 39 del TRLU, per fer factibles la prestació dels serveis i la implantació de les infrastructures necessàries per a la col·lectivitat, respectant en tot cas els aprofitaments privats que hi siguin compatibles.

En sòl urbà consolidat, i en els àmbits del **sòl urbà no consolidat** no inclosos en sectors subjectes a un pla de millora urbana detalla l'ordenació urbanística del sòl, fixant els paràmetres urbanístics necessaris per a l'atorgament de llicències d'edificació i assenyala les alineacions i les rasants així com les configuracions volumètriques o sistemes d'ordenació adients

En sòl urbà consolidat precisa les característiques i traçat de les obres d'urbanització bàsiques.

En sòl urbà no consolidat per als quals delimita sectors subjectes a un pla de millora urbana, fixa els índexs d'edificabilitat bruta, les densitats i els usos principals i compatibles i els estàndards per a determinar les reserves mínimes per als sistemes locals.

En sòl urbà consolidat, estableix els elements d'urbanització que cal completar o acabar perquè els terrenys adquireixin la condició de solar.

1.2.4.3. En sòl urbanitzable:

En sòl urbanitzable delimitat, concreta la delimitació dels sectors i, per a cadascun d'aquests, els índexs d'edificabilitat bruta, la densitat màxima, que no pot superar en cap cas els cent habitatges per hectàrea, i els usos principals i compatibles i els estàndards per a determinar les reserves mínimes per als sistemes locals.

En sòl urbanitzable no delimitat estableix:
a) Les magnituds màximes o mínimes de les actuacions urbanístiques que hi són permeses, en funció dels diferents usos.

b) Les intensitats màximes dels usos urbanístics.
c) Les connexions amb les infraestructures exteriors.
d) Els nivells o percentatges de sòl de cessió obligatòria i gratuïta.

1.2.4.4. En sòl no urbanitzable:

a) Regula cadascuna de les qualificacions possibles, en coherència amb el grau de conservació i protecció pretesos.
b) Regula els paràmetres bàsics de les edificacions admissibles.
c) Estableix els llindars màxims d'actuacions pròpies d'activitats agrícoles admesos per planejament.
d) Incorpora el catàleg específic de les masies i cases rurals susceptibles de reconstrucció o rehabilitació.

1.2.5. Formulació, tramitació i aprovació del POUM.

La formulació, tramitació i aprovació dels POUMs ve determinada pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, i en el seu Reglament, de 18 de juliol de 2006.

- La iniciativa per la formulació del POUM és pública i correspon a l'Ajuntament.
- Amb l'objecte de garantir la participació dels ciutadans en la tramitació del POUM l'Ajuntament abans de l'aprovació inicial ha d'aprovar i publicar un programa de participació ciutadana.
- Per facilitar la participació dels ciutadans en la formulació dels POUM l'Ajuntament prèviament a l'aprovació inicial ha d'acordar publicar i sotmetre a informació pública l'Avanç del POUM.
- L'Avanç ha de contenir els objectius i criteris generals, una síntesi de les alternatives considerades, la descripció de les característiques bàsiques de la proposta d'ordenació i un informe ambiental preliminar.
- L'Avanç s'ha de sotmetre a informació pública durant un termini d'un mes i a l'informe de l'òrgan ambiental.
- Una vegada analitzats els suggeriments i propostes presentades resultat del període d'audiència pública i l'informe de l'òrgan ambiental, s'esmena i completa el projecte de POUM.
- L'Ajuntament aprova inicialment el projecte de POUM i el sotmet a informació pública pel termini d'un mes, al llarg del qual les administracions, entitats i persones interessades poden presentar les al·legacions que considerin pertinents.
- S'estudien les al·legacions i els informes rebuts, se'n fa un informe i s'introdueixen les esmenes que calgui al POUM.
- L'òrgan ambiental ha de donar conformitat a aquesta proposta de projecte de POUM en el termini d'un mes.
- Posteriorment l'Ajuntament aprovarà el projecte de POUM provisionalment.
- Es presenta el projecte de POUM aprovat provisionalment a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona per la seva aprovació definitiva que s'ha de produir en el termini de quatre mesos des de la recepció de l'expedient.

1.3. Estructura documental del POUM de Querol.

1.3.1. El document de referència per a la participació ciutadana. L'Avanç.

El document per a la participació ciutadana de Querol està format pels següents documents:

VOLUM I: Document de referència per a la participació ciutadana. L'Avanç.

- Document 1: Memòria.
- Document 2: Els Plànols.
- Document 3: Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar.
- Document 4: La Participació Ciutadana.

1.3.2. El document de referència per a l'aprovació inicial.

El document per a l'aprovació inicial està format pels següents documents:

VOLUM II: Document de referència per a l'aprovació inicial.

- Document 0: Índex.
- Document 1: Memòria i Annexos.
- Document 2: Els Plànols.
- Document 3: Normes.
- Document 3bis: Ordenances.
- Document 4: Catàleg.
- Document 5: Agenda. Estudi econòmic i financer.
- Document 6: Informe de Sostenibilitat Ambiental.
- Document 7: Memòria Social.
- Document 8: Document Comprensiu.

1.3.3. El document de referència per a l'aprovació provisional.

El document per a l'aprovació provisional està format pels següents documents:

VOLUM III: Document de referència per a l'aprovació provisional.

- Document 0: Índex.
- Document 1: Memòria i Annexos.
- Document 2: Plànols.
- Document 3: Normes.
- Document 4: Catàleg de béns.
- Document 4bis: Catàleg de masies i cases rurals.
- Document 5: Agenda. Estudi econòmic i financer.
- Document 6: Informe de Sostenibilitat Ambiental.
- Document 6bis: Memòria Ambiental.
- Document 7: Memòria Social.
- Document 8: Document Comprensiu.

2. L'OPORTUNITAT DE LA REVISIÓ:

2.1. El marc legal

2.1.1. Planificació territorial

La planificació territorial està afectada per aquells plans i programes que marquen el desenvolupament d'un territori concret en l'aspecte específic que desenvolupi aquell tipus de planejament. Com a marc de referència s'examina el planejament supramunicipal per posteriorment analitzar el planejament municipal. Finalment, es descriuen els usos reals de sòl i les seves tendències

La planificació es realitza des de nivells supramunicipals, regionals, estatal i fins hi tot mundials, i amb temàtiques ben diferents: socials, territorial, ambientals, etc. Les planificacions d'abast més ampli marquen les estratègies de les planificacions d'abast més local, i haurien d'anar coordinades les unes amb les altres per tal d'ajuntar esforços i incrementar l'eficiència en la seva aplicació.

D'aquesta manera, i en l'àmbit que ens ocupa, la planificació del municipi de Querol ve marcada en part, per unes estratègies supramunicipals i per altra per un model concret de municipi.

A continuació s'analitzaran aquells plans que d'alguna manera influencien el model de desenvolupament sostenible que ha d'assolir Querol. S'ha pres en consideració els plans des d'abast català als plans propis del municipi. Cal tenir present que existeix una estratègia europea i una estratègia espanyola per al desenvolupament sostenible.

Tal i com es reflexa en la taula següent, Querol està influenciat per plans supramunicipals com el Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona, o el Pla d'Infraestructures de Catalunya.

Planificació territorial que afecta al municipi de Querol.

	Territorial
Supramunicipal	El Pla territorial General de Catalunya (PTGC) Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona (PTPCT) Pla d'Infraestructures de Catalunya Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN)

Font: Elaboració pròpia

Aspectes territorials i planejament directriu

La configuració i el funcionament territorial del municipi de Querol ve definida pel seguit d'instruments que incideixen en l'ordenació dels elements i processos de territori.

El planejament vigent que afecta o afectarà en un futur pròxim al municipi es caracteritza per una jerarquia definida en funció de l'escala.

Els diferents instruments van des d'escales més generals, que ofereixen unes directrius de coherència per a territoris que, o bé comparteixen característiques similars o bé constitueixen àmbits administratius; fins a escales més específiques, que ofereixen una resolució de més concreció i adequació a la realitat del municipi. Aquest seguit d'instruments es detallen a continuació:

- Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme
- El Pla Territorial General de Catalunya
- Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona
- Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya. 2006-2026 (PITC)
- Programa de Sanejament d'aigües Residuals Urbanes. 2005 (PASARU 2005)
- Pla Director d'Instal·lacions i Equipaments Esportius de Catalunya (PIEC)
- Pla d'Espais d'Interès Natural.
- El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

En aquest apartat s'examinen les determinacions més importants dels instruments de planificació territorial de major incidència pel municipi de Querol.

2.1.1.1. Decret legislatiu 1/2005 (derogat pel Decret Legislatiu 1/2010)

Malgrat la primera generació de planejament "democràtic" tingué com a objectius limitar i reordenar els creixements heretats, intentar donar sortida a situacions consolidades de difícil assimilació i dotar els pobles i ciutats dels equipaments i les infrastructures necessàries; d'això en fa ja 30 anys. Els canvis en la sensibilitat social en relació al medi i el fet que algunes necessitats del moment han quedat obsoletes i han aparegut noves necessitats o noves interpretacions de necessitats, ha implicat l'elaboració de nous instruments que s'adaptessin a les realitats presents, aquest ha estat l'exemple del Decret Legislatiu 1/2005, refós de la Llei 2/2002 i 10/2004.

2.1.1.2. Pla Territorial General de Catalunya (PTGC)

La Llei 1/1995, de 16 de març, va aprovar el Pla Territorial General de Catalunya, com a instrument per a definir els objectius d'equilibri territorial d'interès general per a Catalunya,. Els objectius que persegueix el PTGC són bàsicament els de potenciar el desenvolupament, equilibrar el territori i ordenar el creixement.

Per a arribar a aquests objectius, el PTGC planteja un seguit de propostes i determinacions que han de servir com a marc orientador de les accions amb incidència territorial i que han de ser formulades explícitament i de tal manera que puguin ser assumides i desenvolupades pels plans jeràrquicament inferiors al PTGC, fixant grans línies estratègiques i delimitacions indicatives.

EL PTGC planteja propostes a través de l'establiment d'estratègies territorials, mediambientals i econòmiques, de la definició d'un model territorial tot assignant determinades funcions territorials dins de l'estratègia global del Pla i, finalment, a través de l'establiment de directrius per a la formulació de

plans territorials d'àmbit menor: Plans Territorials Parcials, Plans Territorials Sectorials o Planejament General Urbanístic.

La peça bàsica per a l'articulació, comprensió i concreció de les propostes del PTGC són els sistemes de proposta, els quals identifiquen, amb diferents denominacions segons les tasques que els assigna el Pla, diferents zones del territori català. Els sistemes de proposta poden ser formats per un o més sistemes urbans existents o simplement per nuclis, centres d'un sistema urbà incipient o feble.

Per altra banda, la definició i fixació dels paràmetres urbanístics bàsics, la distribució indicativa d'usos del sòl i la localització indicativa dels elements de les diferents xarxes d'infrastructures, equipaments i espais verds en els sistemes de proposta definits no és objecte del PTGC sinó que aquest ho deixa en mans dels Plans Territorials Parcials corresponents. En el cas de Querol, el Pla Territorial Parcial que li correspon es el del Camp de Tarragona.

Per altra banda, també es defineixen els àmbits bàsics territorials (ABT) que constitueixen àrees de planificació i, per tant, que no tenen una estructura pròpia. Són unitats territorials de cara a planificar polítiques per a la millora de la qualitat de vida. El PTGC proposa per la comarca del Alt Camp quatre ABT: Valls, Alcover, Vila-rodona i Pla de Santa Maria a la que pertany el municipi de Querol juntament amb els municipis de Pla de Santa Maria, Cabra del Camp, Figuerola del Camp i Pont d'Armentera.

Així doncs, les ABT constitueixen una unitat funcional territorial en el moment de distribuir equipaments i en el moment d'aplicar polítiques de protecció mediambiental del territori, aquest darrer aspecte d'una rellevància crucial en les zones congestionades.

Finalment, es defineixen també uns àmbits funcionals territorials (AFT) que són formats per un sistema urbà central, que en polaritza les relacions, i uns sistemes urbans que s'hi relacionen amb un cert grau de dependència, de manera que el conjunt constitueix una unitat funcional definida i composta a partir de sistemes urbans de diferent comarques. El municipi de Querol pertany a l'AFT del Camp de Tarragona, tal i com s'observa en el mapa següent.

Mapa 3.2.1-1 Àmbits Funcionals Territorials de Catalunya

Font: Pla Territorial General de Catalunya

ÀMBIT FUNCIONAL TERRITORIAL DEL CAMP DE TARRAGONA.

Polaritats i sistemes urbans

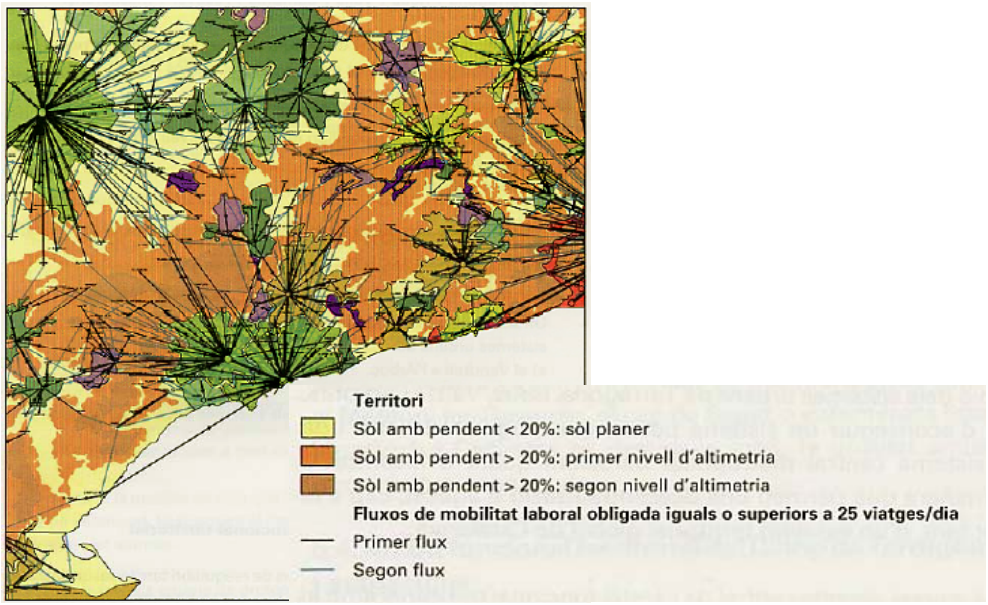

Els sistemes de proposta totalment o parcialment localitzats en aquest àmbit territorial estan integrats pels sistemes urbans següents:

Sistemes de proposta

- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 1 basat en sistemes urbans de:
  Tarragona + Reus + Valls + Cambrils + Alcover + Masllorenç.

- Un sistema d'articulació i desenvolupament del sistema de reequilibri territorial de nivell 1 basat en sistemes urbans de:
  Montblanc + l'Espluga de Francolí + la Riba.

- Part d'un sistema de reequilibri territorial de nivell 3 basat en sistemes urbans de:
  Falset + Móra d'Ebre + Flix + Gandesa.

- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 4 basat en el sistema urbà de:
  Santa Coloma de Queralt.

- Un sistema d'articulació entre àmbits funcionals territorials basat en sistemes urbans de:
  El Vendrell + L'Arboç.

- Dos sistemes costaners basats en sistemes urbans i les polaritats
  Mont-roig-Vandellòs.
  Torredembarra-Roda de Barà.
  Calafell-Cunit.

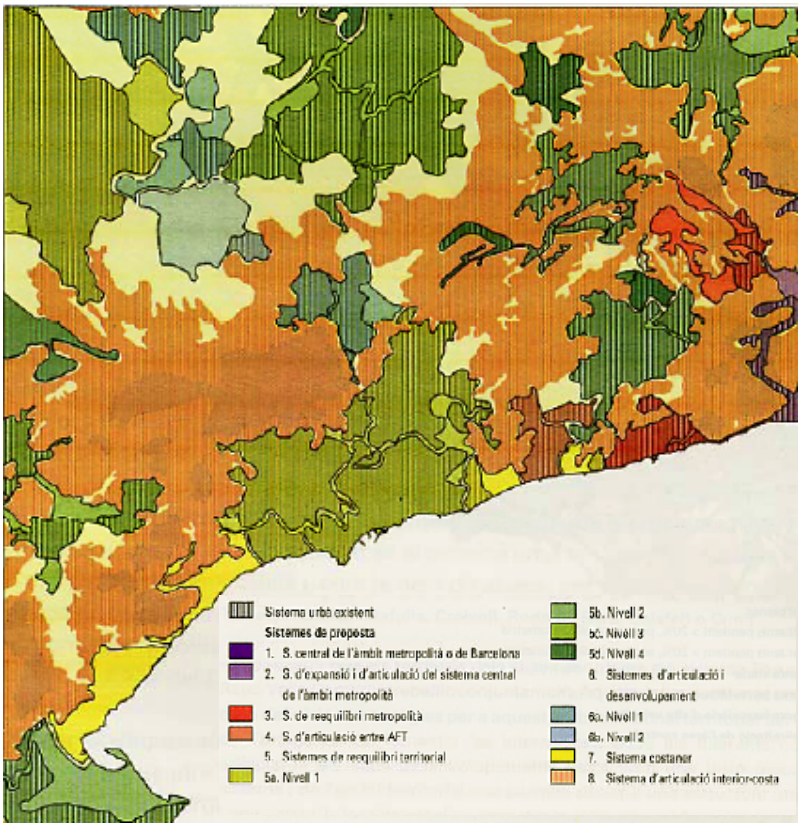

Els sistemes urbans i els sistemes proposta

Estratègies globals per l'àmbit funcional territorial (AFT)

- Potenciar la formació d'un gran sistema de reequilibri territorial, que serà el més important en població de Catalunya fora de l'àmbit metropolità, construït a partir de la unió dels sistemes urbans de Tarragona, Reus, Valls i Cambrils amb l'objectiu d'aconseguir un sistema potent que pugui esdevenir alternativa al sistema central metropolità barceloní quant a localització d'activitat, de manera que permeti una descentralització d'aquest, cap a la consecució, per tant, d'un equilibri territorial global de Catalunya.
- Donar suport a aquest sistema central de l'àmbit funcional territorial amb el sistema de Montblanc-l'Espluga; actualment aquests sistemes ja mantenen fortes relacions, ja que, tot i la seva separació física per la serra de Miramar, són molt propers. Alhora aquest sistema d'articulació i desenvolupament exerceix unes certes funcions com a ròtula o nexe d'unió respecte a l'àmbit funcional territorial de les terres de ponent.
- El sistema central de l'AFT i el sistema d'articulació i desenvolupament formen l'àrea central de l'AFT.
- Potenciar la formació d'un sistema de reequibri territorial de nivell 3 basat en els sistemes urbans de Falset, Mora d'Ebre, Flix i Gandesa. Aquest sistema de proposta aglutiaria les polaritats rellevants de les comarques, de forma que articulés els àmbits funcionals dels Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre i Ponent, i buscaria aconseguir un augment de les interrelacions entre aquestes comarques i del seu grau de desenvolupament. És un sistema que, per la seva localització en una zona amb dificultats, té una rellevància especial dintre dels dos AFT als quals pertany, com també en el global de Catalunya.
- Potenciar conforme al seu nivell el sistema de reequilibri territorial de nivell 4, basat en el sistema urbà de Santa Coloma de Queralt; sistema de pes feble en valors absoluts, però important des del punt de vista relatiu territorial, atesa la seva localització en zona poc poblada.
- Potenciar la formació i el desenvolupament d'un sistema d'articulació àmbits funcionals territorials, basat en el sistema urbà del Vendrell, localitzat a l'extrem sud del vuit català i, com ja

hem dit abans, per al sistema de nova creació de l'altre extrem del vuit, amb les funcions bàsiques d'estirar l'àmbit funcional Metropolità i de ser un nexe d'unió o ròtula entre aquest i el sistema central de l'AFT del Camp de Tarragona.

- Aplicar polítiques de desenvolupament de qualitat als sistemes turístics costaners i estendre'n les àrees d'activitat cap a l'interior, bé siguin en el mateix municipi perquè aquest disposi de territori suficient, cas de Mont-roig o Vandellòs; bé en uns altres municipis de segona línia, com és el cas Torredembarra, Altafulla, Creixell, Roda de Barà, Calafell o Cunit.
- Aconseguir que els territoris dels sistemes urbans del sistema Tarragona-Reus-Valls-Cambrils treballin conjuntament. Aquest és l'aspecte més destacat de la definició d'estratègies per a aquest àmbit funcional territorial del Camp de Tarragona. Cal fomentar les interaccions entre els diferents nuclis i articular-hi els seus desenvolupaments físics amb una visió global del sistema i de l'àmbit territorial que permeti donar-li una estructura unitària. Lògicament, la localització d'aquests desenvolupaments físics ha de produir-se en els sòls planers de les tres comarques del Camp i no ocupats per espais d'especial interès mediambiental. Aquest sistema resultant seria actualment el de pes més important tret de l'àrea metropolitana, amb una població fixa de 300.000 persones i, per tant, es configuraria com un sistema capaç de competir amb l'àrea central catalana, en disposar de prou territori, població i dinàmica econòmica.
- Per reforçar la dinàmica econòmica i de població del sistema central i de l'àmbit funcional territorial global, cal millorar o crear les infraestructures que això comporta, especialment les infraestructures de transport, que cohesionin i articulin tant els sistemes com tot l'àmbit, de manera que li permetin treballar al màxim com a unitat funcional; també necessàries par tal de relligar l'àmbit amb els altres àmbits territorials de Catalunya, funció aquesta de potenciar el sistema de reequilibri territorial de nivell 1.
- Per a reforçar la capitalitat i poder d'atracció del sistema central de Camp de Tarragona cal localitzar-hi també equipaments de rang nacional i serveis especialitzats, que requereixen uns llindars de població prou elevats per aparèixer.

Les actuacions concretes en aquest àmbit funcional territorial -referides a les xarxes de transport- son les següents:

XARXA VIÀRIA

Eixos nord sud:
Connexió de l'eix del Segre amb el Litoral, des d'Artesa de Segre passant per Agramunt, Tàrrega, Montblanc, Valls i Tarragona, que connectarà aquest àmbit del Camp de Tarragona amb el de la plana de ponent.

Connexió Montblanc-Reus-Salou.
Connexió de Manresa-Igualada amb el sistema central de l'àmbit millorant els traçats actuals.

Eixos est-oest:
Eix Pre-litoral que aniria a lligar la falda de la serralada Pre-litoral a partir de l 'anomenat Quart cinturó, des del Vallès fins a la connexió amb l'autopista A-7, a Mont-roig del Camp, passant i articulant el sistema central tarragoní, prestant especial atenció a l'impacte mediambiental que pot tenir.

Eix de penetració costa-interior a partir del sistema central tarragoní i cap a Terol.

XARXA FERROVIÀRIA

La futura línia del TAV es bifurcaria en aquest àmbit funcional territorial en un traçat mediterrani a València.

Les estacions del TAV s'haurien de localitzar relativament properes al port i a l'aeroport, en el sistema central, que veuria així reforçades la seva connectivitat exterior i la seva cohesió interna.

En les línies fèrries convencionals, a part de les actuacions genèriques per millorar la seva operativitat, cal preveure actuacions en la línia que corre paral·lela i molt propera a la costa, per tal de permetre articular i estructurar el desenvolupament urbà.

Es proposa establir un servei de metro regional que connecti les principals polaritats de l'àmbit, especialment les de l'àrea central.

PORT

Cal potenciar el port de Tarragona com a gran centre d'intercanvi de mercaderies de l'àmbit funcional territorial, lligat a l'aeroport i a la línia d'alta velocitat, creant-hi una zona d'activitats logístiques.

AEROPORT

Cal millorar l'aeroport de Reus-Tarragona par tal de potenciar el seu ús alternatiu i de suport de l'aeroport de Barcelona i relligar-lo amb els altres grans centres de transport a esmentats.

Propostes del PGTC

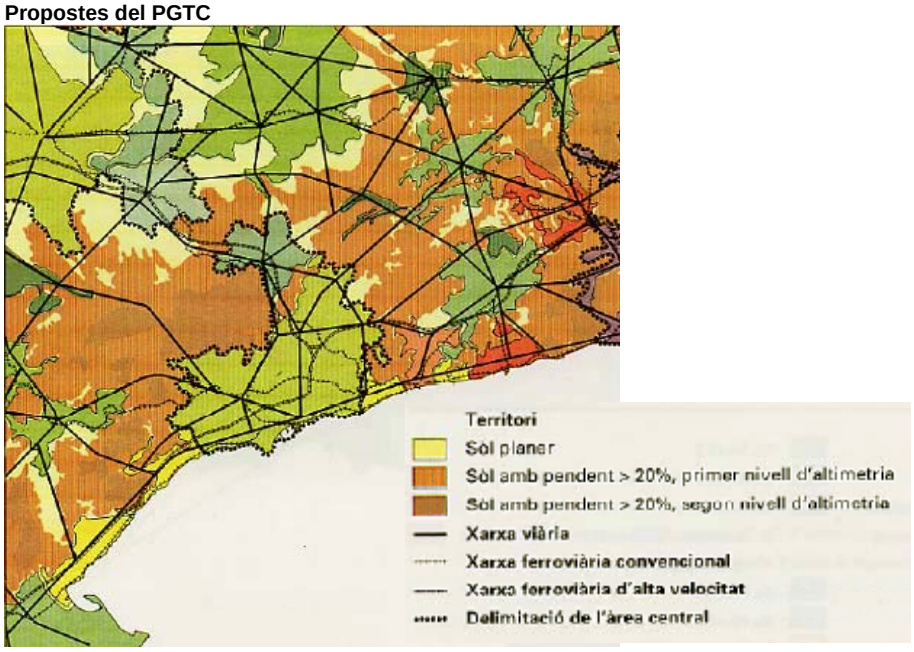

2.1.1.3. El Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona, (PTPCT)

L'Edicte de 3 de setembre de 2007 pel qual se sotmet a informació pública l'Avantprojecte del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona, (PTPCT)., publicat al DOGC núm. 4961, de 4 de setembre.

El 14 de juliol de 2008 el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques va aprovar inicialment el projecte del PTPCT.

Per resolució de data 15 de desembre de 2009, el Conseller de PTOP va aprovar provisionalment el projecte del PTPCT.

En data 12 de gener de 2010, el Govern de Catalunya ha aprovat definitivament el PTPCT. L'acord de Govern i la normativa del Pla han estat publicats al DOGC núm. 5559 de 3 de febrer de 2010 a l'efecte de la seva executivitat immediata.

MARC LEGAL, ABAST I CONTINGUT DEL PTPCT.

Marc legal.

El PTPCT es redacta d'acord amb la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, la qual el defineix com un dels instruments de planejament territorial conjuntament amb el Pla territorial general i els plans territorials sectorials.

Els plans territorials parcials han de desplegar les determinacions del Pla Territorial General amb el major detall que permet la menor extensió del seu àmbit.

D'acord amb el seu caràcter pròpiament territorial, la Llei estableix per als plans territorials un contingut temàtic similar al del Pla Territorial General.

Abast.

El grau màxim d'abast del pla s'assoliria quan aquest establís les pautes que asseguressin les coherències de totes les polítiques públiques i les actuacions privades en vers un model territorial que es defineix com l'objectiu desitjat.

El pla hauria de:
- Prendre consideració, com a referents bàsics de la matriu territorial, d'aquells components de major estabilitat entre els que cal destacar la configuració del medi físic.
- Ocupar-se preferentment d'aquelles variables territorials en què, a més de ser rellevants per al desenvolupament del territori, el pla pugui tenir una incidència efectiva.
- Modular les propostes en normes, directrius i recomanacions segons les matèries en que es tracti.
- Establir condicions per als programes d'actuacions, més que definir programes concrets.

Contingut.

El PTPCT desenvolupa la seva proposta espacial a partir dels tres sistemes adoptats: espais oberts, assentaments i infraestructures de mobilitat; en cada sistema atesa llur diferent naturalesa, les determinacions assoleixen un diferent abast.

Les regulacions que el pla estableixi per al sistema d'espais oberts podran assolir el caràcter de normes d'aplicació directa quan no siguin imprescindibles majors concrecions mitjançant instruments intermedis.

Per al sistema d'assentaments el pla assenyala, d'una banda, l'estructura de rangs dels nuclis i les àrees urbanes que preveu en el model territorial proposat, i de l'altra banda, les estratègies de desenvolupament urbà que es proposa per a cadascun, d'acord amb aquest model.

Pel que fa als sistemes d'infraestructures de mobilitat s'han d'establir relacions de coherència i complementarietat entre els plans territorials parcials i els plans sectorials específics.

LES PREMISSES DEL PROGRAMA DE PLANEJAMENT.

En coherència amb el PTGC el pla territorial ha adoptat les premisses, les quals es concreten en criteris; de caràcter qualitatiu, per al tractament dels diversos components per a les propostes d'ordenació, i en hipòtesis; de caràcter quantitatiu que permeten definir diferents escenaris econòmics i demogràfics als quals les propostes d'ordenació han de donar resposta.

Criteris de planejament.

Si bé sense una estricta exactitud conceptual, ja que la majoria de criteris sol tenir projecció en els tres sistemes el pla fa la següent classificació en funció de la major implicació amb un o altre sistema:

SISTEMA D'ESPAIS OBERTS.

- Afavorir la diversitat del territori i mantenir la referència de la seva matriu biofísica.
- Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.
- Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori.
- Moderar el consum de sòl.

SISTEMA D'ASSENTAMENTS.

- Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.
- Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebra el territori.
- Facilitar una política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.
- Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.
- Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.
- Els nous creixements han de ser compactes en continuïtat.
- El creixement urbà ha de reforçar una estructura nodal del territori.

SISTEMA DE MOBILITAT.

- La mobilitat es un dret i no una obligació.
- Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.
- Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.
- Integrar Catalunya en el sistema de xarxes urbanes i de transport europees mitjançant infraestructures concordants amb la matriu territorial.

Escenaris econòmics i demogràfics.

El PTPCT treballa amb el mateix horitzó 2026 que el Pla Territorial General.

El supòsit de partida per a definir els escenaris demogràfics del territori és que la variable independent que determina l'evolució demogràfica és la dinàmica de desenvolupament econòmic (evolució del PIB anual) i més concretament la part d'aquests desenvolupament que correspongui a l'increment de llocs de treball.

Partint d'aquestes consideracions el pla adopta com a hipòtesi de treball el creixement de llocs de treball d'un 1,25% anual els dos primers quinquenis des de 2001 i d'un 1% anual els tres darrers fins al 2026.

La simulació del model amb les hipòtesis assenyalades dona els resultats següents:

Població 2026:	7.800.000 habitants.
Increment de població (2001-2026):	1.300.000 habitants.
Entrada d'immigrants (2001-2026):	1.500.000 habitants.
Increment de llocs de treball (2001-2026):	940.000 llocs.
Increment d'habitatge necessari (2001-2026):	730.000 habitatges.
Taxa de dependència:	de 0,476 (2001) a 0,502.

El Pla aplica aquesta simulació feta a la totalitat del territori de Catalunya, per àmbits territorials per obtenir l'assignació de resultats a cadascun amb la incorporació de factors correctors en funció de les polaritats, accessibilitat, planejament i la disponibilitat de sòl adequat per a usos urbans.

Amb aquesta metodologia obté els següents resultats:

CAMP DE TARRAGONA

	2001	**2026**	**Increment**
Població:	469.285	808.214	338.929
Immigrants:			318.198
Ocupats:	208.107	416.396	208.289
Habitatges principals:	164.087	315.345	151.258

I més concretament per la comarca:

ALT CAMP

	2001	**2026**	**Increment**
Població:	36.639	61.380	24.741
Taxa de dependència:	0,53	0,45	
Immigrants			25.300
Ocupats:	16.617	31.903	15.286
TOE:	0,69	0,75	
Habitatges principals:	12.655	23.283	10.628

L'ÀMBIT DEL PTPCT.

Estructura geogràfica.

L'àmbit del Pla són les sis comarques: Alt i Baix Camp, Tarragonès, Conca de Barberà, Priorat i Baix Penedès.
Té una superfície de 299.969 hectàrees repartides entre 131 municipis.

A continuació el Pla realitza una anàlisi del medi natural per cadascuna de les comarques.

Síntesi de l'estudi DAFO efectuat per la URV.

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques va encarregar un estudi DAFO a la Universitat Rovira i Virgili sobre les principals qüestions a tenir en compte en l'ordenació territorial del Camp de Tarragona.

Objectius del Pla Territorial del Camp de Tarragona.

El nou Pla té com a objectiu:

Ordenar el creixement urbanístic de la regió per tal de poder assumir els creixements esperats de manera eficient i sostenible i garantir la dotació adequada d'infraestructures, equipaments i serveis per a la població.

Protegir valors naturals, la connectivitat ecològica i els espais significatius d'interès paisatgístic i agrícola, com les àrees vitivinícoles, les àrees de regadiu, el paisatge del garrofer o els espais costaners.

Definir la futura conurbació central del Camp de Tarragona, cridada a convertir-se en la segona gran àrea urbana de Catalunya, i necessitada d'un projecte de conjunt que permeti coordinar els planejaments de cada municipi.

Ajustar les grans infraestructures viàries i, especialment, definir els eixos necessaris per a l'estructuració interior de la regió, mitjançant l'establiment de diversos arcs viaris transversals.

Apropar més el tren a la ciutat actual i futura, amb el soterrament de vies a Tarragona –es proposa una alternativa al traçat litoral pel centre de la ciutat–, la proposta de noves estacions de tren i la confluència dels diferents sistemes ferroviaris previstos –altes prestacions, regionals, rodalies i tramvia– en l'estació Central, al sud de l'aeroport, garantint la intermodalitat del conjunt del sistema ferroviari del Camp de Tarragona.

D'altra banda, per tal de concretar i completar les actuacions a dur a terme, aquest Pla territorial reconeix els tres plans directors urbanístics plurimunicipals actualment en curs:

- El Pla director urbanístic de l'àmbit central del Camp de Tarragona
- El Pla director urbanístic per al desenvolupament d'infraestructures viàries, ferroviàries i logístiques a la comarca del Baix Penedès
- El Pla director urbanístic de les àrees residencials estratègiques del Camp de Tarragona

EL SISTEMA D'ESPAIS OBERTS.

Els espais oberts del Camp de Tarragona.

La notable dimensió del sòl classificat com a urbà i urbanitzable impedeix, especialment al litoral i a les planes prelitorals, la continuïtat dels espais oberts.

Aquest és un territori amb un pes important de la plana, amb un ús tradicionalment agrícola que es manté per bé que amb productes d'escàs valor afegit. Es detecta, arreu, una abundant presència d'edificacions rurals, residencials i de lleure. Les principals planes estan mol fragmentades per infraestructures viàries i ferroviàries i per la dispersió de teixits urbans. És als espais de muntanya on es concentren els valors naturals.

El catàleg del paisatge del Camp de Tarragona, en fase de tramitació, ha identificat 29 unitats del paisatge.

Dos plans directors urbanístics han establert mesures de protecció per a determinats àmbits de sòl no urbanitzable, el Pla director de les activitats industrials i turístiques del Camp de Tarragona i el Pla director urbanístic del sistema costaner.

Un 31% del Camp de Tarragona està protegit mediambientalment, el 14% corresponia amb els espais PEIN i el 17% és l'aportació de la proposta de Xarxa Natura 2000.

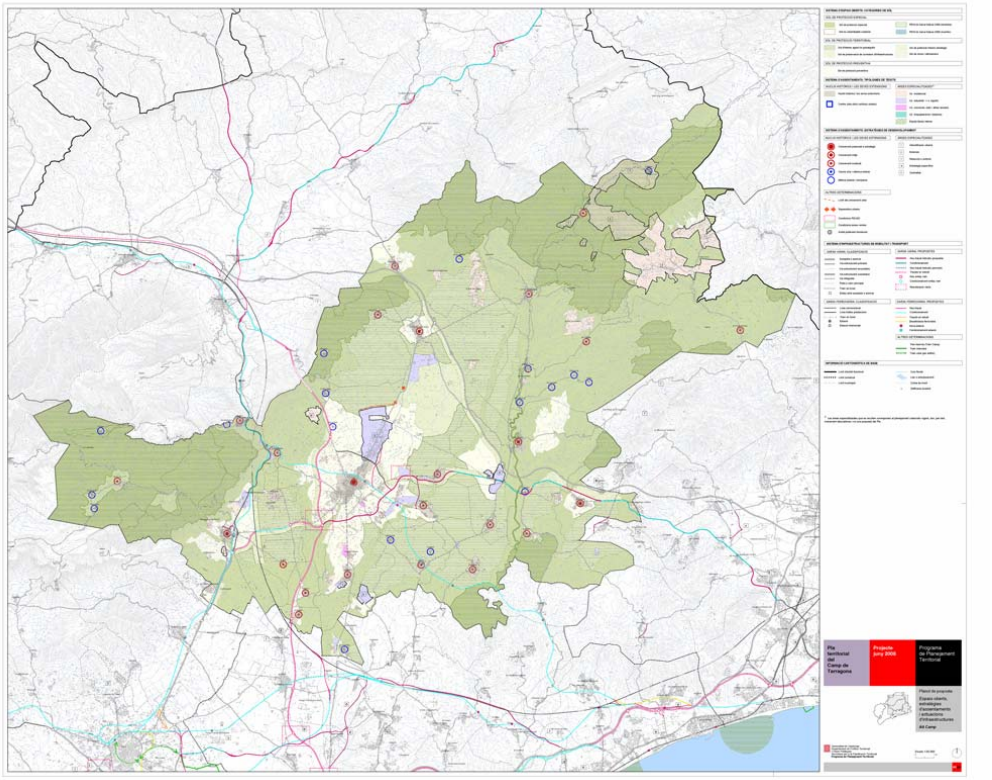

Diversa legislació sectorial (aigües, costes, carreteres, vies pecuàries, patrimoni arqueològic i paleontològic) estableix proteccions del domini públic i les seves servituds.

Altres normatives sectorials (forestal, turística, del paisatge o la del patrimoni cultural) protegeixen sectorialment elements i espais del territori.

Per determinar l'aptitud per al desenvolupament urbanístic el Pla analitza topogràficament; el pendent del terreny i les orientacions, les zones de risc natural o tecnològic; zones inundables, geològicament inestables, d'incendis, risc sísmic, tecnològic i nuclear.

Una característica del sòl no urbanitzable del Camp de Tarragona és l'existència d'un dens disseminat d'edificacions i instal·lacions a les propietats rurals.

Objectius, estratègies i instruments del Pla.

Els principals reptes que es plantegen dins del marc competencial del Pla són:

- La gran dispersió del sòl urbà i dels diferents usos del territori.
- La gran densitat i dispersió de construccions, instal·lacions i infraestructures en sòl no urbanitzable.
- La inexistència d'una reflexió sobre els valors del sòl no urbanitzable.
- La inexistència d'una xarxa supramuncipal continua en sòl no urbanitzable que garanteixi la preservació i connexions ecològiques.
- La pèrdua del patrimoni paisatgístic rural.

- La insuficient garantia de continuïtat de les infraestructures toves com els itineraris de vianants, camins ramaders, etc.
- La gestió insuficient del sòl no urbanitzable.

L'ordenació dels espais oberts que proposa el Pla es fonamenta en les següents premisses:
- La política de sòl no urbanitzable és un element del planejament territorial tan important com la política d'infraestructures o d'urbanització.
- El sòl no urbanitzable no pot seguir essent considerat com a residual al procés d'urbanització.
- No tot el sòl urbanitzable és igual ni compleix les mateixes funcions territorials ni té el mateix valor.
- Per garantir les funcions ecològiques i àdhuc social, cal que el sistema de sòl no urbanitzable sigui un sistema continu.
- Per garantir les funcions ecològiques, productives, paisatgístiques i de lleure és preferible un menor nombre de peces grans que moltes de petites.
- Per abordar una protecció i una gestió real del sòl no urbanitzable és imprescindible una revalorització del sòl no urbanitzable.
- L'aprofitament agrari forma part indissoluble i essencial dels espais oberts i, àdhuc, dels sòls de valor natural i de connexió ecològica.
- Com a principi de sostenibilitat i de precaució davant un futur que no podem preveure, és assenyat preservar aquells sòls més fèrtils, més productius o de major aptitud per a un maneig eficient.

Les finalitats de l'ordenació del sistema d'espais oberts del Camp de Tarragona són:

- Evitar la urbanització i degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, cultural, agrícola i econòmic.
- Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a riscos, d'acord allò que estableix la normativa urbanística.
- Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes i la conservació dels valors geològics i de les zones humides.
- Preservar aquells terrenys necessàries per al cicle hidrològic i mantenir en bon estat de conservació les zones humides.
- Dotar de sentit morfològic i territorial a les delimitacions dels sòls integrants del sistema d'espais oberts, afavorint la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.
- Establir una gradació de preferències amb relació a les alternatives d'urbanització i edificació.
- Garantir la reserva, per raons de localització, connectivitat, topografia i condicions de les àrees necessàries per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur.
- Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària i la gestió dels espais oberts.
- Propiciar la gestió i la protecció del paisatge rural.
- Proporcionar pautes especials i regulacions per a la implantació d'aquelles edificacions que es poden admetre en sòl no urbanitzable.

Les estratègies i instruments del Pla són:

a) Delimitació i protecció normativa de determinats espais oberts:
   - Delimita i dota de protecció especial els espais de valor natural i de connexió ecològica.
   - Delimita i dota de protecció territorial els espais de dimensió significativa globalment inadequats per al desenvolupament urbanístic per raons de risc i/o d'afectacions rellevants.
   - Delimita i dota de protecció territorial els espais de certa dimensió de potencial interès per a la ubicació, en el futur, de possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic.
   - Delimita i dota de protecció territorial els espais d'interès paisatgístic, patrimonial i/o identitari.
   - Recull com a sòl d'especial protecció, els àmbits no urbanitzables del Pla director urbanístic del sistema costaner.
   - Defineix el sòl no urbanitzable de protecció preventiva on es possible el desenvolupament urbà i en el qual es preferible que s'esdevinguin les actuacions admissibles en el sòl no urbanitzable.

b) Establiment de condicions al desenvolupament urbà amb especial incidència sobre els espais oberts.
   - Estableix per alguns sectors urbanitzables condicions especials pel que fa a la ubicació i magnitud de les zones verdes.
   - Estableix límits físics estratègics a l'extensió del teixit urbà i separadors urbans.
   - Estableix normativament l'obligatorietat que els nous desenvolupaments urbans es produeixin contigus a la xarxa de pobles i ciutats existent.
   - Estableix una normativa per a la implantació, en sòls de protecció preventiva o territorial, d'elements excepcionals, estratègics i d'elevat interès territorial.

c) Establiment de directrius i recomanacions per a la planificació i gestió del sòl no urbanitzable:
   - Estableix directrius per a la delimitació del sòl no urbanitzable en el planejament municipal.
   - Estableix directrius i condicions paisatgístiques generals per a les transformacions de sòl en els espais rurals.
   - Estableix recomanacions complementàries per a una major planificació i gestió dels espais oberts.

Principals determinacions del Pla i la seva justificació.

a) Espais oberts de protecció especial.

S'hi inclouen tots aquells sòls en que concorren valors que justifiquen un grau de protecció altament restrictiu de les possibilitats de transformacions que els poguessin afectar.

El Pla ha inclòs els espais naturals protegits sectorialment per la legislació ambiental i els espais naturals de valor regional i els connectors ecològics, entre els quals alguns espais agrícoles d'especial valor o d'altres integrants de mosaics agroforestals.

Així en el conjunt del Camp de Tarragona el percentatge d'espais oberts de protecció especial passa del 31% sectorial al 59%.

Aquests espais tindran obligatòriament el règim del sòl no urbanitzable llevat que convingués incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al patrimoni públic del sòl.

En el sòl de protecció especial, es podran autoritzar les edificacions de nova planta que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió del sòl.
Les infraestructures que inevitablement hagin de travessar sòls de protecció especial adoptaran solucions que minimitzen les afectacions.

b) Espais oberts de protecció territorial.

S'inclouen en aquests tipus de sòl aquells terrenys que sense assolir el grau de valor dels sòls de protecció especial convé protegir per motius de risc o afectacions, d'interès paisatgístic i/o agrícola, de potencial interès estratègic i per a la preservació dels corredors d'infraestructures.

Així en el conjunt del Camp de Tarragona el percentatge d'espais oberts de protecció territorial és del 16%.

Aquests espais tindran obligatòriament el règim del sòl no urbanitzable excepte en aquells casos que esdevingui una actuació excepcional d'interès estratègic.

Com a regla general no s'admeten actuacions que comportin la urbanització.

Les edificacions i infraestructures que la legislació permet en el sòl no urbanitzable, restaran subjectes a les condicions que es deriven dels motius que en cada cas justifiquen la seva classificació com a sòl de protecció territorial.

c) Espais oberts de protecció preventiva.

S'inclouen en aquest tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o territorial.

El marc de protecció d'aquest sòl no urbanitzable el defineix la llei d'urbanisme de Catalunya i el planejament urbanístic municipal, així com el mateix Pla territorial mitjançant les seves directrius en matèria d'espais oberts, assentaments i paisatge.

Aquest tipus de sòl abasta el 15% del territori del Camp de Tarragona.

d) Condicions al desenvolupament urbà amb especial incidència sobre els espais oberts.

El Pla incorpora determinacions sobre el desenvolupament urbanístic dels assentaments directament associades a objectius relatius als espais oberts.

e) Directrius i recomanacions.

El Pla estableix directrius normatives per al planejament urbanístic municipal, també estableix normes generals en matèria de paisatge per les edificacions i instal·lacions en sòl no urbanitzable i recomana una relació d'instruments de planificació i gestió per complementar les directrius d'ordenació territorial.

EL SISTEMA D'ASSENTAMENTS URBANS.

Objectius, estratègies i instruments del Pla.

El Camp de Tarragona es caracteritza per una important dinàmica de creixement demogràfic que es distribueix de forma desigual en el territori. Al Baix Camp i l'Alt Camp la població es concentra en la seva capital, mentre que a la resta del territori la dispersió d'assentaments és més acusada. A més, la concentració de població més important es dóna als municipis de la costa.

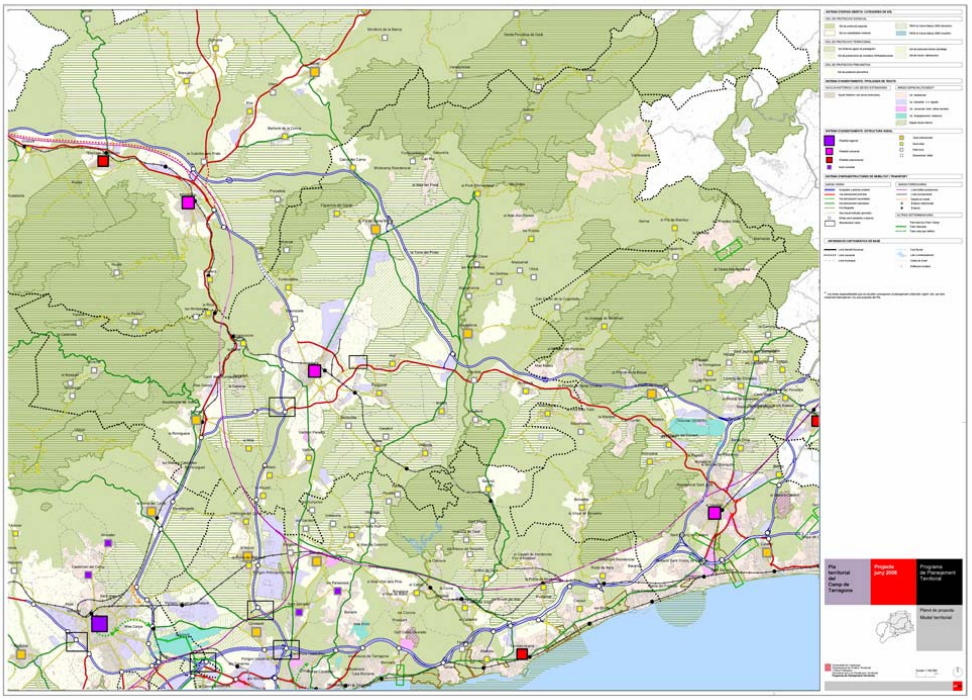

En aquest context, el Pla pretén donar cabuda de la manera més sostenible possible a les previsions de necessitats d'habitatge i llocs de treball i garantir uns serveis adequats; definir un model supramunicipal de creixement, fins ara inexistent; minimitzar la gran dispersió del sòl urbà i dels seus diversos usos en el territori i, en conseqüència, els sobrecostos i ineficiències en la prestació de serveis i de la mobilitat que se'n deriven, i evitar el malbaratament de sòl per planejaments ineficients.

POTENCIAR UNA XARXA DE CIUTATS MITJANES DEL CAMP DE TARRAGONA

El Pla proposa que els creixements més significatius es concentrin en aquells nuclis capaços de crear una xarxa de ciutats mitjanes articuladores del territori i prestadores de serveis al conjunt del territori. Aquests nodes principals, són Reus i Tarragona, com a polaritats regionals; la resta de les capitals comarcals; i nuclis com Cambrils, l'Hospitalet de l'Infant, l'Arborç, l'Espluga de Francolí, Santa Coloma de Queralt, Salou, Torredembarra i Vila-seca.

A més, per a ordenar el creixement dels diferents pobles i ciutats, el Pla proposa estratègies diferenciades:

a. Creixement potenciat: el Pla proposa un creixement potenciat per a les capitals de comarca i municipis com Cambrils, Salou, Vila-seca o Santa Coloma de Queralt.
b. Creixement mitjà o moderat: assenyala els nuclis on és possible un creixement en extensió sense generar un impacte negatiu. Més d'un centenar de nuclis de Tarragona es troben en aquesta situació.

c. Millora i compleció: determina els municipis que requereixen més d'actuacions qualitatives de millora que no pas d'extensió. S'assenyalen d'aquesta manera alguns nuclis d'interès patrimonial com Santes Creus o Siurana i aquells nuclis molt petits, de mala accessibilitat i/o amb poc sòl apte per al desenvolupament urbà.

ÀREA CENTRAL DE TARRAGONA

El Pla parteix del fet que no tot el sòl a l'interior de la conurbació és adequat per al desenvolupament urbà. Les zones afectades per risc tecnològic a l'entorn del polígon petroquímic sud, les zones amb risc d'inundacions a l'entorn del Francolí, les zones afectades per la proximitat de l'aeroport o les zones no edificables per afectacions aeronàutiques defineixen, en bona mesura, les opcions possibles.

Així doncs, assenyala els àmbits preferents d'extensió, aquelles àrees de sòl no urbanitzable preventiu més adequades per a l'extensió del teixit urbà i la creació de ciutat, alhora que defineix un sistema ferroviari i viari capaç d'estructurar de manera eficient aquesta conurbació central del Camp de Tarragona.

ORDENAR LES URBANITZACIONS I ELS POLÍGONS INDUSTRIALS

El Pla territorial té l'objectiu d'ordenar les urbanitzacions aïllades de les trames urbanes i els polígons industrials del Camp de Tarragona. Per aquest motiu:

- Reconeix la possibilitat de desenvolupar urbanitzacions d'acord amb el planejament municipal vigent, és a dir, consolidar les existents però no ampliar-les i, encara menys, planejar-ne de noves. De fet, estableix com objectiu general l'augment de la seva integració urbana quan són contigües als nuclis històrics i, en alguns casos molt concrets es pot plantejar la reducció de la seva superfície o l'extinció.

- Aclareix els mecanismes i condicions per a la creació de polígons industrials establint diversos procediments possibles. L'objectiu és que la creació de nous polígons aïllats sigui l'excepció. Es propugna que s'ubiquin contigus als nuclis urbans i amb la magnitud que estableix l'estratègia de desenvolupament urbanístic que el Pla assenyala per a cada nucli. Igualment, es permet l'extensió d'un nombre limitat de polígons existents, aquells de millor posició pel que fa a la mobilitat i amb sòl adequat per a la seva extensió.

- Recondueix projectes urbanístics cap a la sostenibilitat i l'eficiència. El nou document identifica aquells sectors encara molt poc consolidats i sense planejament derivat que desaprofiten les possibilitats del territori. En aquests casos es proposa un canvi en els seus paràmetres, usos o configuració exigint una major intensificació urbana o determinades actuacions per crear ciutat, alliberar espai, aprofitar les potencialitats del tren o millorar la relació entre habitatges i llocs de treball.

EL SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE MOBILITAT

El Pla analitza l'ajustament de les grans infraestructures que han de travessar i interconnectar la regió amb l'exterior però també, i molt especialment, els dèficits de l'actual xarxa viària interior, la que ha d'estructurar el sistema urbà emergent del Camp de Tarragona. Igualment, recull el trasllat de la línia costanera de Renfe cap a l'interior, tal i com es proposava a l'Avantprojecte i que ja ha donat lloc a diverses actuacions administratives en els darrers mesos.
Tot i les seves propostes en matèria de carreteres, les aportacions més innovadores i rellevants del Pla es produeixen en el sistema ferroviari i és en aquest àmbit del tren, i especialment en l'àrea de la conurbació central, que el nou document presenta els canvis més substancials respecte l'Avantprojecte de Pla.

Una xarxa ferroviària vertebradora del territori

El punt de partida és la constatació d'un escàs paper del ferrocarril en la mobilitat interior de la regió que contrasta amb la bona posició ferroviària de la regió en relació amb la mitjana i llarga distància.

Per tal de corregir aquesta dicotomia, el Projecte dissenya un sistema que vertebra, amb el nombre mínim de corredors, gran part de les àrees fortament poblades i també les turístiques, els principals equipaments comarcals (universitat, hospitals, Port Aventura) i els principals sistemes (estació central, terminal de l'aeroport).

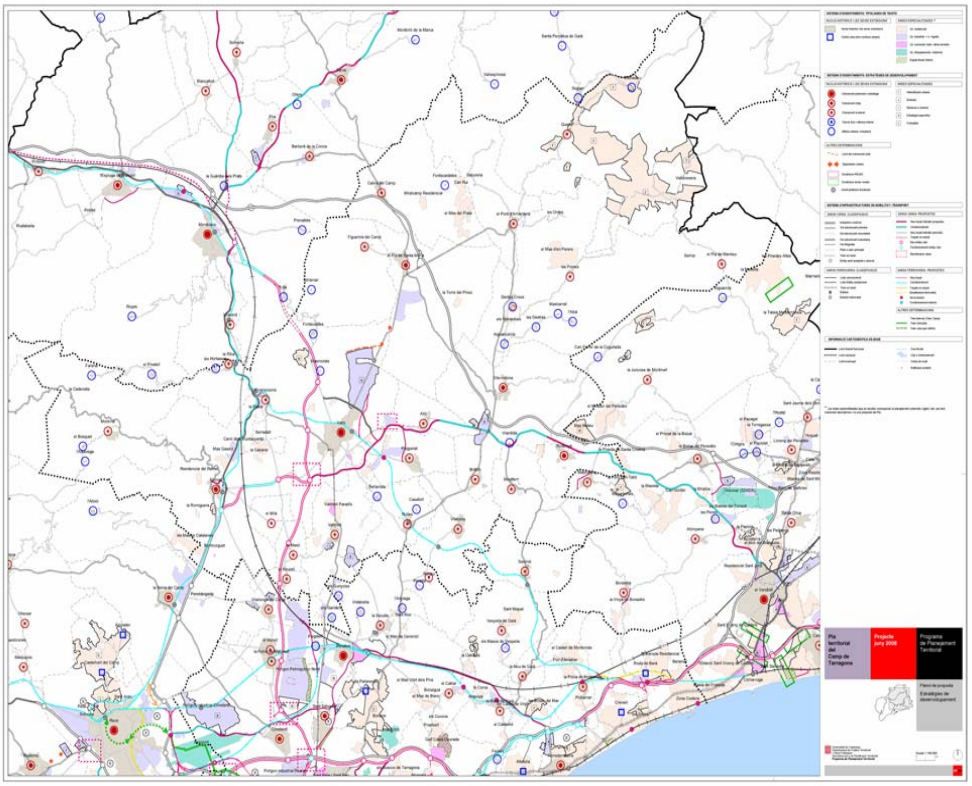

a) Transport de viatgers

Per tal de potenciar la mobilitat a la regió mitjançant una xarxa de transport públic eficient, sostenible i integrada, el nou Projecte de Pla aposta per:

- Traslladar la línia de Renfe des de la costa a l'interior. Per això, identifica els trams ferroviaris a desafectar del front marítim de Tarragona (entre la Savinosa i Tarragona-classificació), el que actualment discorre entre el polígon petroquímic sud i el complex turístic de Port-Aventura, el tram que uneix Vila-seca i Reus, inclosa bona part del traçat per l'interior de la ciutat, i el tram urbà per Roda de Barà.

- El reconeixement de l'estació Central, que actualment es troba en fase de construcció al sud de l'aeroport de Reus i sobre el corredor ferroviari mediterrani, com a estació intermodal en la que es fan confluir l'alta velocitat, els regionals, els rodalies i el tren tramvia.

- La definició d'un sistema de rodalies més lligat a la ciutat (soterrament pel centre de la ciutat de Tarragona i pel nord dels barris de ponent com alternativa al soterrament litoral). Pels barris de ponent del municipi de Tarragona (2ona fase) discorre –enllaçant Tarragona, l'estació central i Reus–, seguint més o menys l'eix de la carretera T-11.

- El condicionament del tram del corredor mediterrani entre Vila-seca i Perafort, amb l'objectiu que pugui ser d'ample mixt i que la línia convencional Reus – Roda pugui passar per l'estació Central i permetre possibles moviments entre el sistema ferroviari de la conurbació central i l'estació "Camp de Tarragona" de la línia Madrid – Barcelona.

- La possibilitat que l'ample de via UIC, a més d'arribar al port, entri a la ciutat de Tarragona.

- La proposta d'un tramvia del Camp de Tarragona o Tram Camp pel qual, malgrat el traçat definitiu està subjecte al corresponent estudi informatiu, s'assenyala un traçat indicatiu en els trams interurbans i esquemàtic, amb el nom de tram urbà per definir, dins l'àmbit de les ciutats de Tarragona i de Reus.

- L'actuació a Picamoixons que permeti el gir directe Reus – Valls i viceversa.

- La possibilitat d'utilitzar la via Reus – Roda per al transport de viatgers entre el Baix Penedès, l'estació de Perafort i l'estació intermodal del Camp. S'assenyala una variant pel sud del nucli urbà de Roda de Barà amb una estació que substituiria l'actual. S'emfatitza que la línia serà de doble via i amb doble túnel a Puigdelfí.

- Modernització i millora de la línia Reus – Móra pel Baix Camp i el Priorat

Pel que fa a les altes prestacions, a més de potenciar el corredor ferroviari mediterrani i de l'alta velocitat, el nou document recull el futur TAV Tarragona – Castelló com a traçat en estudi i grafiat, només, a tall d'esquema.

b) Transport de mercaderies

Pel que fa al transport de mercaderies, el Pla proposa itineraris alternatius per evitar el pas pel centre de la ciutat de Tarragona i de Reus.

A banda de la rehabilitació de la via Reus-Roda, la construcció d'una variant ferroviària per l'est de Reus pel costat de l'aeroport, el drenatge ferroviari del port entre la ZAL i Vila-seca i la potenciació de la via convencional entre Reus i Lleida per a mercaderies, el nou document afegeix:

- La previsió d'una nova pota ferroviària per al polígon industrial de Valls i la seva futura àrea d'expansió cap a llevant.
- Una nova estació de mercaderies a Montblanc per a donar resposta al possible creixement de l'actual polígon al nord de la ciutat.
- Impuls dels eixos viaris

Tot i que el Pla posa l'èmfasi principal en la xarxa ferroviària, també reconeix la necessitat de dotar el Camp de Tarragona d'una xarxa viària que diferenciï el trànsit intern i el de pas i que vertebri les zones interiors. Per això, preveu:

- La vertebració interna de la regió definint:
  - Un primer arc viari traslladant més al nord l'A-7 entre Tarragona i Vila-seca i convertint el traçat actual i la T-11 en via suburbana.
  - Un segon arc viari entre Reus, aeroport, estació de Perafort i Torredembarra.
  - Un tercer arc viari entre Alcover, Valls i el Vendrell.
  - La reserva de tres possibles arcs viaris que garanteixin la mobilitat interior dels habitants del
  - La millora de l'accessibilitat al Priorat, dins la qual, el condicionament significatiu de la C-242, entre les Borges del Camp i Ulldemolins.
- El reforçament del corredor mediterrani, amb la construcció d'un tercer carril a l'AP-7 i el desdoblament de l'A-7 al llarg de tota la regió.
- La creació de nous grans corredors
  - Nova autovia A-27 entre Tarragona i Montblanc.
  - Nou eix nord entre Montblanc i Tàrrega.
  - Condicionament de l'eix entre Montblanc i Igualada.

Els principals canvis en relació a l'Avantprojecte de Pla, pel que fa a carreteres, són:

- L'aposta perquè la T-11, entre Tarragona i la futura estació Central, es constitueixi en una gran via urbana per a la futura ciutat.

- La proposta d'una variant sud de Valls més oberta, per no comprometre en el futur l'extensió urbana de la ciutat. Així, permet que es pugui dissenyar, si cal, com una via segregada fins l'AP-2, al terme de Vila-rodona.
- Pel que fa a l'eix Reus-estació del Camp del TGV, opta pel traçat que discorre més al sud, entre l'aeroport i el polígon industrial de Constantí.
- L'ajustament de les variants de l'eix Montblanc – Igualada.
- El reconeixement de l'autovia Montblanc – Tàrrega com a traçat en estudi.
- L'ajustament de la reserva de sòl de la Bisbal del Penedès més cenyida al polígon industrial i l'IDIADA, amb menor impacte sobre la fragmentació del territori.
- El reconeixement de la carretera Reus-Cambrils com a via estructurant primària i prolongada més al sud, fins al vial del Cavet.

2.1.1.4. Plans d'infraestructures de Catalunya

El Pla de Carreteres de Catalunya actualment vigent (aprovat pel Consell Executiu de la Generalitat el 25 d'octubre de 1985, segons el Decret 311/1985 i revisat l'any 1995 en compliment de la Llei 7/1993, de 30 de setembre de carreteres) va exhaurir el seu termini a finals de 2005.

EL PLA D'INFRAESTRUCTURES DE TRANSPORT DE CATALUNYA 2006-2026 (PITC)

El 25 de juliol de 2006 el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar definitivament el Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya – Infraestructures terrestres: xarxa viària, ferroviària i logística (en endavant "PITC").

El Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (PITC) té l'objectiu de definir de manera integrada la xarxa d'infraestructures ferroviàries i viàries necessàries per a Catalunya amb l'horitzó temporal de l'any 2026. Aquest Pla té caràcter de pla territorial sectorial, d'acord amb la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, i de pla específic a l'efecte del que estableix la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat.

Propostes de la xarxa Ferroviària

El PITC no preveu cap proposta a l'entorn del terme municipal de Querol.

Propostes de la xarxa viària

El PITC defineix la xarxa viària, pels trànsits previstos a partir de les directius de mobilitats fixades, ha de garantir nivell de servei D a l'hora 100, a l'horitzó 2026. Així, la capacitat de la xarxa viària s'ha d'augmentar selectivament per garantir aquest nivell de servei, excepte a les carreteres d'accés a l'RMB i a altres aglomeracions urbanes com Tarragona o Girona, on s'haurà d'admetre un cert nivell de congestió viària i on les mesures de gestió i explotació més eficient de la xarxa ja existent seran prioritàries.

En aquest cas està proposada:

- **Eix Conca de Barberà – Anoia – Bages.** (Montblanc-Manresa) C-37: nova carretera entre Igualada i Manresa, inclou la ronda sud d'Igualada.

Amb aquesta proposta s'abandona l'actual C-37 per l'Alt Camp, Igualada, Valls restant com a carretera d'àmbit comarcal.

Mapa. Proposta de xarxa viària.

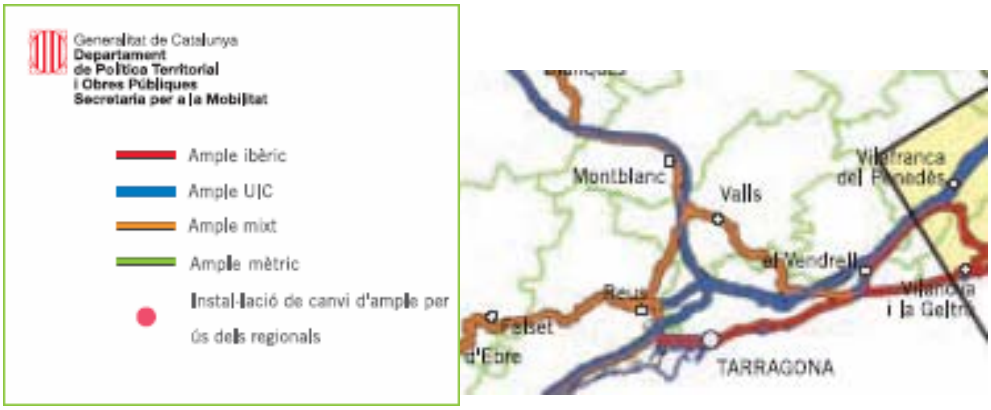

Font: Pla d'Infraestructures de Transports de Catalunya

2.1.1.5. El Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Urbanes 2005 (PSARU 2005)

El Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes 2005 (PSARU 2005) és un instrument de la planificació hidrològica que desenvolupa el Pla de sanejament de Catalunya aprovat pel Govern de la Generalitat, en data 7 de novembre de 1995, que té com a objecte la definició de totes les actuacions destinades a la reducció de la contaminació originada per l'ús domèstic de l'aigua, que permetin l'assoliment dels objectius de qualitat de l'aigua.

El PSARU 2005 s'emmarca entre la Directiva 91/271/CEE sobre el tractament d'aigües residuals urbanes, i la Directiva 2000/60/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, adreçada a la protecció de les aigües i que pretén aconseguir abans de l'any 2015 un bon estat de les masses d'aigua superficials, mitjançant el desenvolupament de mesures de protecció, millora i regeneració d'aquestes masses.

Línies d'actuació

Els objectius del PSARU 2005 són conseqüència de l'anàlisi de l'anterior programa PSARU 2002, la diagnosi del qual s'ha concretat en diferents línies d'actuació:

- **Optimització d'inversions.** Una observació més àmplia dels objectius finals ha de permetre assolir un servei equivalent o superior amb un cost suportat més assumible que permeti a l'Administració hidràulica de Catalunya donar compliment efectiu a les obligacions de sanejament, on la part destinada a l'explotació i el manteniment esdevingui cada vegada més substancial.

- **Sanejament del creixement urbà.** El reforçament dels sistemes de sanejament obligat pels creixements urbanístics vinculats a canvis en el règim del sòl (de no urbanitzable a urbanitzable) haurà d'anar a càrrec dels promotors pel que fa a la construcció tant del clavegueram (sanejament en baixa, de competència municipal), com dels col·lectors en alta i de la depuradora (en la seva magnitud), segons es recull en la legislació vigent. Amb aquest objectiu es proposa un conveni guia de col·laboració.

  S'estableix una definició única per al terme *sistema de sanejament en alta*, que suposa la reconsideració de l'abast competencial i inversor de les infraestructures que ha de desenvolupar l'Agència. En aquest sentit, les urbanitzacions de més de 2.000 h-e (habitants equivalents) es consideren nuclis urbans convencionals, mentre que les de menys de 2.000 podran acreditar les

condicions per ser objecte de finançament fins al 31 de desembre de 2010, segons el recull d'actuacions no programades i candidates a la programació.

- **Ordenament d'abocaments industrials.** S'incorporen els objectius de qualitat que van ser recollits al Programa de sanejament d'aigües residuals industrials 2003 (PSARI 2003), que conjuntament amb el Reglament dels serveis públics de sanejament posen a disposició de l'Agència les eines que permetin de manera simultània el servei que una part de les depuradores públiques poden oferir als establiments industrials, i l'ordenament del comportament del sector industrial que faci compatible la seva activitat amb el primer objectiu. En aquest sentit, l'Agència ha de concentrar els esforços a controlar adequadament l'acompliment dels abocaments industrials en els sistemes públics de sanejament en dues direccions:

  1. **Polígons ja connectats:** valorant la possibilitat de desconnectar la part industrial o la domèstica en casos d'impossibilitat d'assolir els objectius de qualitat del medi.
  2. **Noves connexions:** amb les premisses del PSARI 2003 i el RSPS, desglossa el cost d'inversió, inicialment el corresponent conveni o figura urbanística pertinent estableix una reserva en concepte de «càrrega bàsica» i posteriorment un segon component associat a la determinació concreta de l'abocament de cada establiment en particular.

- **Reutilització d'aigües depurades:** el futur Programa de reutilització (PRAC) assoleix un paper de complementarietat al PSARU 2005, atès que aprofitarà la tasca realitzada amb la depuració per reduir l'impacte si finalment no s'aboca al medi o per disminuir la pressió sobre els recursos de més qualitat, satisfent determinats usos amb aigua regenerada.

- **Abocament de sobreeixidors:** identificació dels efectes del sobreeiximent en episodis de pluja intensos i inesperats per tal d'evitar l'incompliment dels objectius de qualitat. Des de l'Agència es promourà un futur Programa de prevenció d'abocaments de descàrrega de sistemes unitaris en temps de pluja (AntiDSU) i la redacció de plans directors de clavegueram (annex 6) i s'aportaran ajuts per inventariar la xarxa.

Mesures d'intervenció

La relació d'actuacions que acompanya el present PSARU 2005 és la mateixa, en termes generals, que l'aprovada l'any 2002 amb algunes diferències a causa de l'actualització de les llistes on s'han tingut en consideració les dades obtingudes a partir de la recent edició del document IMPRESS d'assoliment d'objectius de qualitat de masses d'aigua i risc d'incompliment de la Directiva 2000/60/CE, i també noves consideracions respecte de la capacitat de l'Agència d'inversió en casos on no hi té competència (cas d'urbanitzacions, tant residencials com industrials).

Així, s'han agrupat les actuacions en:

a. **Actuacions programades**. El document PSARU 2005 aprovat provisionalment fa una reprogramació de les obres noves i relaciona ordenadament una llista exhaustiva i concreta d'actuacions en sistemes existents exigibles per la Directiva marc de l'aigua per a l'any 2015, agrupades en dos escenaris (del 2006 al 2008 i del 2009 al 2014). En els sistemes amb població equivalent inferior a 2.000, i no previstos al primer escenari, el tractament proposat és més exigent que l'adequat segons els termes de la Directiva 91/271/CE. Dit d'una altra manera, els abocaments de totes les aglomeracions que no són objecte d'actuacions del primer escenari (de sistemes de menys de 2.000 h-e) ja reben actualment un tractament adequat.

   La resta d'actuacions sobre sistemes existents s'ordenen de tal manera que quedin en el primer escenari aquelles que siguin de compliment obligatori i afectin la contaminació concreta del medi i alguns usos prioritaris.

   L'ordre implícit considerat en la relació d'actuacions i la seva programació obeeix a:

   - Actuacions en execució.
   - Actuacions en relació amb incompliments (o en risc d'incompliment) de totes les obligacions legals. En concret els biològics per als sistemes de més de 2.000 h-e (1) i tots els tractaments adequats per als sistemes de menys de 2.000 h-e.
   - Prevenció de masses d'aigua que cal protegir.
   - Actuacions de reducció de la presència d'amoni als rius.
   - Actuacions amb compromisos de finançament de fons europeus.
   - Actuacions correctives de sistemes en servei.
   - Obres de millora per a la gestió dels fangs.
   - Actuacions noves de més a menys impacte sobre el medi.

L'Agència prioritzarà l'execució de nous sistemes de sanejament, sempre que existeixi el compromís explícit de l'Administració local, la qual se'n responsabilitzi com a ens gestor. En cas de coincidència temporal de dues actuacions, l'Agència impulsarà amb més celeritat la resolució de la que tingui al darrera una administració actuant executiva.

Les actuacions derivades de l'explotació i el manteniment dels sistemes de sanejament que tinguin cabuda a la partida de reposició i millores seran executades per aquesta via.

b. **Actuacions no programades.** Respecte del PSARU 2002, el PSARU 2005 opta per no considerar determinades actuacions que anaven destinades a resoldre el sanejament de determinades urbanitzacions i activitats econòmiques concretes, i també d'altres derivades d'una intervenció administrativa insuficient.

En un primer apartat es fa referència a les actuacions que, després d'haver estat preses en consideració, resten com a candidates a ser incorporades en el Programa. Es tracta principalment d'urbanitzacions, que van aparèixer al PSARU 2002, i que corresponen a sistemes de sanejament de menys de 2.000 h-e. Per poder ser finançades hauran de demostrar l'execució de les seves obligacions en el termes exposats en l'apartat 6.4.

El segon apartat de l'annex 2 llista les actuacions que no són objecte del finançament de l'Agència perquè no suposen millores al medi, o bé perquè es tracta d'activitats econòmiques d'interès particular i, en algun cas, perquè són alternatives a una actuació ja programada.

d'interès particular i, en algun cas, perquè són alternatives a una actuació ja programada. Cal tenir present que els programes, tot i ordenar la conducta de l'Administració, han de tenir un grau de flexibilitat suficient que els permeti adaptar-se a les necessitats i les exigències de l'interès públic. Per aquest motiu, l'article 25 del text refós en matèria d'aigües de Catalunya preveu un procediment per a la no-execució d'obres i actuacions previstes en la planificació hidrològica i per a la incorporació d'obres i actuacions no considerades.

Quadre 1. Graus de tractament previstos. Directiva 91/271/CEE

Paràmetre	**Tractament secundari**		**Tractament secundari + eliminació de *n* i *p* zones sensibles**		**Tractament primari**	**Tractament adequat**
	Concentració	Percentatge de reducció	Concentració	Percentatge de reducció	Percentatge de reducció	
DBO_5 mg/l d'O_2	25	70%-90%	25	70%-90% 40%[1]	20%	No s'especifica el tractament, només es condiciona que les aigües abocades compleixin els objectius de qualitat del medi receptor.
DQO mg/l d'O_2	125	75%	125	75%		
Sòlid. suspensió mg/l [2]	35-60>o<10.000 h-e	90% - 70%	35-60	90% - 70%	50%	
5 Fòsfor total mg/l P [4]			2 mg/l per 10.000 h-e < P > 100.000 h-e1 mg/l per P > 100.000 h-e	80%		
5 Nitrogen total mg/l N [N Kjeldahl total (òrgan. + NH_3) + N en (NO_2)-+ N en (NO_3)-] [4]			15 mg/l per 10.000 h-e < P > 100.000 h-e10 mg/l per P > 100.000 h-e[3]	70% - 80%		

1. EDAR en alta muntanya (>1.500 m). Adaptació del tractament a la temperatura.

2. En mostres sense filtrar. En pous de fermentació, sobre mostres filtrades; però, en mostres sense filtrar, MES no > 150 mg/l

3. Mitjana diària no > 20 mg/l a T=12 ºC. En substitució d'aquests requisits podrà aplicar-se una limitació de temps de funcionament que tingui en compte les condicions climàtiques regionals.

4. Limitacions per a zones sensibles propenses a l'eutrofització. En les definides per a la utilització com a aigua potable cal no sobrepassar els límits imposats per la legislació.

2.1.1.6. El Pla Director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya.

El Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya (PIEC), és l'instrument jurídic i tècnic mitjançant el qual el Govern de la Generalitat planifica, fomenta i coordina tant la seva actuació com la de la resta d'institucions, organismes i entitats, adreçades a dotar Catalunya dels equipaments que facilitin a tots els ciutadans la pràctica fisicoesportiva i contribueixin a fomentar, divulgar i implantar arreu de Catalunya l'esperit que aquestes pràctiques comporten.
La finalitat bàsica del PIEC és planificar i programar les xarxes d'equipaments esportius a Catalunya.

El PIEC té caràcter de pla territorial sectorial.

A efectes del PIEC els equipaments esportius es classifiquen en les tres xarxes següents:

XARXA D'INTERÈS NACIONAL:

Comprèn els equipaments esportius de titularitat pública i d'àmbit nacional destinats a atendre les necessitats de l'esport d'alta competició.

XARXA BÀSICA.

Comprèn les instal·lacions esportives d'interès general, que permeten al conjunt de ciutadans exercir el seu dret de practicar l'activitat fisicoesportiva, i que s'han de distribuir pel territori de manera homogènia.
Les instal·lacions de la xarxa bàsica són dels tipus següents: les pistes poliesportives (POL), les sales esportives (SAL), els pavellons poliesportius (PAV), els camps poliesportius (CAM), les piscines cobertes (PCO) i els camps d'atletisme (ATL).

XARXA COMPLEMENTÀRIA.

Està destinada a atendre les necessitats específiques de la pràctica fisicoesportiva, tant d'un àmbit territorial com d'un tipus d'equipament.

Per al càlcul de les necessitats de la xarxa bàsica, els àmbits territorials del PIEC són els següents: municipis, àrees bàsiques territorials, agrupació d'àrees bàsiques i comarques.

Les necessitats de cada tipus d'instal·lació de la xarxa bàsica del PIEC es determinen per a les àrees bàsiques territorials i per a les agrupacions d'àrees bàsiques territorials i s'expressen en usos setmanals.

Els equipaments esportius s'han d'ubicar en terrenys qualificats com a equipaments esportius en sòl destinat específicament a aquest ús en el planejament municipal vigent, o que hi sigui compatible.

Les pistes poliesportives, els pavellons i les sales de la xarxa bàsica s'han de situar prioritàriament al costat mateix de l'escola, amb un accés directe que eviti la sortida al carrer.

Els camps, les piscines cobertes i els camps d'atletisme de la xarxa bàsica s'han de situar prioritàriament dins de la trama urbana consolidada.
Els equipaments esportius no han d'estar a una distància inferior a 200m de focus molests o nocius.

El Mapa de les instal·lacions i equipaments esportius del municipi és l'instrument de planificació municipal que concreta i situa les necessitats d'equipaments esportius en l'àmbit municipal.

Querol es troba dins de l'Àrea Bàsica Territorial (ABT) del Pla de Santa Maria (codi 103) i de l'agrupació d'àrees bàsiques territorials (AGR) Alt Camp (codi 101).
El PIEC estableix per a municipis de fins a 1000 habitants un estàndard orientatiu per a les instal·lacions de la xarxa bàsica entre 4,50-5,00 m2/habitant, sensiblement superior al determinat pel PTGC.

2.1.1.7. El Pla d'espais d'interès natural.

Origen i naturalesa jurídics

El PEIN té els orígens en la determinació legal que fa el capítol III (articles 15 al 20) de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. Aquesta Llei ha estat modificada per la Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental.

D'altra banda, el PEIN és un instrument de planificació territorial, amb categoria de pla territorial sectorial, i s'equipara a altres instruments d'aquest tipus que es deriven de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial. Això significa que el seu abast comprèn tot el territori de Catalunya i que les disposicions normatives són de compliment obligatori per a les administracions públiques de la mateixa manera que per als particulars. En el context de la planificació territorial, el PEIN esdevé un instrument de desplegament del Pla territorial general de Catalunya (aprovat pel Parlament de Catalunya l'any 1995). D'aquesta manera, les seves determinacions tenen caràcter vinculant per a tots els altres instruments de planificació física del territori.

Per acabar, cal dir que la vigència del Pla és indefinida, però s'hi poden introduir modificacions per mitjà de procediments específics.

Règim de protecció

D'acord amb allò que estableix la Llei 12/1985, d'espais naturals, els objectius fonamentals del PEIN són dos. D'una banda, el PEIN estableix una xarxa d'espais naturals representativa de la riquesa paisatgística i la diversitat biològica del territori de Catalunya. D'altra banda, es dóna una protecció bàsica a aquestes zones mitjançant les normes del PEIN, que estableixen un règim de protecció bàsic aplicable en la totalitat del seu àmbit.

Aquest règim de protecció general pot completar-se en cada espai o conjunt d'espais mitjançant dues vies:

1. La formulació de plans especials de protecció del medi natural i el paisatge, que proporcionen als espais una ordenació d'usos i normes de protecció específiques.

2. La declaració d'espais de protecció especial (parcs nacionals, paratges naturals d'interès nacional, reserves o parcs naturals), cosa que comporta que els espais passin a tenir una regulació jurídica pròpia i una gestió individualitzada per preservar-ne i potenciar-ne els valors.

D'altra banda, el PEIN defineix beneficis tècnics i financers per a les poblacions implicades i les seves activitats. El Pla, per tant, és un instrument de millora d'aquestes àrees rurals, que ha de fer compatible la seva promoció socioeconòmica i la preservació dels valors protegits, tal com ja ha succeït en molts dels espais més rellevants del patrimoni natural de Catalunya.

Tramitació i aprovació del PEIN

El Pla va ser aprovat per l'Acord del Consell de Govern de 14 de desembre de 1992, mitjançant el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural. Aquest Decret va ser publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 1714, d'1 de març de 1993, i va entrar en vigor l'endemà.

Prèviament, el projecte es va sotmetre als preceptius tràmits d'informació pública i d'audiència amb els ens locals afectats, les entitats agràries, els grups naturalistes i conservacionistes, les entitats representatives dels municipis, etc., i també als informes del Centre de la Propietat Forestal i del Consell de Protecció de la Natura, entre d'altres.

Posteriorment, s'han aprovat, per decret, modificacions puntuals de les normes i límits i incorporacions de nous espais.

El PEIN i els altres espais de protecció

D'acord amb la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, la declaració d'espai natural de protecció especial (ENPE) implica la seva inclusió automàtica en el Pla d'espais d'interès natural. En altres paraules, el PEIN inclou els parcs nacionals, els parcs naturals, els paratges naturals d'interès nacional i les reserves naturals (que poden ser parcials o integrals).

Així mateix, i d'acord amb la Llei 12/2006, de mesures en matèria de medi ambient, la inclusió d'un espai a Natura 2000 com a zona d'especial conservació (ZEC) o com a zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA) implica la seva integració automàtica en el PEIN. Les ZEC són espais que contenen hàbitats d'interès europeu o importants per a la conservació de determinades espècies (podeu consultar la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres, també coneguda com a Directiva d'hàbitats). Les ZEPA són zones necessàries per a la conservació d'algunes espècies d'aus (podeu consultar la Directiva 79/409/CEE, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres, recollida per la Directiva d'hàbitats, coneguda també com a Directiva de les aus).

2.1.1.8. Xarxa natura 2000.

El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya va aprovar la proposta catalana de Natura 2000. Aquesta aprovació implica la designació de noves zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i la proposta de nous llocs d'importància comunitària (LIC), però també recull les ZEPA designades i els LIC aprovats amb anterioritat. Per tant, amb aquest Decret el Govern català designa els espais Natura 2000 a Catalunya.

Natura 2000 és una xarxa europea d'espais naturals. Els espais catalans que en formen part ocupen un total d'1.040.155 ha, de les quals 957.051 són terrestres (29,8% del territori català) i 83.104 marines. Aquests espais es caracteritzen per contenir hàbitats d'interès comunitari, ser zones d'interès per a les espècies d'interès comunitari o ser zones d'interès per a les aus.

Quant a la legislació, el Consell de les Comunitats Europees va aprovar l'any 1992 la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres, coneguda també com a Directiva d'hàbitats. El Reial decret 1997/1995, de 7 de desembre, pel qual s'estableixen mesures per contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, transposa aquesta Directiva a la legislació espanyola. La Directiva 79/409/CEE, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres coneguda també com la Directiva d'aus, complementa la Directiva d'hàbitats. Posteriorment, el Consell de les Comunitats Europees va aprovar la Directiva 97/62/CE, de 27 d'octubre de 1997, que va adaptar al progrés científic i tècnic la Directiva 92/43/CEE.

Aquestes directives i lleis estructuren una xarxa d'espais naturals d'interès europeu, anomenada Natura 2000, i un sistema global de protecció de les espècies. Els estats han de garantir la conservació dels espais esmentats.

Natura 2000 es compon de dos tipus d'espais: les zones especials de conservació (ZEC), les zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA). Les ZEC són espais que contenen hàbitats d'interès europeu o importants per a la conservació de determinades espècies. Les ZEPA són zones necessàries per a la conservació d'algunes espècies d'aus. Actualment, totes les ZEC i les ZEPA, s'inclouen al Pla d'espais d'interès natural de Catalunya (PEIN).

Convé destacar que, amb anterioritat a la designació dels ZEC, els estats han proposat una llista de llocs d'importància comunitària (LIC), que ha d'aprovar la Comissió Europea. En aquests espais, tot i no formar part de Natura 2000, s'hi aplica transitòriament el règim de les ZEC.

2.2. La nova sensibilitat social

La societat ha vingut desenvolupant noves sensibilitats, pensaments i actituds que cal recollir en el Planejament com:

Valors mediambientals:

- La preservació i respecte al medi en el que habitem.
- L'auge de les branques i ciències com: Ecologia, Biologia...
- Demanda d'ús d'energies netes i renovables (solar, eòlica,...).
- Reciclatge/Residus. Estalvi de recursos/Abocadors.
- Forat capa d'ozó/Canvi climàtic.

Desenvolupament sostenible:

- Ús racional del sòl i el respecte als models tradicionals rurals.
- Creixement compacte per estalviar recursos.
- Preservar dels riscos a la població i a les infraestructures.
- Prioritzar la revisió del teixit existent sobre les noves implantacions.

Protecció del patrimoni:

- El Patrimoni en totes les seves vessants; paisatgística, natural, històrica, artística i cultural.
- Valorització del patrimoni com a símbols d'identitat pròpia.

Mobilitat i comunicació:

- Assegurar la mobilitat i la comunicació implica més igualtat.
- Drets de les persones reconeguts constitucionalment.
- Món global més obert / Globalització / Valors vernacles.

Solidaritat:

- Entre cultures, pobles i religions.
- Voluntariat / ONG.
- Cohesió social. Diversitat.

3.1.1.2. Aigües.

HIDROGRAFIA:

Querol es troba situat dintre de l'àmbit de la Comissaria d'Aigües del Pirineu oriental. El curs d'aigua més important és el Gaià (0.4 m^3/seg), que entra des de la Conca de Barberà i surt pel municipi de Querol, tot passant pel nucli de Querol. El seu cabal no està gens influït per la fusió de la neu, sinó que depèn totalment de les pluges mediterrànies. Els seus trets més destacats són la torrencialitat i la variabilitat mensual i anual del règim. Presenta nombrosos afluents amb cabal intermitent depenent també de les pluges mediterrànies. També neixen a la zona alguns afluents, destacant:

del Foix;
- la Riera de Marmellar (a la que aflueix el Torrent de Valldossera, el Fondo de la Casa Gran, la Rasa de Cal Pilot, el Torrent de Romanill)

del Gaià;
- Torrent d'Esblada (porta aigua tot l'any).
- Torrent Roig (porta aigua només a l'hivern o en cas de fortes pluges).
- Torrent de Lloreda.
- Barranc dels Gatets.
- Fou del Cendra.
- Clot de Comadevaques.
- Torrent de Rossic.
- Fondo de Cal Maçó.
- Barranc del Cateco.

del Anoia;
- Rasa d'Esplugues.
- Torrent d'Estanella.

Al terme municipal de Querol hi podem trobar també un petit llac artificial, el Llac de Formigosa situat entre el puig de Montagut i el de Formigosa.

Aigües subterrànies:

Al Camp de Tarragona , en el marc de la depressió Tarragona-Reus-Valls, les aigües subterrànies es troben en tres aqüífers principals: el cretaci, el miocè marí i el miopliocè quaternari. Aquest darrer és pràcticament coincident amb la plana de l'Alt Camp i s'endinsa cap al Tarragonès i el Baix Camp, en una franja compresa entre Perafort i la Selva del Camp. A la zona muntanyosa del costat NO, que envolta la depressió, els aqüífers son menys importants i es concreten en cubetes granítiques alterades, en llicorelles paleozoiques fisurades, en nivells de calcàries trifàsiques i en al·luvions al fons dels barrancs.

Segons la Comissaria d'Aigües del Pirineu Oriental, i atenent l'inventari de pous disponibles, dels cabals estimats d'aigua subterrània s'extreuen anualment de 19 a 20 m^3/h en la comarca de l'Alt Camp, dels quals només un 10% correspon a la zona de muntanya a on s'ubica el terme municipal de Querol.

Les explotacions són limitades per la necessitat de deixar prou aigua subterrània per afluir cap al mar, ja que la manca d'aquest romanent comporta la intrusió d'aigua salina i produeix efectes negatius.

Fonts:

- Font d'en Jovany.
- Font del Mas la Font.
- Font de la Clota.

- Font de Poll.
- Font del Llac de Formigosa.
- Font de l'Arç.
- Font de Cal Mandil.
- Font. d'en Bages.
- Font de Pinyana.
- Font de Cal Clapers
- Font del Garrofet.
- Font la Tous.
- Font de Mas d'en Bosc.
- Font del Mas de la Font.
- Font del Magí de la Costa.
- La Font Freda.

3.1.1.5. Fauna.

GENERALITATS:

Es caracteritza pel predomini absolut dels elements mediterranis. Com a vertebrats destaquen el porc senglar, la perdiu roja, els conills, els esquirols, les àligues i diversos tipus de còrvids. La fauna invertebrada és molt variada, destacant algunes espècies d'artròpodes estrictament protegides (*Sternocoelis duforti, Trissexodon quadrasi i Orthotylus thymelaeae*).

Els mamífers propis de les zones d'alzinar són l'esquirol (*Sciurus vulgaris*), la rata cellarda (*Eliomys quercinus*), la geneta (*Genetta genetta*), el teixó (*Meles meles*), el talp, el senglar el conill, la llebre, la guineu, l'eriçó, etc. Dels ocells i abunden el gaig (*Garrulus glandarius*), el tudó (*Columba palumbus*), el picot verd (*PicÚs viridis*), el raspinell (*Certhya brachydactyla*), la mallerenga petita (*Parus ater*), i la merla (*Turdus merula*). Les zones de terrenys calcaris són riques d'ocells insectívors, com ara l'abellerol, la puput, la mellerenga carbonera, la mellerenga blava, el gaig blau, la gralla, la tórtora, el cucut i l'aligot. Els ocells depredadors són el xoriguer i l'arpella. Cal assenyalar, també, la presència de la serp de vidre (*Anguis fragilis*) i de l'escanyapolls.

La fauna de la garriga hi és específica, ja que hi troba de què nodrir-se i fer-hi el niu. Entre els ocells hi ha el tallarol del casquet (*Sylvia atricapilla*) i el capnegre i la tallareta cuallarga. El papamosques i el capsigrany hi són arreu.

Ales zones de conreu, els animals més freqüents hi són el conill, el ratolí de camp, la rata, el talp, el ratolí comú i la musaranya. Els ocells típics són el pardal comú, el pardal xarrec, el gafarró, la cadrenera, la cotxa fumada, el falciot, l'oreneta, el pinsà, la garsa, el gratapalles, etc.

Pel que fa a la fauna de les vores dels camins, hi trobem ocells com ara els còlits, el bitxac, la merla blava i el mosquiter groc petit; i rèptils com ara el llargandaix comú, la sargantana i la serp verda.

També són freqüents els rapinyaires nocturns, tots protegits, com: el duc, el gamarús, l'òliba i el mussol comú.

CACERA:

La caça està en règim de concessió a Àrees privades de Caça.
Per la temporada 2002/2003 les àrees de caça (vedats) que tenen tota o part de la seva superfície al terme de Querol, són les següents:

Àrea	Nom	Grup	Superfície ha.
T-10.079	PONTILS	I	380
T-10.082	COLUMBIA	I	341
T-10.174	GROEGAN	II	387
T-10.233	ELS COMPANYS	I	1.953
T-10.251	CLOT DE LA VALL	I	550
T-10.270	TORREFORTA	I	250
T-10.299	LA SABURELLA	II	330
T-10.329	ELS BEN AVINGUTS	I	1.781

En realitat, l'única peça de caça important és el porc senglar, molt abundant. També tudons, becades a la tardor-hivern, tords i grives.

ESPÈCIES PROTEGIDES:

- Esquirol (*Sciurus vulgaris*).
- Falcó peregrí (*Falco peregrinus*)
- Xoriguer gros (*Falco tinnunculus*).
- Esparver vulgar (*Accipiter nisus*).
- Picot verd (*Picus viridis*).

- Duc (*Bubo bubo*).
- Gamarús (*Strix aluco*).
- Òliba (*Tyto alba*).
- Mussol comú (*Athene noctua*).
- Àguila marcenca (*Circaetus gallicus*).
- Aligot (*Buteo buteo*).
- Serp verda (*Malpolon monspessulanum*).
- Colobra d'Esculapi i de Collar (*Elaphe longissima i E. scalaris*).
- Llangardaix comú (*Podarcis hispanica*)

3.1.1.6. Riscos mediambientals.

INCENDIS:

El terme municipal de Querol està inclòs dintre de la zona d'alt risc d'incendi forestal d'acord a l'annex del Decret 64/1995, de 7 de març del DARP, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals i infrastructura contra incendis.
Segons el Decret 64/1995 de 7 de març, hi ha dues èpoques de perill d'incendi.

Á Període comprès entre el 16 d'octubre i el 14 de març.	**Perill mitjà**.
Á Període comprès entre el 15 de març i el 15 d'octubre.	**Perill alt**.

El terme municipal de Querol ha estat un dels termes municipals de Tarragona més afectats pels incendis forestals. Especialment greus foren els incendis de l'any 1979.

Anàlisi històrica dels incendis forestals.

Data	Lloc	Ha.	Causa
00/00/1975	Serra de Comavert.	-	-
01/07/1979	Saburella.	153	fumadors
15/07/1979	Casa Gran.	500	intencionat
27/07/1979	La Vall de Cosme.	3	intencionat
09/08/1979	Saburella	5.403(*)	desconeguda
12/08/1979	Bermell	3	fumadors
27/08/1979	Torrents	150	intencionat
18/06/1981	Arborçar	9	treballs agrícoles
12/10/1983	Arborçar	2	fumadors
22/03/1985	Esblada	1	treballs agrícoles
21/07/1987	La Torrica	65	treballs agrícoles
01/09/1989	-	3,6	línies elèctriques
25/02/1993	-	1	abocador
08/04/1994	-	2,30	treballs agrícoles
16/09/1994	-	50	treballs agrícoles
00/00/1995	Garrofet	-	-

(*) inclou superfície d'altres termes municipals.

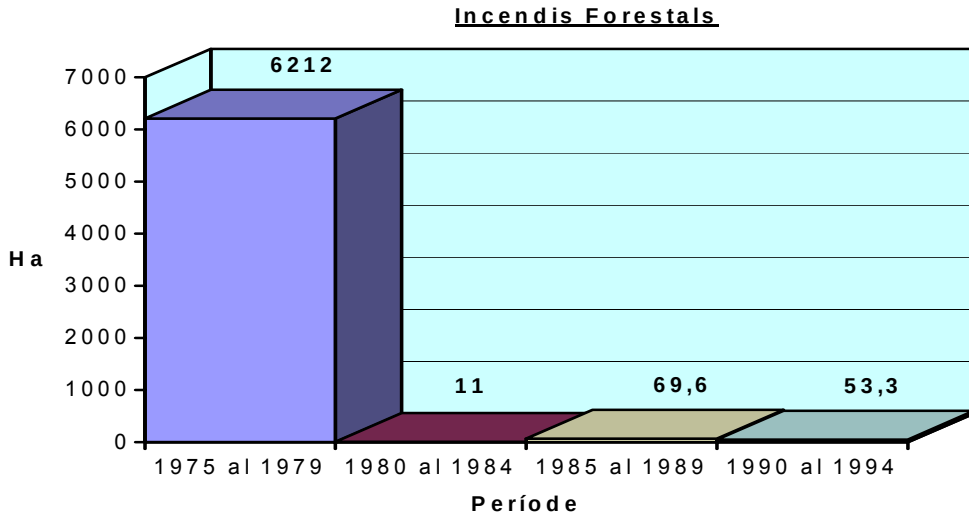

Respecte a les infraestructures de suport per a la vigilància i l'extinció d'incendis, el municipi disposa de camins i pistes forestals (a més a més de tots els tallafocs que segueixen les línies elèctriques), i d'una relació de punts d'aigua on poden abastar-se helicòpters i camions de bombers. A continuació hi fem una relació de les mateixes:

Punts d'aigua per helicòpters:

- 1 bassa a la zona de Garrofet (Masia Mas d'En Bosc)
- 1 bassa a la zona de Formigosa (vessant del Gaià)
- 1 llac artificial a la zona de Formigosa.
- 1 piscina a can Llenes.
- 1 bassa a la zona de l'Esblada (Masia Punta Blava)
- 1 bassa a la zona de l'Esblada (Masia Cal Gomà)
- 1 bassa a la zona de Valldossera (Urb. Mas Gassons)
- 1 bassa a la zona de Valldossera (Urb. Mas Bermell, colonies)
- 1 bassa a la zona de l'Esblada (Albareda).

Punts d'aigua amb hidrant:

- 1 hidrant a l'encreuament de les carreteres TV-2441 i TP-2442 a la zona de Valldossera a tocar de la urbanització Ranxos de Bonany.
- 1 hidrant a Ranxos de Bonany.
- 1 hidrant a Mas Gassons.
- 1 hidrant a Mas Bermell.

Punts d'aigua sense hidrant:

- Els mateixos que per l'helicòpter.
- 3 basses.
- moltes petites piscines en totes les urbanitzacions i 3 al nucli de Querol.
- 1 boca de reg.
- 1 aborador.
- 4 fonts.
- dipòsit d'aigua del municipi.

Punts de vigilància:

- 1 punt al puig de Montagut.

Zones d'aterratge d'helicòpters:

- Al nucli de Querol, a l'entrada del poble a l'explanada al costat de la carretera i al camp de futbol.
- Al camp de futbol de la urbanització Ranxos de Bonany.
- Al camp de futbol de la urbanització Can Llenas.
- Al camp de futbol de la urbanització Mas Bermell.
- A la zona esportiva de la urbanització Mas Gassons.
- A la plaça de l'Esblada.

Àrees de risc.

Els sectors de risc d'incendi forestal (reflexat en el PAM) són les masses forestals diferenciades que hi ha al terme municipal. Es poden descriure els següents sectors:

Sectors de risc d'incendi forestal.

SECTOR	DESCRIPCIÓ	ELEMENT VULNERABLE	TIPÚS
Serra de Formigosa	Massa forestal de 2.000 Ha. situada al centre del terme travessant-lo d'Est a Oest, la seva carena es la zona més alta del municipi. Vegetació formada per pins, pinasses, roures i alzines. Molt freqüentat per excursionistes. Cota màxima 1.002 m. al puig de Formigosa.	Urb. Mas Bermell, Can Llenas. Masia La Collada. Granja Punt Blava.	B
Serra de Comavert	Massa forestal de 2.000 Ha. situada a la banda dreta del Gaià al Nord-Oest del municipi, limitant amb els termes de Pont d'Armentera i Pontils. Vegetació formada per pi blanc i alzina. Cota màxima 821 m. al Coll de les Agulles. Hi ha un tallafocs que segueix la línia d'alta tensió.	Masia Saburella. Masia Mas Baldrich. Masia Cal Camadall.	B
Zona de Valldossera	Massa forestal de 400 Ha. situada a la part Est del municipi, queda envoltada per la carretera de Stes. Creus a Pontons i les urbanitzacions de Mas Gassons, Mas Bermell i Ranxos de Bonany. Vegetació majoritàriament de pins i alzines. Cota màxima 753 m. a la Plana de la Casa Gran. Tres Urbanitzacions: Mas Gassons, Mas Bermell i Ranxos de Bonany.	Urb. Mas Gassons. Urb. Mas Bermell. Urb. Ranxos de Bonany. Granja Can Bages.	B
Zona de la Torrica	Massa forestal de 300 Ha. al extrem Est del municipi, i limitant amb els termes de Pontons i Aiguamúrcia per la carena de la serra que va des de la Plana de Matania a la Vall de l'Infern. Vegetació de pins i alzines joves. Cota màxima 809 m. al Puig Jugador.	Urb. Mas Gassons.	B
Zona de Garrofet	Massa forestal de 300 Ha. que està situada al extrem Sud del municipi, limitant amb el terme d'Aiguamúrcia per la carena de la serra que va des de la Vall de l'Infern al Coll de l'Arborçar. La seva vegetació està formada per pinassa, pi i alzines. Cota màxima 850 m. al Turó de Mas d'En Bosc.	Urb. Can Llenas. Masia Mas d'En Bosc. Masia Mas Ventós.	B

GEOTÈRMICS I SÍSMICS:

Els riscos geotèrmics són molt limitats al municipi, principalment enfonsaments per la dissolució dels guixos del substrat miocè.
És risc sísmic segons la Norma de Construcció sismo-resistent d'obligat compliment a l'Estat espanyol determina un valor d'acceleració bàsica de 0.04 g, que equival segons la relació acceleració-intensitat d'aquesta Norma, a una intensitat de grau VI, en l'escala MSK.

La Norma estableix que per a edificis de normal importància s'apliqui un coeficient 1 per a l'obtenció de l'acceleració de càlcul, i un coeficient 1,3 per a construccions d'especial importància.

RISC D'EROSIÓ EDÀFICA:

El risc d'erosió dels sòls en pendents pronunciats és elevat, el municipi de Querol té pendents superiors al 20% en una gran part del seu territori. Aquest risc potencial es veu atenuat per la construcció de feixes i per la protecció que hi confereix la coberta vegetal densa (forestal i arbustiva). Tanmateix cal tenir en compte els moviments de terres que es realitzin en vessants superiors al 20% de pendent i els despreniments de roques en penya-segats inestables.

INUNDACIONS:

L'orografia accidentada del terme comporta l'existència d'una xarxa hidrogràfica densa però d'efectes esporàdics. Els efectes del procés urbanitzador són insignificants en comparació amb l'extensió del terme, tanmateix es poden donar riscos puntuals en el pas d'aigua en les lleres que travessen les urbanitzacions a on alguns passos de desguàs poden resultar insuficients.

ACCIDENTS DE TRÀNSIT:

És un risc baix al municipi en relació a la mitjana del país degut a la baixa densitat de trànsit més que a la qualitat de la infraestructura o servei assistencial.

3.1.1.7. Paisatge.

Tot i que la característica fonamental del territori de la comarca de l'Alt Camp és l'estat pla del terreny, és dins de la gran plana del Camp de Tarragona, aquest no és homogeni sinó que es veu trencat per la presència de serres, que en alguns punts determinats sobrepassen els 900 metres. Així mateix, es poden trobar clotades molt significatives. les majors alçades de la comarca corresponen al terme municipal de Querol.

La zona de transició entre els espais de característiques més continentals i les serres pre-litorals de tendència més mediterrània determina que, en conjunt, hi hagi un clar dimorfisme entre vessants que es reflecteix en les comunitats vegetals i animals que els ocupen. Això ha determinat que els indrets muntanyosos de la zona que encara es conserven en bon estat, com també aquells que mantenen la seva vegetació potencial, hagin estat inclosos dins la xarxa bàsica del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN).

El 22 de juliol de 2008, es va aprovar amb caràcter previ el Catàleg del Paisatge del Camp de Tarragona, aquest catàleg identifica 29 unitats paisatgístiques al Camp de Tarragona.

A continuació s'adjunta la fitxa de la unitat del paisatge 1: Alt Gaià, que correspon al municipi de Querol.

Alt Gaià

COMARCA:	Conca de Barberà i Alt Camp
SUPERFÍCIE:	20.021 ha
MUNICIPIS:	Pontils, Querol, el Pont d'Armentera, nord d'Aiguamúrcia, sud de Sarral i de les Piles

Trets distintius

- Paisatge de caràcter muntanyós. Relleu abrupte amb altituds dels cims més elevats properes als 1.000 metres. El Puig de Formigosa (1.002 m), el Montagut (963 m), la serra de Brufaganya (923 m) i la serra del Comaverd (908 m) són els relleus principals i de més elevació.
- Predominen els materials calcaris: dolomies i calcàries triàsiques, un fet habitual en les formacions muntanyoses més importants del Camp de Tarragona.
- Les pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) ocupen una gran extensió i s'estenen sobretot per les parts altes de la Serra de Brufaganya. La vegetació de caràcter arbustiu, brolles de romaní, és present arreu, sobretot a les parts baixes del relleu.
- El riu Gaià travessa el territori de nord a sud fortament encaixat en els materials calcaris, vertebra l'espai tant des d'un punt de vista físic com humà.
- En els pocs replans que ofereix el relleu i en les estretes valls obertes pels tributaris del riu Gaià, especialment al sector de Pontils, s'hi conreen cereals de secà.
- Grans urbanitzacions han proliferat en l'eix de la carretera que uneix l'Alt Camp i l'Alt Penedès, entre Aiguamúrcia i Pontons.
- Les vinyes guanyen terreny en detriment dels cereals de secà.
- Presència de nombrosos castells en punts elevats del territori, visibles des de bona part del territori. Destaquen en aquest sentit els castells de Selmella, Rocamora, Rodonyà i Querol, declarats Bé d'Interès Cultural.

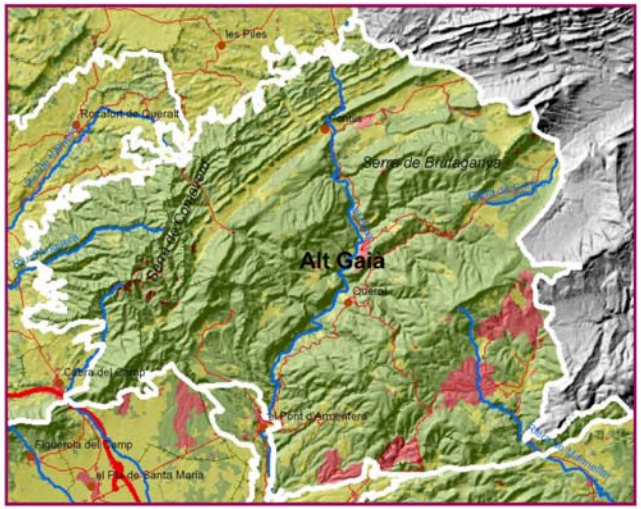

Figura 1.1. El paratge del castell de Saburella, inclòs en el Pla d'Espais d'Interès Natural, és un dels paisatges més emblemàtics de l'Alt Gaià. Els conreus de cereals es localitzen en els replans mentre un mosaic de pinedes de pi blanc, garrigues i brolles de romaní colonitzen els vessants més costeruts. Al fons es divisa el petit nucli de Querol encarat a les cingleres de Sota-roques, al peu de les quals s'intueix el curs del riu Gaià.

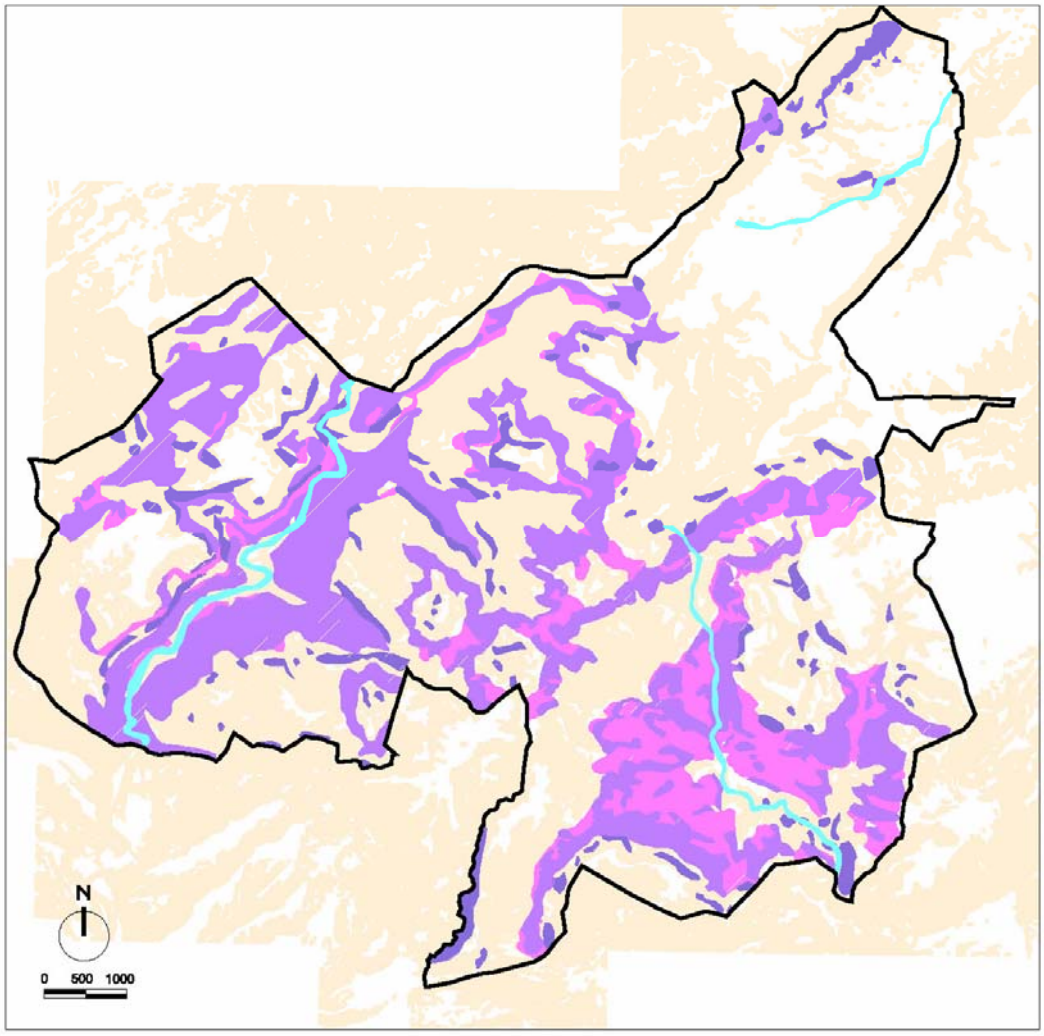

Claus identificatives

- Pendent >20%
- Esfondraments
- Moviments de massa
- Moviments de massa-esfondraments
- Zona inundable

- Terme municipal

Pendent i árees de risc

A continuació s'adjunten plànols de les zones amb pendents >20% i zones inundables de les urbanitzacions de Querol.

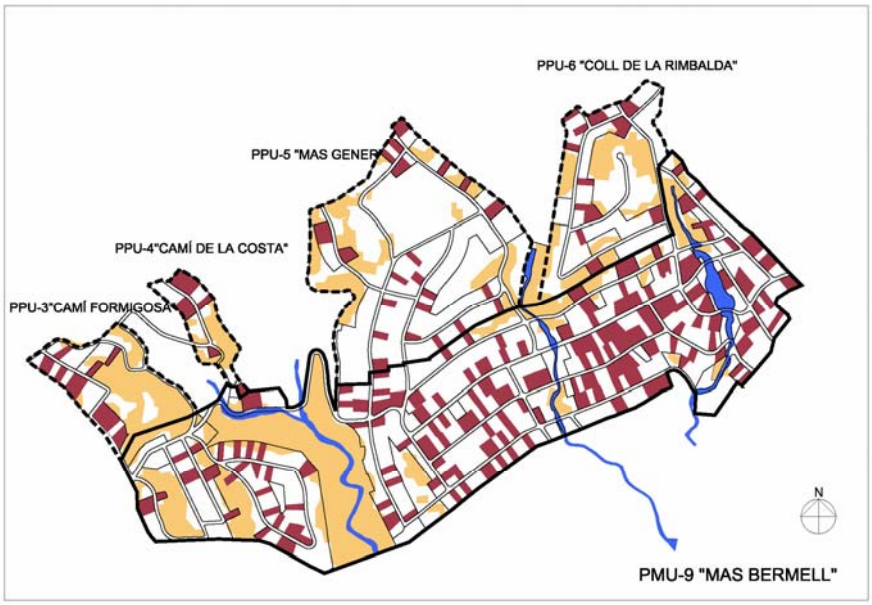

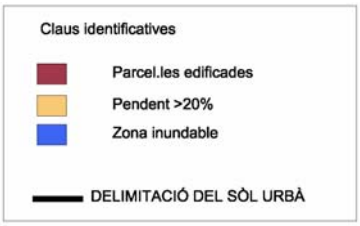

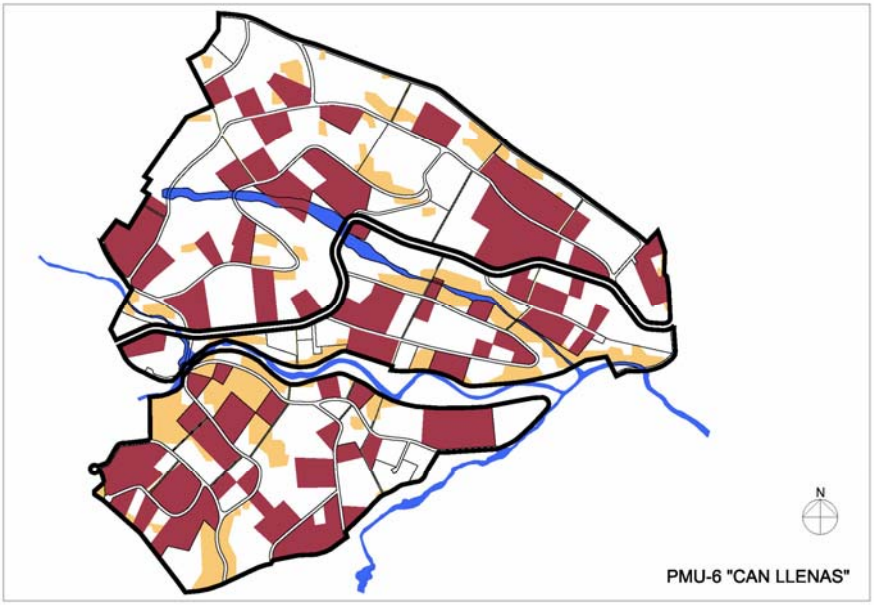

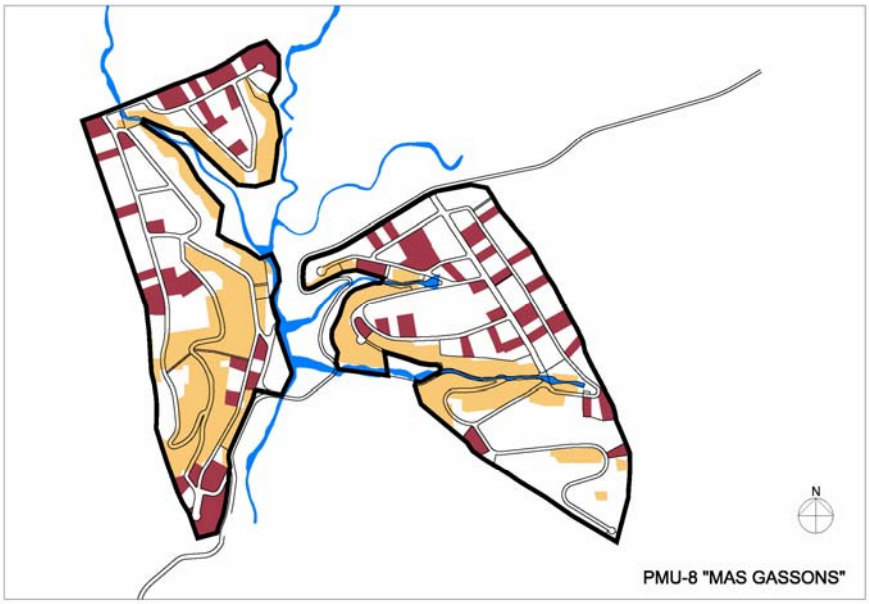
N
PMU-8 "MAS GASSONS"

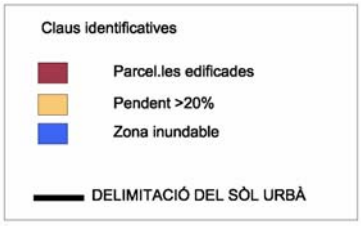
Claus identificatives
Parcel.les edificades
Pendent >20%
Zona inundable
DELIMITACIÓ DEL SÒL URBÀ

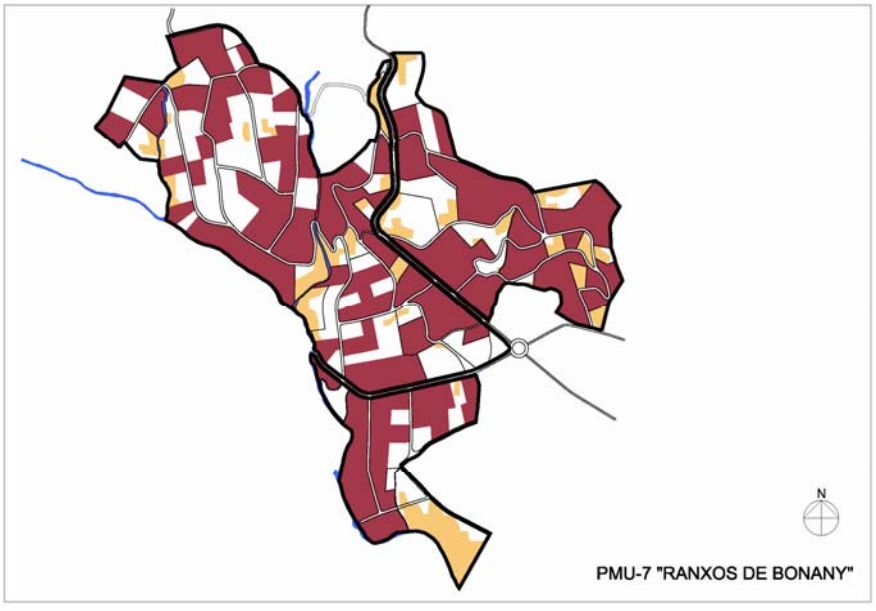
N
PMU-7 "RANXOS DE BONANY"

3.1.2. L'ús del sòl:

La distribució dels usos del sòl, les tendències dominants i la productivitat d'alguns dels usos del sòl més significatius, són els trets examinats en aquest apartat.

Superfície agrària censada (%).

	Municipi	Comarca	Catalunya
Distribució de la superfície agrària	1989	1989	1989
Terres llaurades	17,8	57,7	33,9
Pastures permanents	0,0	0,0	10,9
Terreny forestal	62,3	26,8	39,7
Altres superfícies agràries	19,9	15,5	15,5
Total hectàrees agràries	**4.265**	**35.516**	**2.471.590**

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Cens agrari de 1989.

QUEROL: Superfície agrària censada a l'any 1989

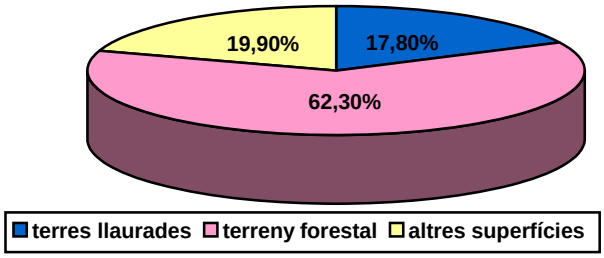

La distribució actual dels Usos del sòl és la següent:

El 69,45% del terme es troba ocupat per superfície forestal (boscos i matollars), el 11,65% són espais d'Usos agropecuàries i el 18,90% restant són els espais urbans i assimilables.

QUEROL: Superficie agrària censada a l'any 2002

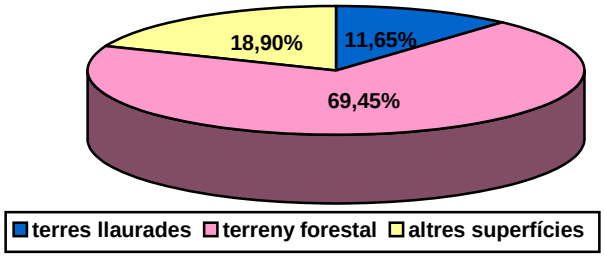

Si es compara aquesta distribució amb la de la mitja de la comarca s'observa que és superior el percentatge d'espais forestals i inferior el de conreus, fet que manifesta d'una banda l'economia regressiva del municipi i el conseqüent despoblament.

3.1.2.1. Forestal.

La producció forestal és el segon component de la producció final agrària. Querol té una importància molt minsa respecte aquesta producció i a la producció catalana tant pel que fa a les coníferes, que ocupen el 99,8 % de la superfície forestal com als planifolis. Els planifolis constituïen els boscos autòctons de la comarca i de Catalunya, però les degradacions i les replantacions amb coníferes, d'un creixement més ràpid, han fet que aquestes els hagin acabat substituint.

La major implantació de coníferes també s'explica perquè tenen una productivitat i aprofitament més grans, especialment per a la fabricació de paper. A Querol, el pi blanc es la més estesa, seguit del pi roig. Si aquest és més productiu, el pi blanc és més resistent a l'aridesa i pot adaptar-se als terrenys calcaris i pobres, de manera que ocupa antigues zones d'alzinars.

La substitució dels planifolis – amb els alzinars i les rouredes com a productors de fusta de gran valor energètic – per les coníferes ha comportat un perill més gran d'incendis forestals. Això, juntament amb la degradació constant dels boscos i les fortes sequeres dels darrers anys, han minvat l'escassa producció i han danyat greument l'ecosistema comarcal.

Per tal de millorar aquesta situació de degradació, la Generalitat de Catalunya ha establert una sèrie d'ajuts econòmiques per a la modernització i reorientació de les explotacions agràries i forestals. Per tal d'accedir a les mateixes es necessari presentar un pla tècnic de millora on s'informi de totes les actuacions a desenvolupar i la seva viabilitat.

3.1.2.2. Agrícola.

L'activitat econòmica més important és l'agricultura que ocupa a la quasi totalitat de la població activa del terme municipal.

La base de la producció agrícola es troba en els conreus llenyosos de secà i té per exponents principals, la vinya, cereals i la fruita seca (més concretament l'ametller). Centrant-nos en els resultats dels darrers anys, la forta sequera ha perjudicat el volum de les collites de raïm, si bé en el context vinícola la davallada productiva ha estat compensada per una millora de la qualitat del vi.

Pel que fa a la fruita seca, l'ametlla, el volum de la collita té variacions anuals sensibles, i encara que la varietat del país és superior a l'americana, fallen els canals de comercialització.

Nombre d'explotacions i superfície censada.

	1999	1989	1982
Sense terres	23	50	97
Amb terres	1	0	2
Totals explotacions	22	50	95
superfície (ha)	**2.569**	**4.265**	**6.556**

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Distribució de la superfície agrària censada a l'any 1999

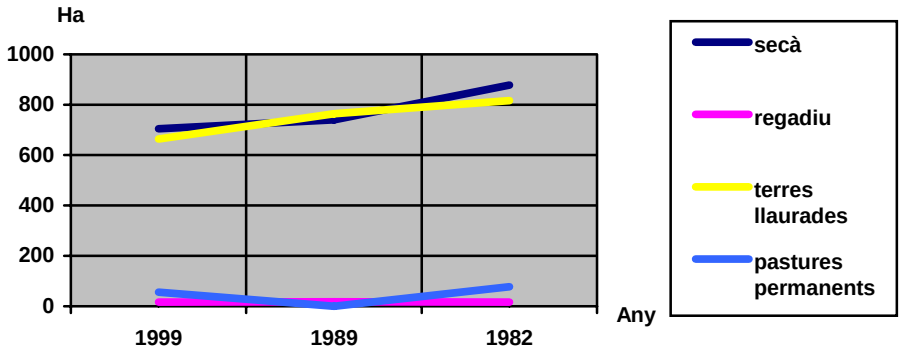

3.1.2.3. Ramader.

L'explotació ramadera és encara més reduïda al municipi degut bàsicament a que les explotacions són de caràcter familiar i de petites dimensions productives. Hi podem trobar granges de porcs, de vaques, de cavalls, de aus i de conills.

3.1.2.4. Cinegètic.

Per la temporada 2002/2003 les àrees de caça (vedats) que tenen tota o part de la seva superfície al terme de Querol, són les següents:

Àrea	Nom	Grup	Superfície ha.
T-10.079	PONTILS	I	380
T-10.082	COLUMBIA	I	341
T-10.174	GROEGAN	II	387
T-10.233	ELS COMPANYS	I	1.953
T-10.251	CLOT DE LA VALL	I	550
T-10.270	TORREFORTA	I	250
T-10.299	LA SABURELLA	II	330
T-10.329	ELS BEN AVINGUTS	I	1.781

3.1.2.5. Extractiu.

Al municipi d'Aiguamúrcia, limitant amb el municipi de Querol per L'Arborçar existeix una explotació extractiva de pedra càlcica. Aquesta, però, encara que al límit, no afecta al municipi.

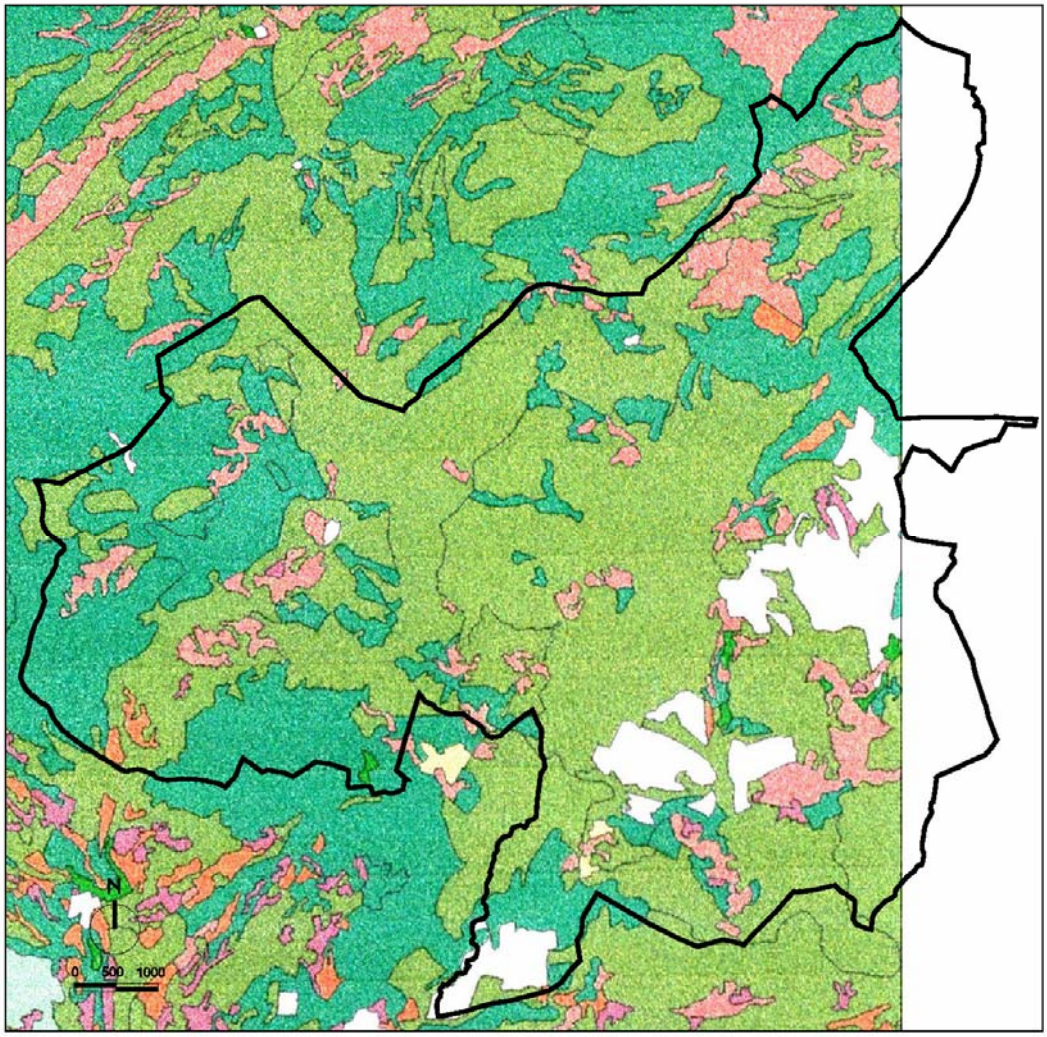

Font: Mapa de Cultivos y Aprovechamientos juny-1979

Claus identificatives

- Coníferes
- Matolls
- Pastures
- Fruiters en secà
- Conreus extensius
- Improductiu
- Terme municipal Querol

AJUNTAMENT DE QUEROL	PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL	Usos del Sòl

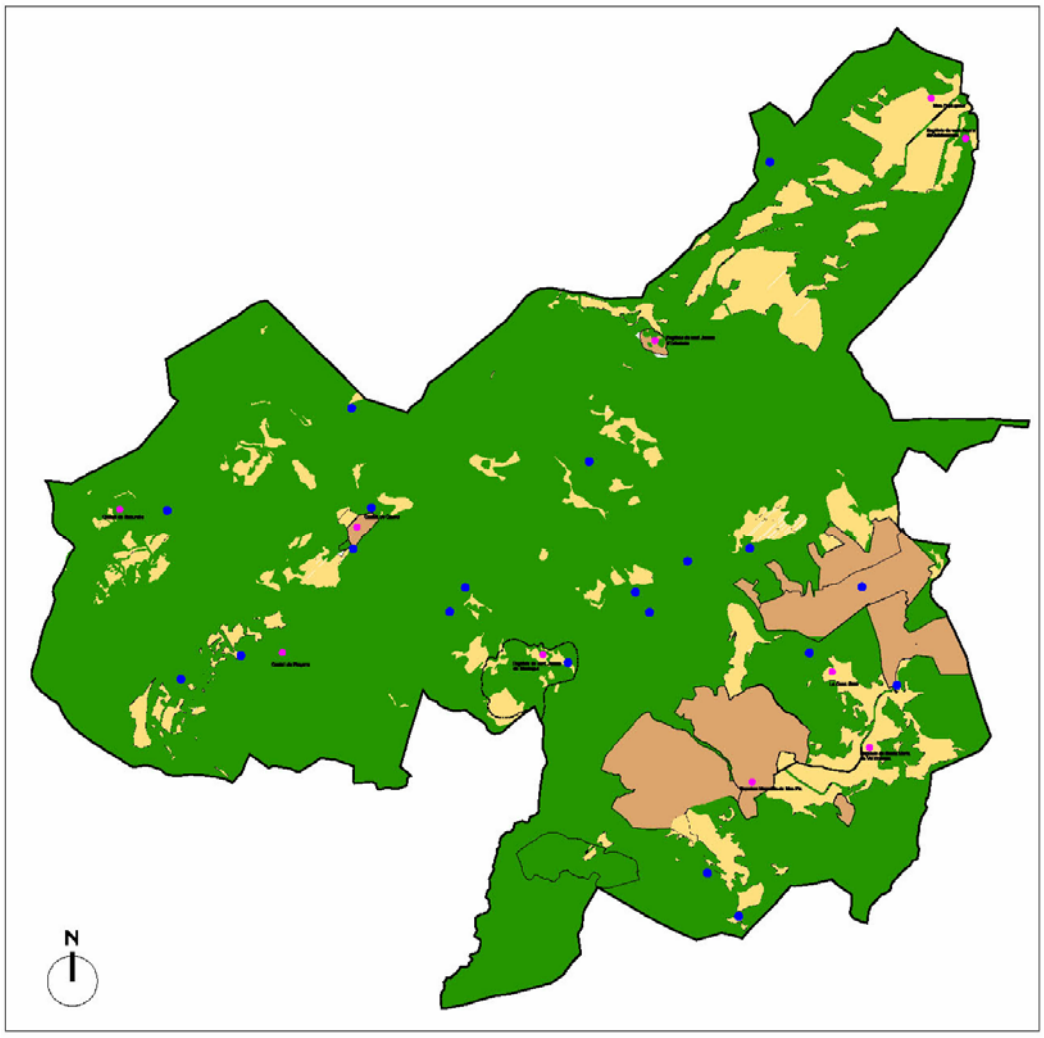

Claus identificatives

- Zona agrícola
- Zona forestal
- Sòl urbà consolidat
- Edificis, masies, coberts, ...
- Patrimoni històric-artístic
- Fonts
- Terme municipal

USOS DEL SÒL I EL PATRIMONI

3.1.3. Assentaments de població:

La determinació del centre de gravetat de la població, es a dir, la zona en què recau tradicionalment el pes demogràfic, era el nucli urbà del municipi de Querol, i resideixen algunes persones al poble de Bonany i Esblada. També troben població disseminada per les diferents masies del municipi. Tanmateix a partir dels anys 90 s'ha donat un canvi demogràfic important en convertir-se els àmbits de segona residència ubicats a les urbanitzacions, en primera residència, essent per tant ara aquests els que tenen un nombre superior d'habitants. En èpoques de caps de setmana i vacances la població augmenta considerablement concentrant-se per les diferents urbanitzacions de Can Llenes, L'Arborçar, Mas Bermell, Mas Gassons i Ranxos de Bonany.

3.1.4. Xarxes d'infraestructures:

En aquest apartat hem de diferenciar clarament dues zones en funció de la seva gènesis, característiques i antiguitat; la formada pels nuclis històrics i les àrees de baixa densitat (urbanitzacions).

3.1.4.1. Característiques.

Nuclis històrics:

La minsa població que habita en els nuclis pateix d'unes deficitàries infraestructures típiques de l'àmbit rural en regressió que ha anat despoblant-se palatinament des de principis del segle XX.

Urbanitzacions:

El grau de consolidació, estat i funcionament, dependent de cadascuna varia, tanmateix es pot afirmar que totes presenten importants deficiències que impedeix la seva classificació com a sòl urbà consolidat.

3.1.4.2. Comunicacions viàries.

El terme es troba travessat en direcció NE-SO per la C-37, carretera de Valls a Igualada, a la part més occidental, i per la TV-2441, carretera de Santes Creus a Pontons a la part oriental. En direcció NO-SE, la T-244 que puja des del Vendrell i finalitza en el terme sense continuació. Des de el nucli d'Esblada parteix la T-201 cap a Santa Perpètua de Gaià.

El Camí de la Segarra, que comunica el nucli de Querol a l'oest amb les urbanitzacions a l'est del terme, ha esdevingut un element vital en la mobilitat del municipi.

A finals dels 90 s'ha habilitat una pista forestal que comunica des de la C-37, prop de Querol, amb la carretera T-201 a través de la urbanització de "Seguer" de forma que s'estalvien varis quilòmetres.

La resta són camins de carro més o menys deteriorats per l'ús o el desús.

Nuclis històrics:

Aquest apartat es troba desenvolupat a l'Annex : Estudi de Mobilitat.

Urbanitzacions:

Solament el sector "A" de Mas Bermell compta amb un traçat viari asfaltat acceptable; en Mas Gassons i Can Llenas és un reg asfàltic que abasta parcialment els àmbits i Ranxos de Bonany és majoritàriament de terra.

3.1.4.3. Aigües, dipòsits i pous.

L'aigua consumida al municipi de Querol prové dels pous de captació de l'aqüífer subterrani. Els pous acostumen a tenir fondàries entre els 100 i 150 metres i els cabals rarament superen els 10 m^3/hora i d'un pou a l'oest del nucli per sota de la C-37.

La xarxa és antiga i deficient, fet que es fa evident en èpoques de vacances quan augmenta l'ocupació.

Bonany compta amb un pou al Torrent de Valldossera però s'abasta de la xarxa que prové de Mas Bermell, essent la xarxa de distribució antiga i deficient al igual que a Querol.

Nuclis històrics:

A Querol hi ha dos dipòsits d'aigua situats a sobre mateix del poble, que s'abasten de la font de la Tous.

Urbanitzacions:

- Urb. l'Arborçar: 1 dipòsit situat en una zona alta que s'abasta d'un pou.
- Urb. Can Llenas: 4 dipòsits situats en els extrems de la urbanització abastats per tres pous.
- Urb. Ranxos de Bonany:4 dipòsits distribuïts per la urbanització abastats per un pou.
- Urb. Mas Bermell i Bonany: 5 dipòsits a la urbanització Mas Bermell situats en les zones més altes que s'abasten amb un pou.
- Urb. Mas Gassons: 1 dipòsit situat al centre de la urbanització que s'abasta d'un pou.

La xarxa de distribució de les urbanitzacions és obsoleta i deficient de forma majoritària barrejant trams de la urbanització inicial amb trams substituïts recentment.

3.1.4.4. Sanejament, clavegueram, depuració i vessaments.

Nuclis històrics:

El nucli de Querol gaudeix d'una senzilla xarxa de sanejament que porta l'aigua a un dipòsit en la part baixa i que per decantació filtra abans d'abocar al Gaià.

Solament el nucli de Bonany disposa d'una xarxa de sanejament correcta de recent construcció que condueix l'aigua a una EDAR de tipus biològic.

Urbanitzacions:

La resta d'urbanitzacions i nuclis es realitza mitjançant fosses sèptiques moltes de les quals esdevenen realment pous morts ateses les seves deficients característiques constructives, amb el risc de la contaminació dels aqüífers.

3.1.4.5. Electricitat.

Subministrament d'electricitat:

- Una línia elèctrica d'alta tensió de 380 Kw. que travessa el municipi per la serra de Comaverd de oest a est.
- Una línia elèctrica d'alta tensió de 387 Kw. que passa en una petita part per la urbanització de l'Arborçar.
- La xarxa de distribució de mitja tensió es distribueix pel municipi seguint, majoritàriament les carreteres.

Altra vegada es pot convenir que la xarxa de distribució en baixa tensió és insuficient i deficitària, no abasta la totalitat dels assentaments de població i les condicions de servei tampoc són bones.

3.1.4.6. Residus sòlids, abocadors.

No existeix cap abocador de residus sòlids ni d'altre tipus al terme, els últims anys s'han anat clausurant els abocadors incontrolats emergits.

La recollida de brossa es gestiona de forma comarcal amb la intervenció del Consell de l'Alt Camp.

En algunes de les urbanitzacions s'han habilitat punts de recollida d'andròmines.

3.1.4.7. Xarxa de telecomunicacions.

Descripció de les xarxes o serveis de comunicacions electròniques disponibles al municipi.

Antecedents.

La Llei 32/2003, general de telecomunicacions (en endavant LGTel) afecta al desplegament d'infraestructures per comunicacions electròniques i la intervenció dels ajuntaments. La LGTel deroga l'anterior Llei 11/1998 i regula exclusivament el sector de les telecomunicacions, avança en la liberalització de la prestació de serveis i la instal·lació i explotació de xarxes de comunicacions electròniques, reforça les competències i facultats de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, amplia els drets dels usuaris definint el concepte de servei universal i amplia també els drets dels consumidors.

Pel que fa a la regulació de l'ocupació del domini públic o la propietat privada per a la instal·lació de xarxes la LGTel estableix uns criteris generals que hauran de ser respectats per les administracions publiques titulars del domini públic i detalla els principis bàsics que garanteixen l'exercici del dret d'ocupació en condicions d'igualtat i transparència amb independència de l'Administració o el titular del domini públic o la propietat privada.

Competència municipal.

Els ajuntaments en base a les competències en urbanisme que tenen reconegudes pel Text Refós de la Llei d'Urbanisme (en endavant TRLU), de la gestió dels seus béns i domini públic com estableix la Llei municipal i del règim local de Catalunya (en endavant LMRLC) i del mateix reconeixement que fa la LGTel, establirà a través del planejament, amb caràcter general, les zones del seu territori on hi manca de prestació dels serveis de comunicacions i mitjançant les ordenances les condicions i requisits per construir, gestionar i explotar les instal·lacions de telecomunicacions contemplant els criteris bàsics de:

- Proporcionalitat, idoneïtat i utilitat de les exigències, i congruència d'aquestes amb els fins que es persegueixen.
- No restringint l'efectivitat del dret a l'establiment de la pròpia xarxa ni buidant de contingut la competència estatal exclusiva en matèria de telecomunicacions.
- La no discriminació del sector i la preservació del dret dels usuaris a disposar d'una pluralitat de serveis.
- Transparència.
- No arbitrarietat dels poders públics.

Amb totes les consideracions anteriors caldrà que els ajuntaments considerin la planificació dels aspectes urbanístics de com a mínim els següents tipus d'infraestructures:

- Xarxes de cable en subsòl.
- Xarxes de cable aèries o per façana.
- Antenes de telefonia mòbil.
- Altres antenes de radiocomunicacions.
- Infraestructures comunes de telecomunicacions (ICT),

i de serveis:

- Servei telefonia disponible al públic (STDP).
- Servei de telefonia mòbil.
- Serveis de radiodifusió.
- Serveis de banda ample, accés a internet.
- Els serveis públics d'emergència i seguretat.

Anàlisi de l'estat de les comunicacions al municipi.

TELEVISIÓ.

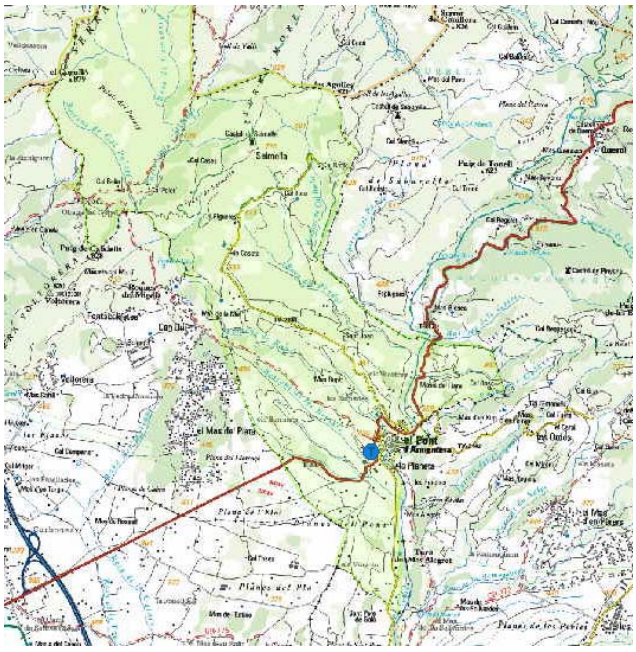

- **Centres emissors de televisió a l'Alt Camp.**

El municipi Querol disposa d'un emissor de televisió dintre del seu municipi, aquest es troba ubicat a:
Zona de Montagut

La TDT està completament engegada al municipi i la seva recepció és bona. S'han constatat les dades de cobertura disponibles per la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació com a correctes i per tant són les que reproduïm a continuació:

Canals públics i privats estatals:

Nucli població	Cobertura TVE	Disponibilitat TVE	Cobertura Privades	Disponibilitat Privades
Arboçar (l')	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Bonany	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Can Llenes	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Esblada	No cobert	No disponible*	No cobert	No disponible*
Mas Gassons	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Mas Vermell	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Querol	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Ranxos de Bonany	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible

Canals públics i privats nacionals:

Nucli població	Cobertura TV3 (1)	Disponibilitat TV3 (1)	Cobertura TV3 (2)	Disponibilitat TV3 (2)	Cobertura EDC	Disponibilitat EDC
Arboçar (l')	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Bonany	Cobert	Ja disponible	No cobert	No disponible	Cobert	Ja disponible
Can Llenes	Cobert	Ja disponible	No cobert	No disponible	Cobert	Ja disponible
Esblada	No cobert	No disponible*	No cobert	No disponible	No cobert	No disponible
Mas Gassons	Cobert	Ja disponible	No cobert	No disponible	Cobert	Ja disponible
Mas Vermell	Cobert	Ja disponible	No cobert	No disponible	Cobert	Ja disponible
Querol	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible	Cobert	Ja disponible
Ranxos de Bonany	Cobert	Ja disponible	No cobert	No disponible	Cobert	Ja disponible

Canals públics i privats locals:

Nucli població	Cobertura TDT-L1	Disponibilitat TDT-L1
Arboçar (l')	Cobert	Ja disponible
Bonany	Cobert	Ja disponible
Can Llenes	Cobert	Ja disponible
Esblada	No cobert	No disponible
Mas Gassons	Cobert	Ja disponible
Mas Vermell	Cobert parcial	Ja disponible
Querol	Cobert	Ja disponible
Ranxos de Bonany	Cobert	Ja disponible

Mapes de cobertura dels diferents canals:

TV3-1

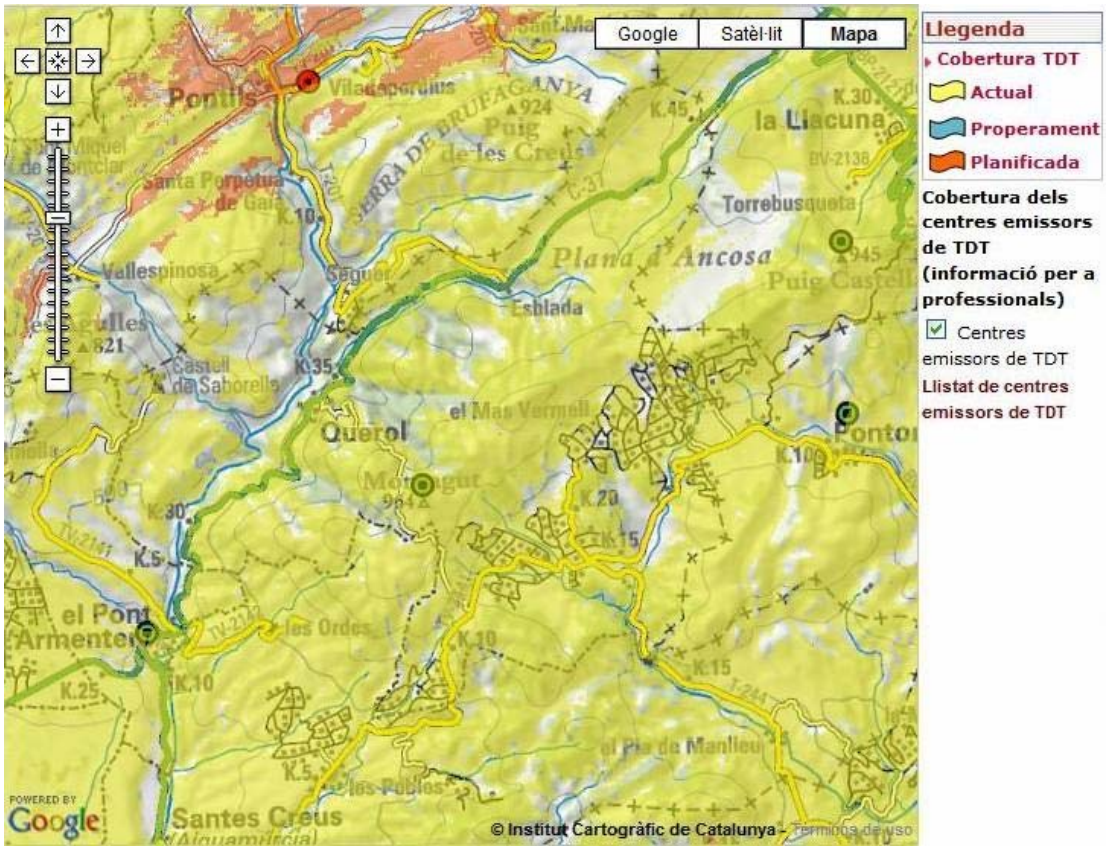

TV3-2

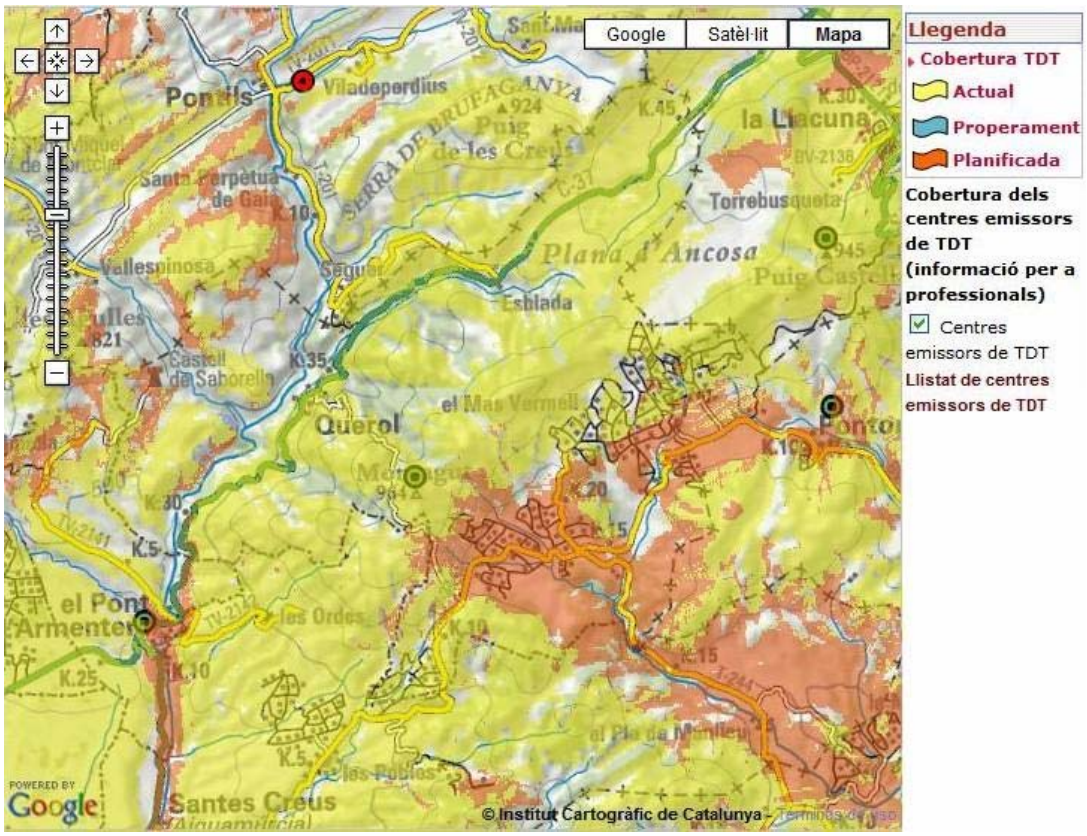
Google
Satèl·lit
Mapa
Llegenda
Cobertura TDT
Actual
Properament
Planificada
Cobertura dels centres emissors de TDT (informació per a professionals)
Centres emissors de TDT
Llistat de centres emissors de TDT
Pont de Vilomara i Rocafort
Viladeperdius
Santa Perpètua de Gaià
Vallespinosa
Castell de Saborella
Querol
el Pont d'Armentera
Santes Creus
la Llacuna
Torrebusqueta
Plana d'Ancosa
Puig Castellet
Esblada
el Mas Vermell
Pontons
SERRA DE BRUFAGANYA
Puig de les Creus
© Institut Cartogràfic de Catalunya
POWERED BY Google

EDC

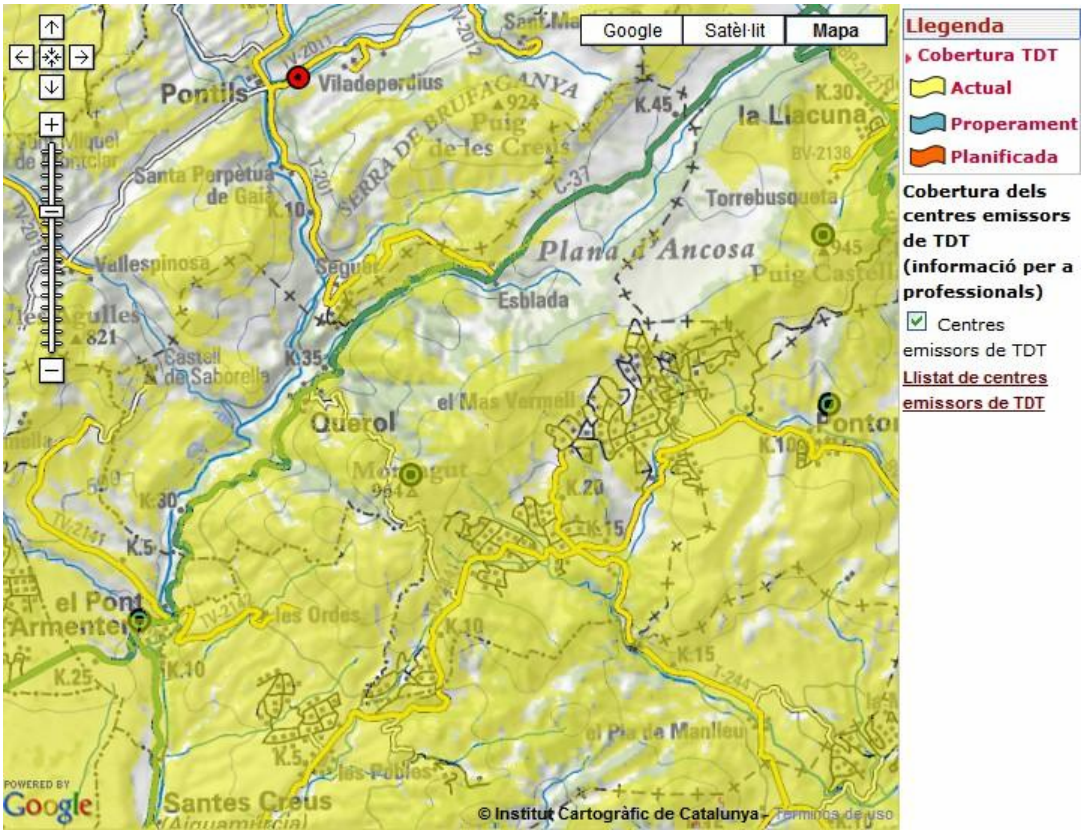
Google
Satèl·lit
Mapa
Pontils
Viladeperdius
la Llacuna
Santa Perpètua de Gaià
Vallespinosa
Esblada
Plana d'Ancosa
Torrebusqueta
Querol
el Pont Armentera
Santes Creus
© Institut Cartogràfic de Catalunya
Llegenda
Cobertura TDT
Actual
Properament
Planificada
Cobertura dels centres emissors de TDT (informació per a professionals)
Centres emissors de TDT
Llistat de centres emissors de TDT

TVE

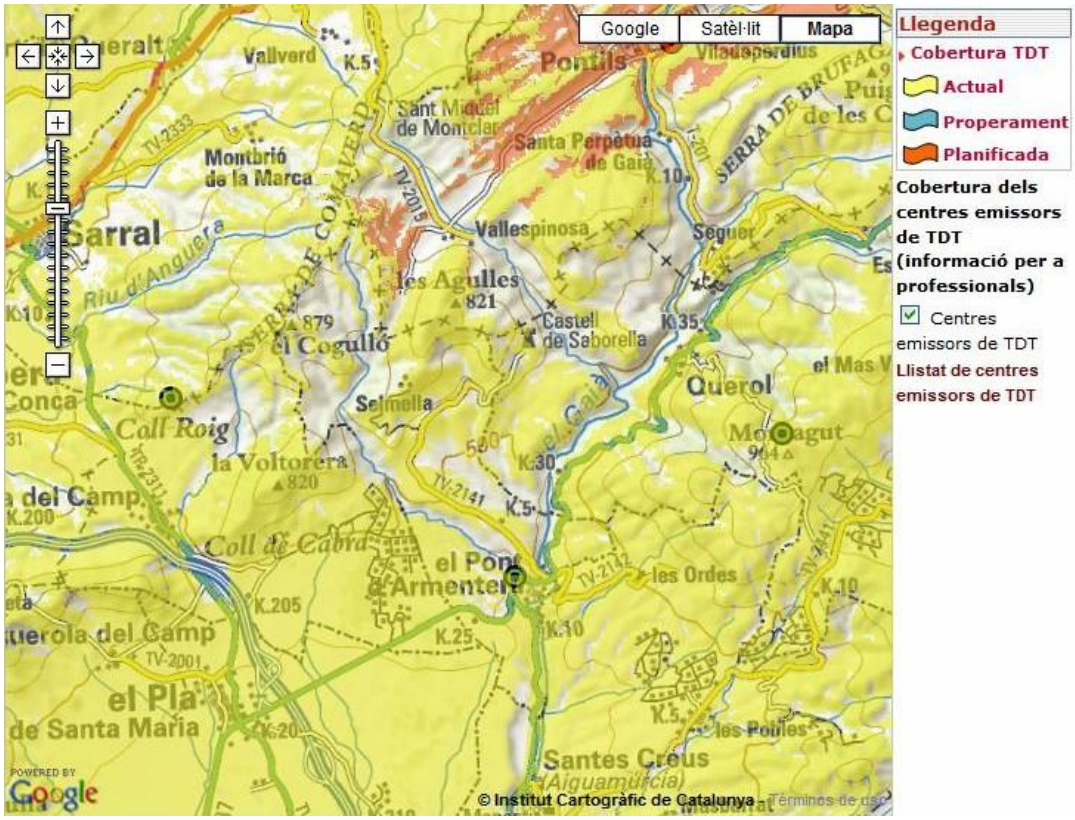
Google
Satèl·lit
Mapa
Llegenda
Cobertura TDT
Actual
Properament
Planificada
Cobertura dels centres emissors de TDT (informació per a professionals)
Centres emissors de TDT
Llistat de centres emissors de TDT
Vallverd
Pontils
Sant Miquel de Montclar
Santa Perpètua de Gaià
Montbrió de la Marca
Sarral
Vallespinosa
Seguer
les Agulles
821
el Cogulló
879
Castell de Saborella
Querol
Selmella
Call Roig
la Voltorera
820
Coll de Cabra
el Pont d'Armentera
les Ordes
el Pla de Santa Maria
Santes Creus
(Aiguamúrcia)
les Poules
© Institut Cartogràfic de Catalunya - Términos de uso

PRIVADES

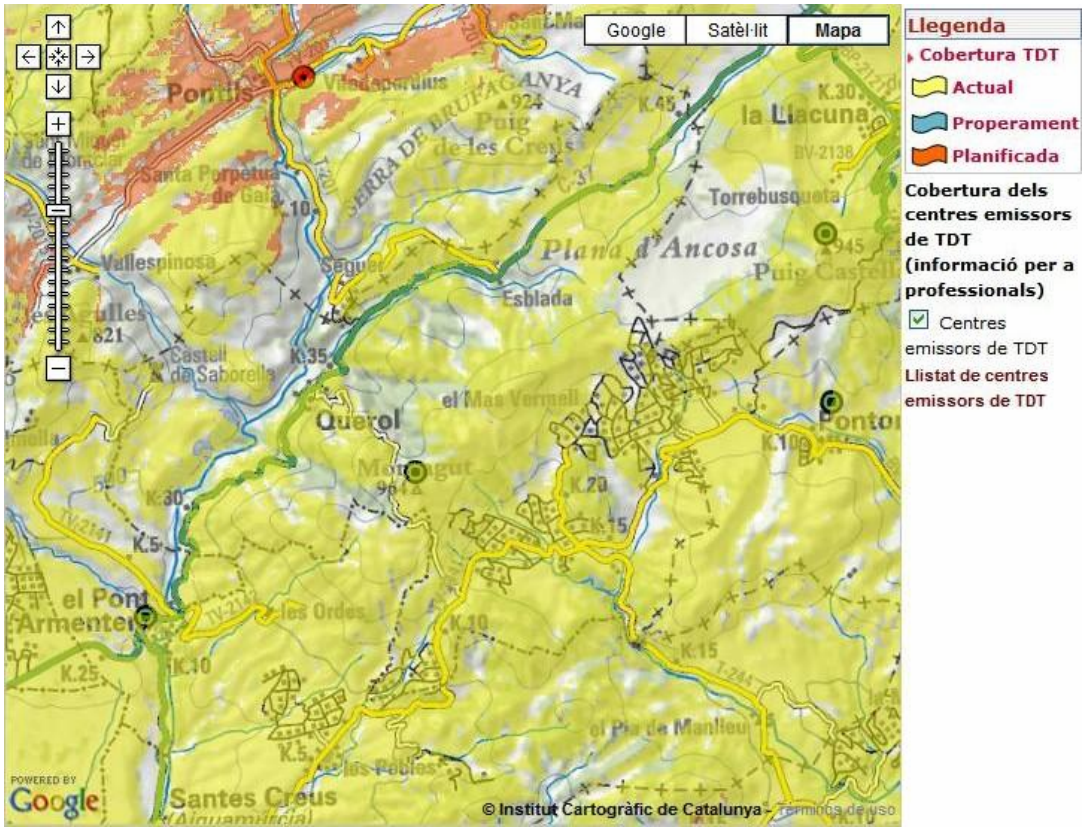
Google
Satèl·lit
Mapa
Pontils
Vilada
Puig de les Creus
la Llacuna
Torrebusqueta
Santa Perpetua de Gaià
Vallespinosa
Segur
Esblada
Plana d'Ancosa
Puig Castell
Castell de Saborella
Querol
el Mas Vermell
Pontons
Montgut
el Pont d'Armentera
les Ordes
el Pla de Manleu
Els Pedrols
Santes Creus
POWERED BY Google
© Institut Cartogràfic de Catalunya - Termins de uso
Llegenda
Cobertura TDT
Actual
Properament
Planificada
Cobertura dels centres emissors de TDT (informació per a professionals)
Centres emissors de TDT
Llistat de centres emissors de TDT

TDT-L1

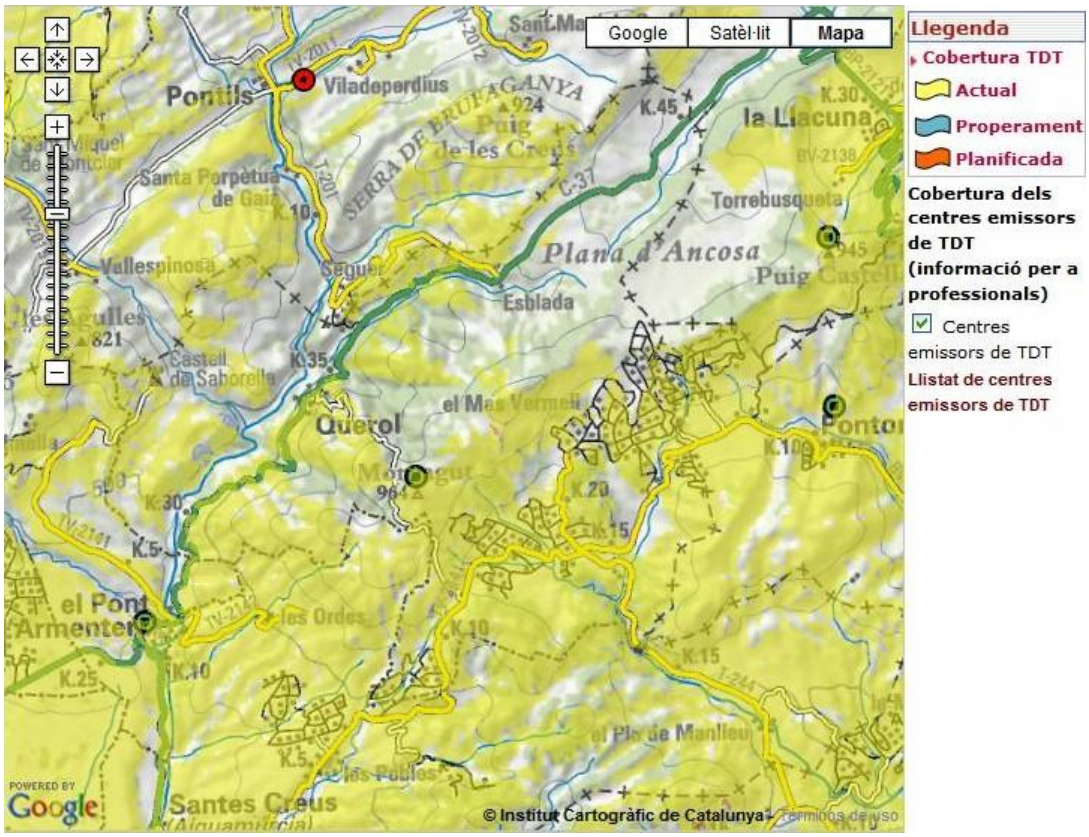

NOTA SOBRE LA COBERTURA DE TDT:

A la informació sobre la cobertura de TDT, s'indica **"Cobert"** quan més del 80% del nucli de població ja té cobertura del servei; **"Cobert parcial"** quan la cobertura del servei està entre el 50% i el 80% del nucli de població; **"En estudi"** si hi ha coneixement d'algun tipus de deficiència del servei,i s'està estudiant la previsió de cobertura del servei, al nucli de població, durant les properes fases del desplegament de la TDT, **"Properament"** quan hi ha previst encendre el servei en els propers 10 dies, i **"No cobert"** quan la cobertura del servei és inferior al 50% al nucli de població

La informació sobre la cobertura de TDT que es publica és el resultat de simulacions per ordinador i cal considerar-la com a orientativa. Per confirmar la viabilitat d'aquest servei sempre caldrà que un tècnic instal·lador comprovi que des de la ubicació on es troba l'usuari es rep correctament el senyal TDT.

TELEFONIA MÒBIL.

Nucli població	Cobertura112 (outdoor)
Arboçar (l')	SÍ
Bonany	SÍ
Can Llenes	SÍ
Esblada	NO
Mas Gassons	SÍ
Mas Vermell	SÍ
Querol	SÍ
Ranxos de Bonany	SÍ

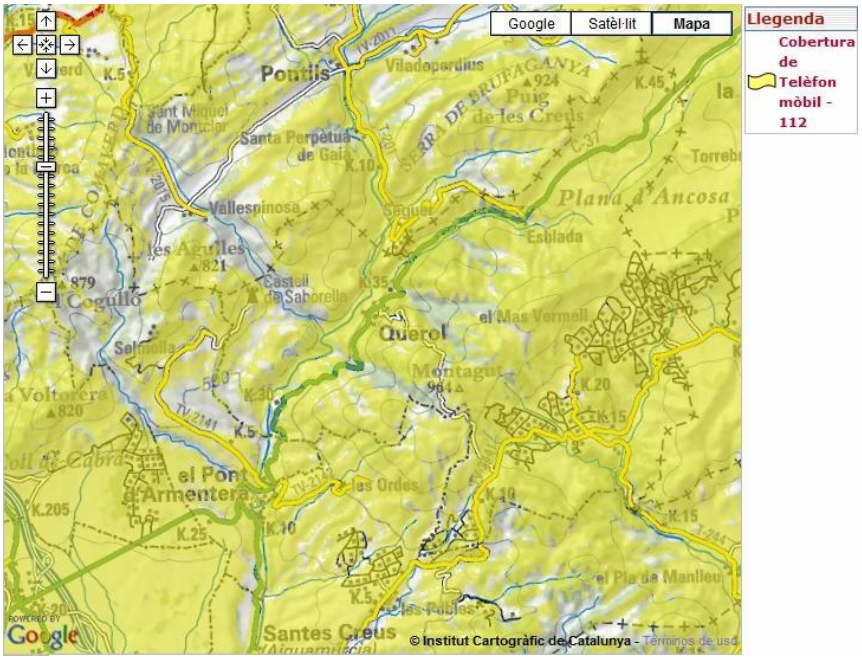

NOTA SOBRE LA COBERTURA DE TELEFONIA MÒBIL D'EMERGÈNCIES 112:

El telèfon 112, únic per a tot l'àmbit europeu i amb resposta immediata les 24 hores del dia, centralitza totes les trucades d'urgència. Serveix perquè els ciutadans i ciutadanes puguin sol·licitar els serveis públics d'urgències sanitàries, d'extinció d'incendis i salvaments, de seguretat ciutadana i de protecció civil quan es trobin davant d'una situació d'emergència.

El servei 112 representa la sobreposició de la cobertura GSM dels operadors Movistar, Vodafone i Orange. La cobertura està representada a partir d'un nivell **outdoor**, que correspon a un nivell d'exteriors, el qual en alguns casos no serà suficient per accedir a l'interior d'habitatges.

A la informació sobre cobertura indica **SÍ** quan més del 80% del nucli de població té cobertura d'aquest servei. **NO** quan la cobertura és inferior al 80% del nucli de població.

La informació sobre la cobertura que es publica és el resultat de simulacions per ordinador i cal considerar–la com a orientativa.

TELEFONIA FIXA.

Segons dades de Telefónica de España S.A., el número de línies en servei en el municipi de Querol era en 1997 de 185 entre particulars i comercials. Actualment la telefonia fixa està totalment implantada en el terme municipal encara que no es disposa al municipi de cap cabina telefònica de servei públic (que per altra banda, donades les noves tecnologies aquestes tendeixen a desaparèixer del paisatge urbà). La xarxa d'ADSL no té cobertura en tot el municipi. Tampoc hi ha xarxa de fibra òptica.

INTERNET.

Amb l'objectiu d'oferir el servei d'accés ràpid a Internet a les poblacions de Catalunya sense cobertura d'ADSL, s'està executant el projecte de desplegament de la xarxa pública de banda ampla rural

Nucli població	Cobertura Banda Ampla	Cobertura ADSL	Cobertura WIMAX Generalitat	Cobertura WIMAX Operadors Privats
Arboçar (l')	PARCIAL	NO	PARCIAL	NO
Bonany	PARCIAL	NO	PARCIAL	NO
Can Llenes	SÍ	SÍ	COBERT	NO
Esblada	NO	NO	NO COBERT	NO
Mas Gassons	SÍ	SÍ	COBERT	NO
Mas Vermell	SÍ	SÍ	COBERT	NO
Querol	PARCIAL	PARCIAL	NO COBERT	NO
Ranxos de Bonany	SÍ	SÍ	COBERT	NO

NOTA SOBRE LA COBERTURA ADSL:

La disponibilitat del servei ADSL de Telefónica es considera **"SÍ"** quan el percentatge de cobertura al nucli és superior al 90%, mentre que es considera **"PARCIAL"** si aquest percentatge de cobertura és inferior al 90%. **"NO"** indica que no hi ha cobertura ADSL. (Dades actualitzades a 10 octubre de 2008 i obtingudes a través del Programa d'extensió de la banda ampla - PEBA).

NOTA SOBRE LA COBERTURA WiMAX:

La cobertura del servei WiMAX d'Iberbanda es considera **"Cobert"** quan més del 75% del nucli de població ja té cobertura del servei; **"Cobert parcial"** quan el percentatge de cobertura al nucli es troba entre el 50% i el 75%; **"En execució"** si hi ha previsió de cobertura del nucli de població durant les fases I o II del projecte Banda Ampla Rural (BAR), i **"No cobert"** quan la cobertura és inferior al 50% del nucli de població o no està previst donar-hi cobertura en les fases esmentades del projecte BAR. La indicació **"En estudi"** vol dir que la cobertura del nucli està en fase de planificació i viabilitat tècnica.
Tant la informació que es publica sobre la cobertura ADSL com la informació sobre la cobertura WiMAX, cal considerar-la com a orientativa. Per confirmar la viabilitat de qualsevol dels dos serveis d'accés a la banda ampla, sempre caldrà que un tècnic de l'empresa que els presta comprovi que des de la ubicació on es troba l'usuari es rep correctament el senyal ADSL o WiMAX. Consulteu els operadors corresponents per a més informació.

BANDA AMPLA RURAL

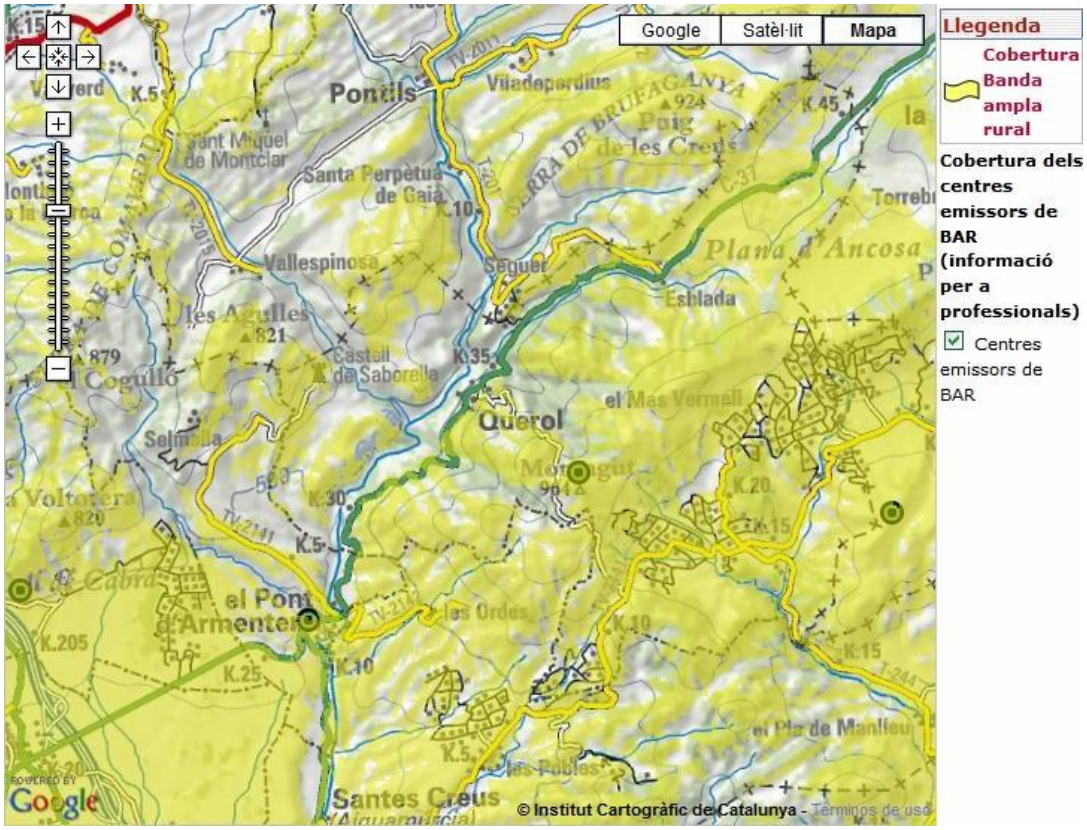
Google
Satèl·lit
Mapa
Pontils
Viladepardines
Sant Miquel de Montclar
Santa Perpètua de Gaià
Vallespinosa
Seguer
Esblada
Plana d'Ancosa
Les Agulles
Castell de Saborella
Querol
el Mas Vermell
el Pont d'Armentera
Les Ordes
el Pla de Manlleu
Santes Creus
Llegenda
Cobertura Banda ampla rural
Cobertura dels centres emissors de BAR (informació per a professionals)
Centres emissors de BAR
© Institut Cartogràfic de Catalunya - Termins de ús

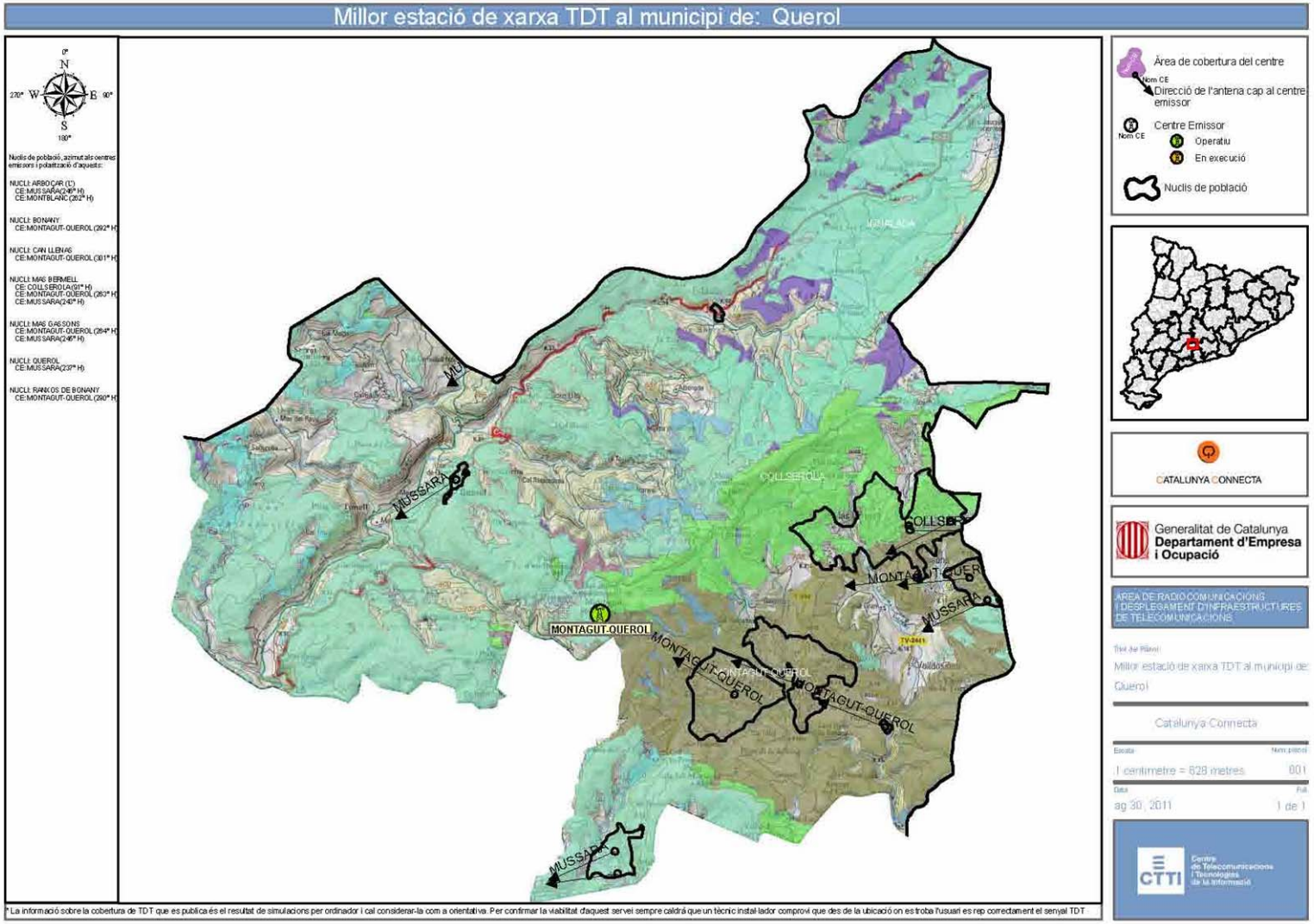
Millor estació de xarxa TDT al municipi de: Querol
Nuclis de població, azimut als centres emissors i polarització d'aquests:
NUCLI: ARBOCAR (L')
CE:MUSSARA(249º H)
CE:MONTBLANC (262º H)
NUCLI: BONANY:
CE:MONTAGUT-QUEROL (292º H)
NUCLI: CAN LLENAS
CE:MONTAGUT- QUEROL (301º H)
NUCLI: MAS BERMELL
CE: COLLSEROLA (91º H)
CE:MONTAGUT- QUEROL (263º H)
CE:MUSSARA(240º H)
NUCLI: MAS GASSONS
CE:MONTAGUT-QUEROL (264º H)
CE:MUSSARA(246º H)
NUCLI: QUEROL
CE:MUSSARA(237º H)
NUCLI: RANXOS DE BONANY
CE:MONTAGUT-QUEROL (280º H)
Àrea de cobertura del centre emissor
Nom CE
Direcció de l'antena cap al centre emissor
Centre Emissor
Operatiu
En execució
Nuclis de població
CATALUNYA CONNECTA
Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Ocupació
ÀREA DE RADIOCOMUNICACIONS I DESPLEGAMENT D'INFRAESTRUCTURES DE TELECOMUNICACIONS
Títol del Plànol
Millor estació de xarxa TDT al municipi de: Querol
Catalunya Connecta
Escala
1 centímetre = 628 metres
Núm. plànol
001
Data
ag 30, 2011
Full
1 de 1
CTTI
Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació
MONTAGUT-QUEROL
MUSSARA
COLLSEROLA
* La informació sobre la cobertura de TDT que es publica és el resultat de simulacions per ordinador i cal considerar-la com a orientativa. Per confirmar la viabilitat d'aquest servei sempre caldrà que un tècnic instal·lador comprovi que des de la ubicació on es troba l'usuari es rep correctament el senyal TDT

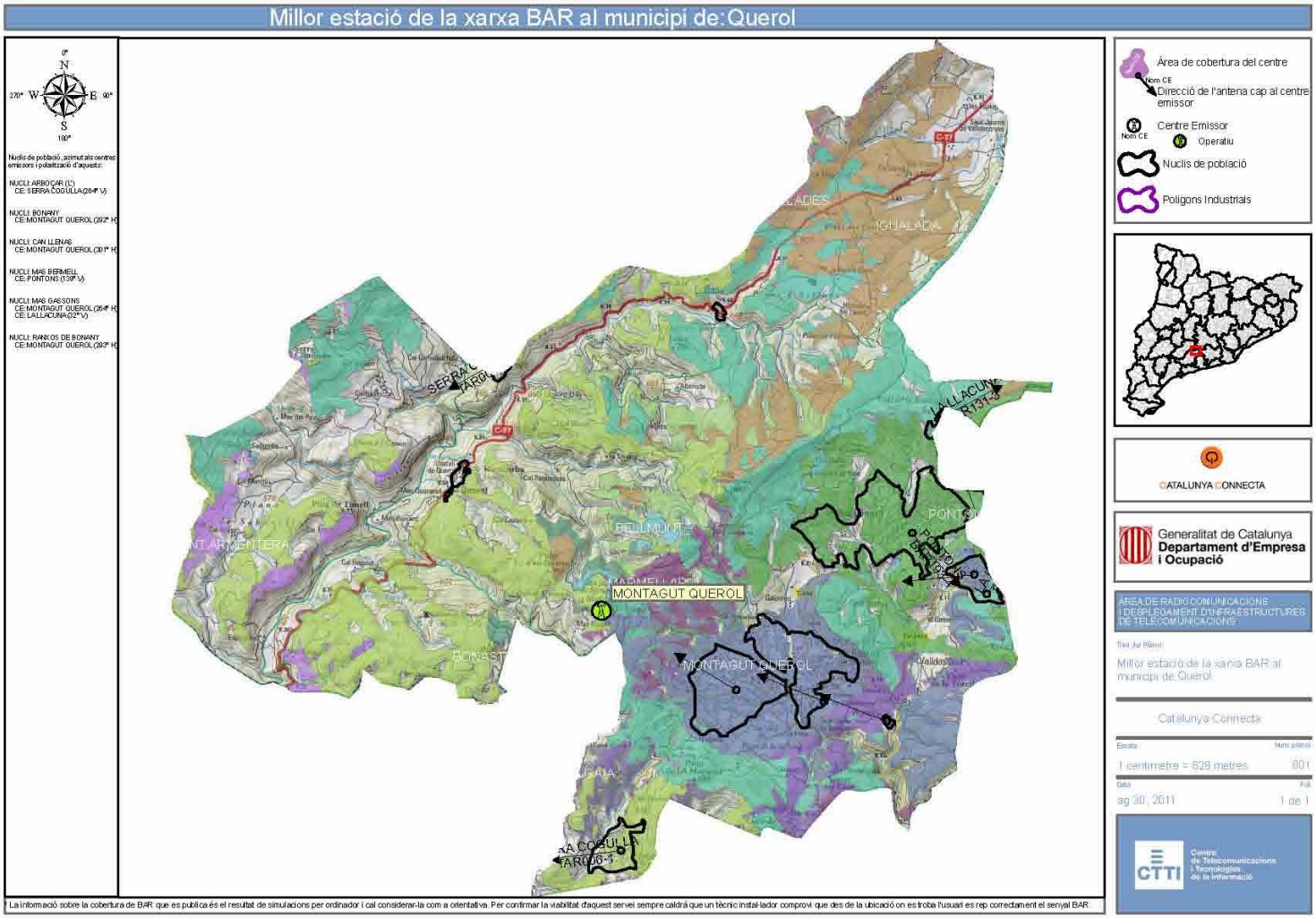
Millor estació de la xarxa BAR al municipi de: Querol
Nuclis de població, azimuts centres emissors i polarització d'aquests:
NUCLI: ARBOCAR (L')
CE: SERRA COGULLA (264º V)
NUCLI: BONANY
CE: MONTAGUT QUEROL (282º H)
NUCLI: CAN LLENAS
CE: MONTAGUT QUEROL (301º H)
NUCLI: MAS BERMELL
CE: PONTONS (139º V)
NUCLI: MAS GASSONS
CE: MONTAGUT QUEROL (264º H)
CE: LALLACUNA (52º V)
NUCLI: RANXOS DE BONANY
CE: MONTAGUT QUEROL (293º H)
SERRA L'ARQUE
LA LLACUNA R131-3
PONTONS
RELLMUNT
MONTAGUT QUEROL
SERRA COGULLA R106-5
Àrea de cobertura del centre
Nom CE
Direcció de l'antena cap al centre emissor
Centre Emissor
Nom CE
Operatiu
Nuclis de població
Polígons Industrials
CATALUNYA CONNECTA
Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Ocupació
ÀREA DE RADIOCOMUNICACIONS I DESPLEGAMENT D'INFRAESTRUCTURES DE TELECOMUNICACIONS
Títol del Plànol
Millor estació de la xarxa BAR al municipi de Querol
Catalunya Connecta
Escala
Num plànol
1 centímetre = 629 metres
001
Data
Fol.
ag 30, 2011
1 de 1
CTTI
Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació
La informació sobre la cobertura de BAR que es publica és el resultat de simulacions per ordinador i cal considerar-la com a orientativa. Per confirmar la viabilitat d'aquest servei sempre caldrà que un tècnic instal·lador comprovi que des de la ubicació on es troba l'usuari es rep correctament el senyal BAR

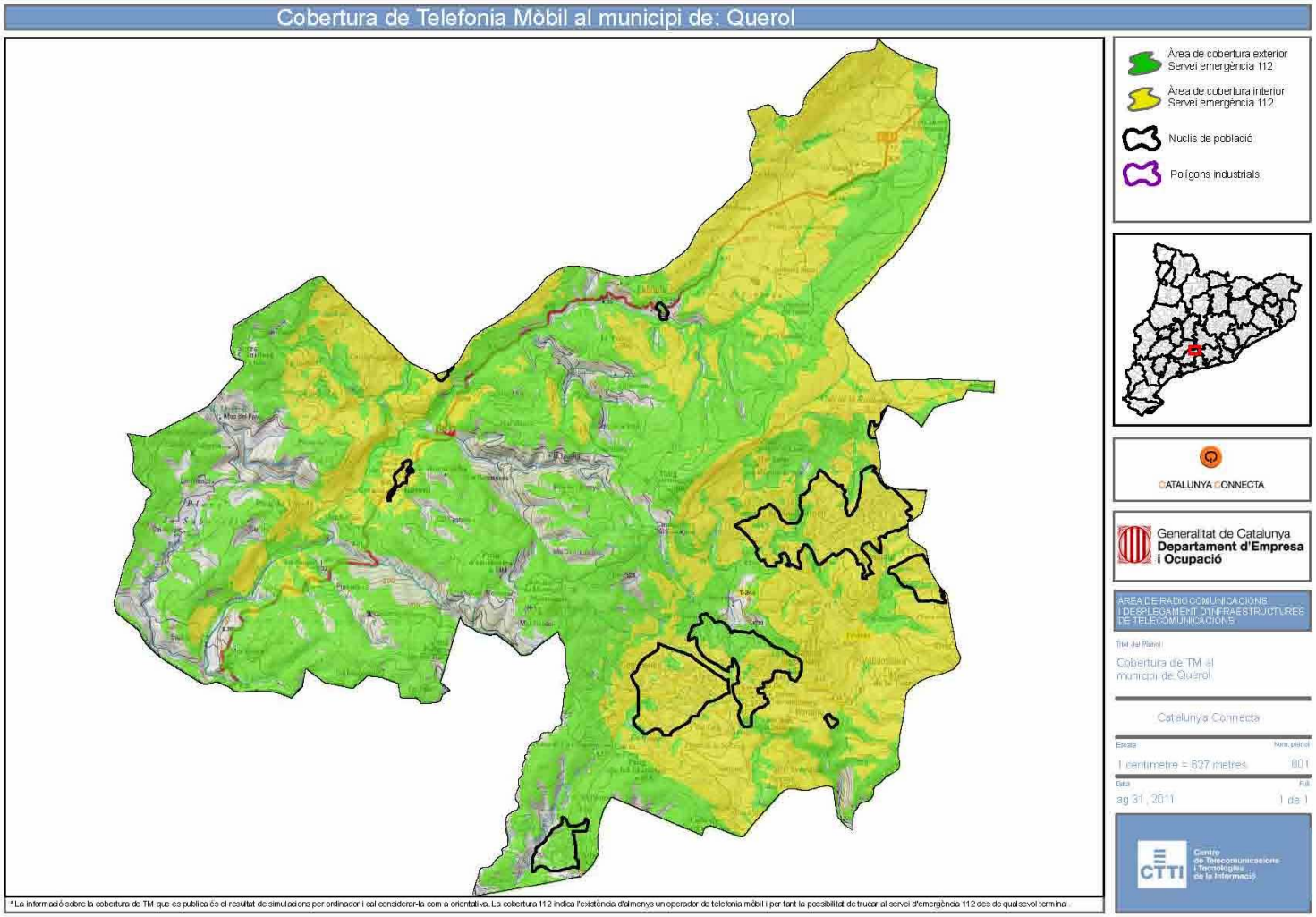
Cobertura de Telefonia Mòbil al municipi de: Querol
Àrea de cobertura exterior Servei emergència 112
Àrea de cobertura interior Servei emergència 112
Nuclis de població
Polígons industrials
CATALUNYA CONNECTA
Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Ocupació
ÀREA DE RADIOCOMUNICACIONS I DESPLEGAMENT D'INFRAESTRUCTURES DE TELECOMUNICACIONS
Títol del Plànol
Cobertura de TM al municipi de Querol
Catalunya Connecta
Escala
1 centímetre = 627 metres
Núm. plànol
001
Data
ag 31, 2011
Full
1 de 1
CTTI
Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació
* La informació sobre la cobertura de TM que es publica és el resultat de simulacions per ordinador i cal considerar-la com a orientativa. La cobertura 112 indica l'existència d'almenys un operador de telefonia mòbil i per tant la possibilitat de trucar al servei d'emergència 112 des de qualsevol terminal

Dotació dels serveis de telecomunicacions.

Dèficits generals.

A la zona urbana la dotació és suficient.
A la zona no urbanitzable, atès a la seva orografia, hi ha mancances.

Dèficits específics i solucions.

Telefonia fixa

Moltes de les xarxes urbanes són aèries, fet que comporta una deficient imatge i contaminació visual.

Per aquest motiu el POUM proposa:

- Cal soterrar les línies urbanes.
- Caldrà millorar la central per poder ampliar el nombre d'abonats.

Telefonia mòbil

L'orografia del terme i la manca d'instal·lacions d'infraestructura fan que el terme continuï encara com un forat negre en els mapes de cobertura de la telefonia mòbil d'última generació.

A Esblada no hi ha cobertura 112.

Televisió

No es reben tots els canals correctament la recepció i el número de canals varia segons les zones del municipi.

Internet

La velocitat de la xarxa era fins fa poc temps limitada (≈ 3MG), actualment es rep ADSL per zones.

Hi ha cobertura de banda ampla a tot el nucli excepte a Esblada i a l'Arborçar, Bonany i Querol que és parcial.

Pel que fa a l'ADSL no es rep ni en Arborçar, Bonany ni Esblada i parcialment a Querol.

Si parlem de cobertura Wimax de la Generalitat o Iberbanda es parcial a tot el nucli i no es rep la d'operadors privats.

Turístics: zones d'acampada, lleure.

- Àrea de lleure de Querol, situada a l'entrada del poble de Querol, a la font del poble on hi ha barbacoes, taules i bancs.
- Àrea recreativa de Valldossera, situada a peu de la carretera de Santes Creus a Pontons, a l'alçada de l'ermita de Valldossera.

Obres programades amb incidència sobre el planejament:

No es te coneixement de cap obra programada que pugi incidir en el planejament que ara es revisa.

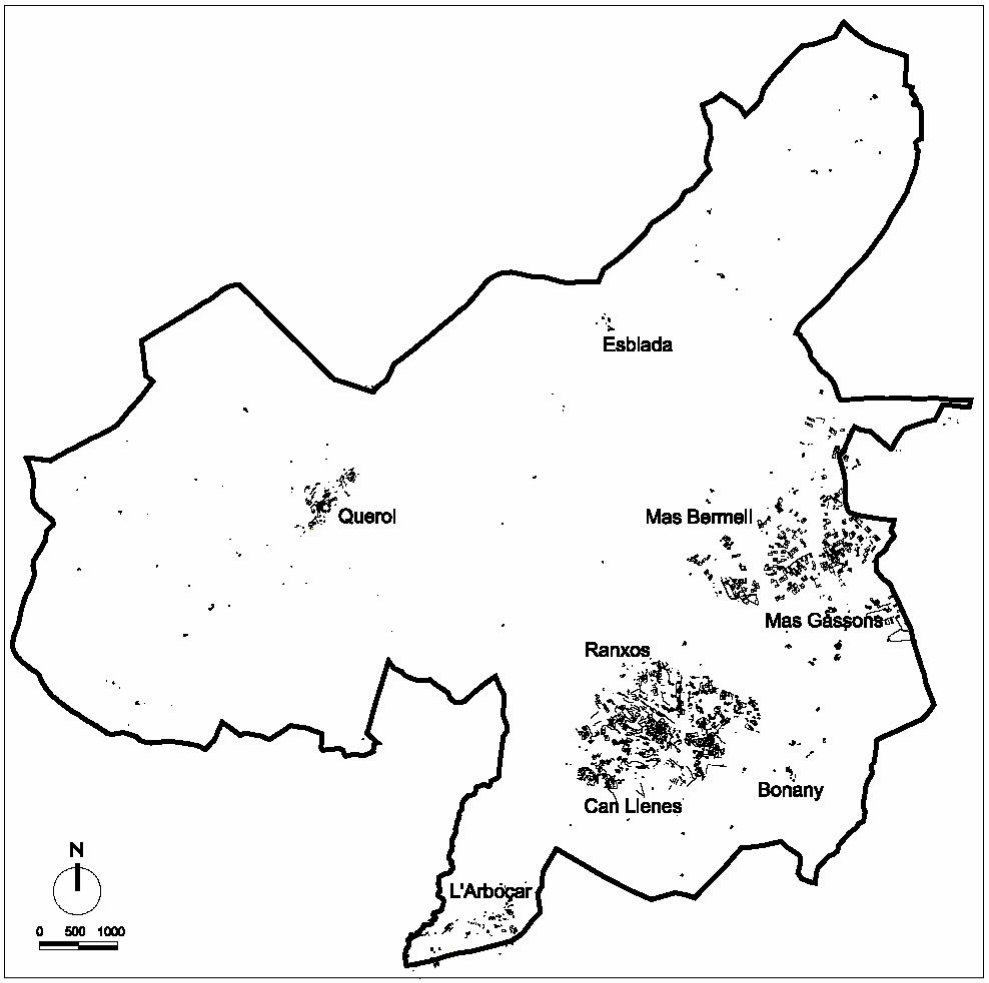

Font: Elaboració pròpia (Base cartogràfica del ICC 1/5000)

Claus identificatives

Edificis, masies, coberts, ...

Terme municipal

AJUNTAMENT DE QUEROL	PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL	Assentament de població

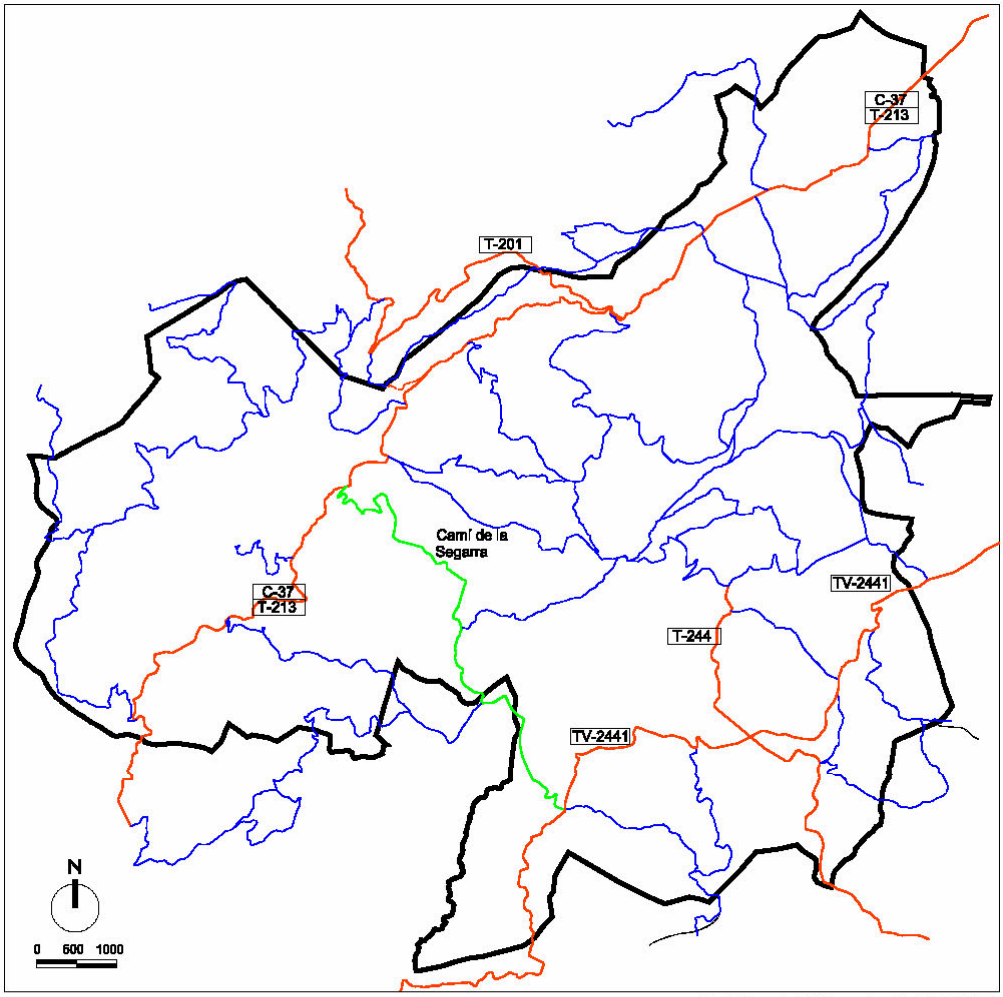

Font: Elaboració pròpia (Base cartogràfica del ICC 1/5000)

Claus identificatives

- Carreteres
- Camins d'interés municipal i comarcal
- Altres camins i carrers
- Terme municipal Querol

AJUNTAMENT DE QUEROL	PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL	Comunicacions

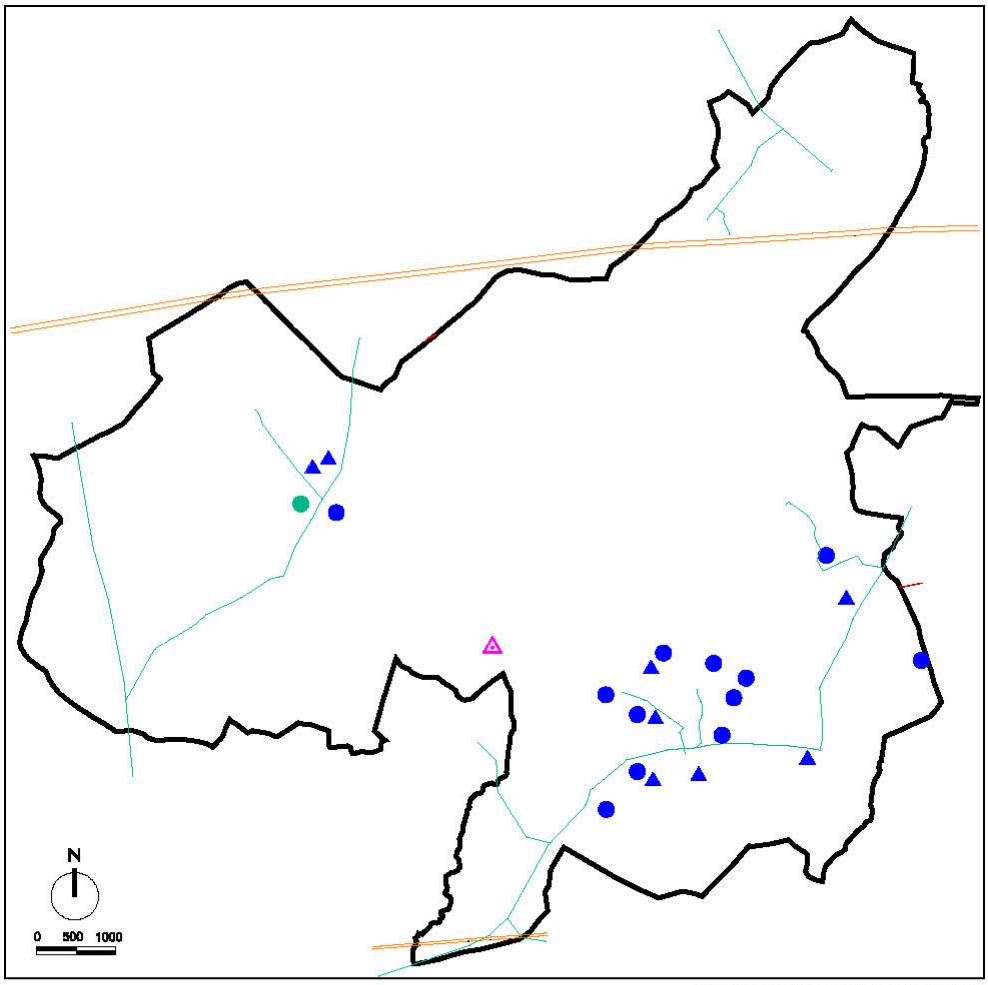

Font: Elaboració pròpia (Base cartogràfica del ICC.1/5000)

Claus identificatives

- Línia aèria alta tensió
- Línia aèria mitja tensió
- Dipòsit
- Pou
- Depuradora
- Telecomunicacions
- Terme municipal Querol

AJUNTAMENT DE QUEROL	PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL	Xarxes d'Infraestructura

3.2. L'espai natural i el patrimoni a protegir.

3.2.1. Patrimoni:

3.2.1.1. Natural.

L'ESPAI NATURAL ANCOSA–MONTAGUT

Conjunt orogràfic que presenta una alineació nord-est i sud-oest, plegat de falles en totes direccions. L'interès natural de l'espai rau bàsicament, en fer de transició entre el sistema Mediterrani central i a la Depressió Central oriental. Aquesta peculiar situació geogràfica queda reflexada tant a nivell bioclimàtic com biogeogràfic, i es un exponent de la seva singularitat i diversitat. Així, existeix un contrast climàtic pronunciat entre els vessants septentrionals de la serra de tendència continental i els vessants meridionals de clima mediterrani. El paisatge vegetal també és un fidel reflex de la transició progressiva vers la continentalitat, i així la vegetació mediterrània marítima – alzinar litoral amb marfull (*Quercetum ilicis galloprovinciale*) – cedeix el lloc a una vegetació mediterrània continental – carrascar (*Quercetum rotundifolie*) -. En els altiplans de la serra, els alzinars alternen amb alguns fragments de rouredes – roureda de roure de fulla petita (*Violo Quercetum fagineae*) – i pinedes submediterrànies – pinassa-, així com diverses comunitats secundàries – brolles, garrigues, boixedes, llistonars, fenassars,..-. Per altra banda, el paisatge actual dels vessants de la serra és caracteritzat per la gran extensió de les pinedes de pi blanc, i puntualment per les bosquines d'altres pins.

Prop del cim de Puig Castellar, de 944 m. d'altitud hi ha una obaga no gaire extensa, però molt valuosa, amb bosc del tipus del Violo Quercetum faginae en el qual es conserven plantes centreuropees ja poc freqüents en aquestes muntanyes extremes, com són, entre altres, el pi roig (*Pinus sylvestris*) i el xuclamel xilosti (*Lonicera xylosteum*).

La serra d'Ancosa presenta l'interès de reunir en un mateix espai junt amb els elements predominantment mediterranis alguns elements submediterranis propis de les terres més humides, com són per exemple les joncedes amb plantatge (*Plantagini-Aphyllantheyum*). En realitat aquest espai constitueix un dels límits meridionals de Catalunya de la distribució de diversos elements submediterranis.

La fauna d'aquest espai es caracteritza pel predomini dels elements mediterranis, amb algunes espècies de excepcional interès com per exemple un coleòpter (*Sternocoelis duforti*) endèmic de la serra i de diverses espècies de mol·luscs (*Trissexodon quadrasi*) i d'hetèropters (*OrthotylÚs thymelaeae*).

L'ESPAI NATURAL SABURELLA.

Petit espai situat a la conca alta del Gaià, que com la plana d'Ancosa es caracteritza per constituir un territori de transició entre les terres pre-litorals i les conques centrals catalanes. Això queda perfectament reflectit en el paisatge vegetal, característic de les terres al límit entre el país del carrascar continental i d'alzinar amb marfull litoral.
Aquest espai s'inclou en el PEIN pel seu interès faunístic, a l'acollir un gran nombre d'espècies de la fauna pròpia de les garrigues i rocams mediterranis. La zona es caracteritza per una presència humana reduïda, raó per la qual abunden el conill, la perdiu i els seus predadors. A partir d'aquest espai cap al nord-est desapareixen moltes espècies faunístiques de gran interès.

L'espai comprèn així mateix les fondejades del torrent de Vallespinosa, mostra del paisatge del domini de la roureda de roure de fulla petita (*Violo Quercetum faginae*) molt rica en espècies submediterrànies (*Amelanchier ovalis, Buxus sempervirens, Sorbus aria, Hacer monspessulanus, Ilex aquifolium, Coronilla emerus,...*), que contrasta amb el paisatge vegetal predominant de caràcter mediterrani. Cal remarcar que a l'entorn dels torrents d'aigua resten importants fragments de boscos de ribera, com l'omeda amb heura (*Hedero-Ulmetum minoris*), i d'altres comunitats vegetals pròpies dels ambients aigualosos de la Catalunya seca.

EL PI DE LES QUATRE SOQUES:

És a uns 250 metres per sota de la carretera Querol-Montagut, just en arribar a la verdor del primer cultiu de vinya. És un impressionant pi, més que per les seves dimensions perquè, a partir d'un metre del nivell de terra, es divideix en quatre canons que arriben a 20 metres d'alçària. La visualització del mateix ens ofereix un conjunt harmònic i espectacular.

ALZINA DE LA CASA NOVA DE BONANY:

La trobem a l'era de la Casa Nova, a prop de la carretera Querol-Pla de Manlleu, i a uns 500 metres de la cruïlla d'aquesta carretera amb la de Santes Creus-Pontons. Alzina molt ben conformada, de 3,96 metres de volta de canó o 13,5 metres d'alçària, a la qual se li calculen uns 400 anys. L'estat general i vital és bo, dóna ombra a tota l'era, en la qual hi ha una taula formada per pedres de molí.

3.2.1.2. Artístic-arqueològic-històric.

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE QUEROL:

Situada a la part alta de la població, l'església parroquial és d'origen medieval, tot i que la complexitat de la seva estructura reflecteix les ampliacions i modificacions que ha anat experimentant al llarg del temps.

És d'una sola nau coberta amb volta apuntada, capelles laterals amb volta apuntada i de creuria i absis poligonal. La porta d'arc de mig punt dovellat s'obre al mur de l'Epístola. Damunt la teulada s'eleva el campanar, de planta quadrada, obertures d'arc de mig punt i coberta piramidal. Sobre la tanca del cementiri es conserven cinc esteles funeràries.

CASTELL DE QUEROL:

Documentat des de el segle X, és emplaçat a la part més alta del nucli. Va pertànyer a la família dels Cervelló i des del segle XIV centrava la jurisdicció senyorial de la baronia de Querol. El 1835, durant la primera guerra carlina, fou volat per una partida de liberals. El conjunt, tot i que es troba molt malmès, en l'actualitat encara conserva elements interessants (restes de torres circulars, finestres, matacans i diversos arcs ogivals i de mig punt). El 1985 va ser declarat Bé d'Interès Cultural.

ESGLÉSIA DE SANT JAUME DE MONTAGUT:

Situada al cim de la muntanya de Montagut i prop del nucli de Querol, és una construcció gòtica, tot i que consta una església anterior esmentada en dues butlles papals de 1154 i 1194. Al llarg del temps l'edifici va experimentar modificacions diverses, principalment en els segles XVII i XVIII, en què es va realitzar una reforma interior en estil neoclàssic.

És d'una sola nau, de dos trams, set capelles absidals i coberta amb voltes de creuaria. Exteriorment l'edifici mostra un predomini absolut de la massa sobre el buit, impressió reforçada pels contraforts i per les escasses obertures. La porta d'accés, a la façana sud, és formada per tres arcs de mig punt dovellats en degradació amb guardapols que arrenca d'una imposta. En aquesta mateixa façana s'hi eleven els dos campanars d'espadanya amb obertures també d'arc de mig punt. Exteriorment l'absis és poligonal, de set costats, amb contraforts als angles. La coberta és de teula a dues vessants.

Els darrers anys l'església ha experimentat un procés de consolidació i recuperació de les estructures més antigues, tot eliminant les motllures i als altars dels segles XVII i XVIII. El 1981 se'n va incoar expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural.

CASTELL DE PINYANA.

Damunt d'un cim prop de la carretera de Querol, és documentat des de l'any 986 – en una carta del rei Lotari – en endavant. El 1023 apareix com un dels bens que la comtessa Ermessenda va empenyorar a favor del seu fill, Berenguer Ramon I. Durant el segle XI va passar a mans de Guerau

Alemany de Cervelló i l'any 1269 va ser cedit al monestir de Santes Creus. L'any 1480 els delmes que encara percebien els Alemany van ser cedits al monestir i el 1565 ja era de pont d'Armentera.

En l'actualitat només es conserven part dels murs del castell, una torre de planta circular i les restes de la capella de Santa Maria de Pinyana, de planta rectangular i volta de canó amb un ample arc de mig punt. El 1985 va ser declarat Be d'Interès Cultural.

ESGLÉSIA DE SANT JAUME D'ESBLADA:

Al centre del nucli, hom en situa l'origen en època romànica, per bé que al llarg dels anys l'edifici ha experimentat diverses modificacions.

És de planta rectangular, amb una sola nau coberta amb volta de canó, absis semicircular i teulada a dues vessants. La nau presenta dos eixamplaments laterals. El cor és situat als peus. Té sectors arrebossats i pintats. La porta d'entrada a la façana sud és dovellada i s'hi accedeix per una escala de vuit graons. A la part superior del mur hi ha un rellotge de sol. El conjunt es completa amb un campanar de planta quadrada, que té obertures d'arc escarser i coberta de pavelló. S'hi conserva una pica baptismal i una altra de benedicció.

CASTELL DE SABURELLA:

Situat a la dreta del riu Gaià, va pertànyer al llinatge dels Cervelló. De la documentació relativa al castell es pot deduir que va ser construït entre el 1193 i el 1229. Posteriorment, és documentat diverses vegades com a possessió de Santes Creus.

En l'actualitat, només es conserven dues torres de planta circular i un fragment de mur de tancament del recinte fortificat. Va ser declarat Be d'Interès Cultural el 1985.

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE VALLDOSSERA:

El 1162 s'hi documenta un santuari en relació a l'adquisició del lloc pel monestir de Santes Creus, tot i que la construcció devia ser anterior. L'actual església és del 1685. El 1869 es traslladà la seu parroquial de Montagut a Valldossera. Durant la guerra de 1936-1939, l'església va patir destrosses considerables. Recentment ha estat objecte d'una restauració.

És de planta rectangular amb absis pla i coberta de teula a dues vessants. La façana presenta una composició simètrica, amb porta central d'arc de mig punt, òcul superior i campanar de paret amb acabament sinuós. Al cos de l'edifici hi ha estat afegits dos cossos laterals amb coberta a una vessant.

CAL VALLDESERVES:

És una de les masies més antigues de la zona, formada per un conjunt complex d'edificacions fetes de pedra vista i cobertes de teula a una o dues vessants. Una construcció amb porta allindada dóna accés a un pati a on, a nivell de primer pis, s'obre la porta d'accés de l'edifici principal, d'arc de mig punt dovellat.

Integrada dins del conjunt hi ha l'església de Sant Jaume, d'estructura originalment romànica. De petites dimensions, té una sola nau i absis semicircular. Es cobreix amb teulada a una sola vessant. La porta situada a la façana sud, actualment no es visible a causa de la integració de l'edifici en la masia. L'absis presenta arcuacions llombardes i finestres atrompetades.

MAS DE LES ESPLUGUES:

Situat a la part nord del municipi, al Clot de la Vall, és format per dos cossos principals perpendiculars, de planta rectangular i coberta de teula a dues vessants, i altres construccions auxiliars.

LA CASA GRAN:

Situada prop de l'Ermita de Valldossera, se'n desconeix l'origen. El conjunt ha experimentat ampliacions i modificacions diverses al llarg del temps. Es tracta d'un edifici de planta rectangular, amb planta baixa i pis, precedit d'un jardí. La porta principal, d'arc de mig punt dovellat, una finestra germinada i una galeria d'arcs de mig punt que fa cantonada, són els elements més destacables de la façana principal. A l'interior destaca el vestíbul, amb una estructura de quatre arcs de pedra que descansen sobre una columna central.

EL SEPULCRE MEGALÍTIC DE "MAS PLA" (VALLDOSSERA):

El sepulcre megalític es troba a l'extensa vall de Valldossera situat en un suau i allargassat tossal conegut amb el nom de "Turó de les Fosses", a uns 500 metres del "Mas Pla". Es descobrí en els anys seixanta i malgrat està enclavat en una parcel·la privada, el sepulcre no es veu afectat gràcies a la voluntat i interès del propietari.

El sepulcre, de estil arquitectònic pròpiament regional, està construït per una cambra i un corredor separats per una porta amb pedrís. Té una longitud total de 7,5 metres i l'amplada mitjana es situa entorn d'1,4 metres. Les lloses emprades per a la seva construcció són calisses pròpies del terreny immediat al megàlit. La cambra i el corredor són de forma rectangular totalment enllosats amb lloses de mides regulars. El túmul, que per la seva complexitat ultrapassa el restringit marc localista, es de contorn circular i amb un diàmetre de 15 metres, apareix relativament ben conservat no sobrepassant el metre d'alçària. Tipològicament el monument està catalogat com a falsa galeria coberta tipus català de la segona meitat del tercer mil·leni. L'element trobat més antic que espot datar és el vaset campaniforme d'estil marítim (2200 a. C.)

3.2.2. Incidència d'altres legislacions:

El Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona determina les següents estratègies per a les àrees específiques de sòl urbà i urbanitzable.

Pla territorial del Camp de Tarragona | Aprovació Definitiva

Per als àmbits forestals afectats per la xarxa Natura 2000 o altres espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural, al municipi de **Querol**, l'estratègia d'**extinció** amb l'objectiu d'ajustar-se al planejament territorial sectorial. Aquest sòl ha de ser classificat, per part del planejament municipal, com a sòl no urbanitzable de protecció especial.

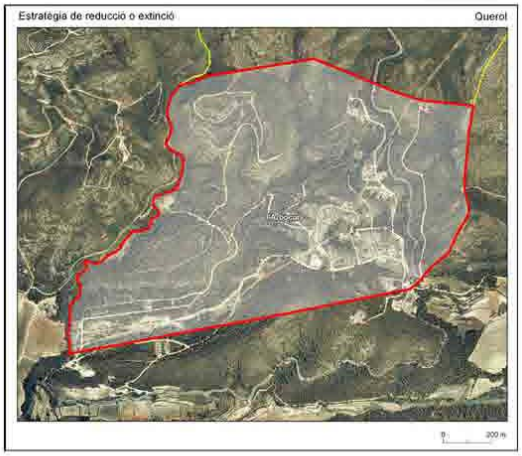

Per al sector residencial de l'Arboçar, al municipi de **Querol**, que té una part inclosa en el Pla d'espais d'interès natural i que va ser objecte en el seu dia d'una resolució de reducció total de l'àmbit del pla parcial, l'estratègia de **reducció o extinció** amb l'objectiu de reduir molt fortament la gran dimensió de sòl residencial especialitzat que contradiu els principis de compacitat i contigüitat amb els nuclis urbans, d'estalvi i utilització eficient del sòl, de protecció de la biodiversitat i del paisatge, d'eficiència en la prestació dels serveis i l'habitatge protegit, de creació de ciutat mixta i de foment del transport col·lectiu i sostenible.

Es recomana l'extinció del sector i, en tot cas, si es demostrés la impossibilitat de fer efectiva aquesta determinació, la concentració de l'aprofitament en determinades localitzacions adients alliberant un percentatge majoritari de sòl que ocupa el sector i garantir la màxima connectivitat ecològica entre els espais del Pla d'espais d'interès natural entre els quals s'interposa, és a dir, garantir la connectivitat nord-sud. L'àmbit afectat per la xarxa Natura 2000 o altres espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural ha de ser classificat, per part del planejament municipal, com a sòl no urbanitzable de protecció especial.

Pla territorial del Camp de Tarragona | Aprovació Definitiva

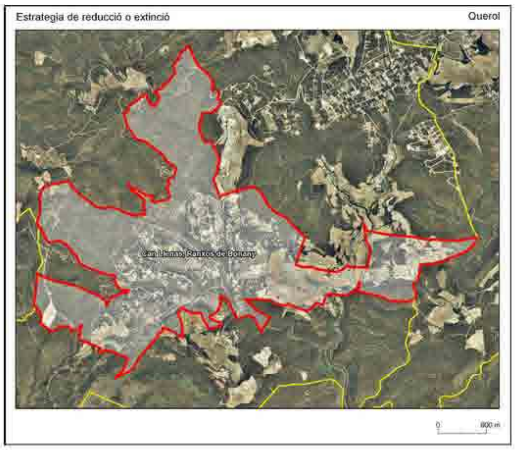

Per a l'àmbit de Can Llenes i Ranxos de Bonany, al municipi de **Querol**, l'estratègia de **reducció o extinció** amb l'objectiu de reduir molt fortament la gran dimensió de sòl residencial especialitzat que contradiu els principis de compacitat i contigüitat amb els nuclis urbans, d'estalvi i utilització eficient del sòl, de protecció de la biodiversitat i del paisatge, d'eficiència en la prestació dels serveis i l'habitatge protegit, de creació de ciutat mixta i de foment del transport col·lectiu i sostenible.

L'objectiu és alliberar la pràctica totalitat del sòl urbanitzable existent al nord, a l'oest i a l'est de l'àrea actualment consolidada. Això sens perjudici que pugui concentrar-se una part de l'aprofitament en posicions amb elevada consolidació d'edificacions, en la part classificada com a sòl urbà que ara presenta un baix nivell de consolidació i uns estàndards de parcel·lació malbaratadors de sòl.

En tot cas, s'insta el POUM a ajustar el límit del sòl classificat com urbà d'acord amb les determinacions de l'article 26 del text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005).

Per a l'àmbit de Mas Gassons, al municipi de **Querol**, l'estratègia de **reducció o extinció** amb l'objectiu de reduir molt fortament la gran dimensió de sòl residencial especialitzat que contradiu els principis de compacitat i contigüitat amb els nuclis urbans, d'estalvi i utilització eficient del sòl, de protecció de la biodiversitat i del paisatge, d'eficiència en la prestació dels serveis i l'habitatge protegit, de creació de ciutat mixta i de foment del transport col·lectiu i sostenible.

Això sens perjudici que pugui concentrar-se una part de l'aprofitament en posicions amb elevada consolidació d'edificacions alliberant el màxim percentatge de sòl possible.

Pla territorial del Camp de Tarragona | Aprovació Definitiva

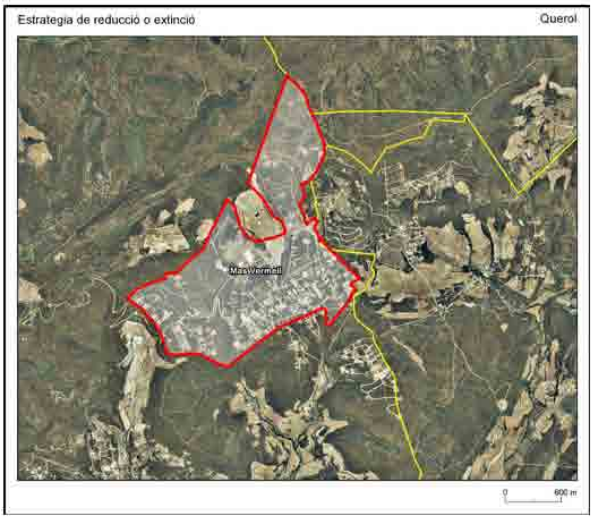

Per al sector residencial Mas Vermell, al municipi de **Querol**, que va ser objecte d'una resolució de reducció parcial de l'àmbit del pla parcial al sector C i de suspensió dels efectes del planejament al sector B, l'estratègia de **reducció o extinció** amb l'objectiu de reduir molt fortament la gran dimensió de sòl residencial especialitzat que contradiu els principis de compacitat i contigüitat amb els nuclis urbans, d'estalvi i utilització eficient del sòl, de protecció de la biodiversitat i del paisatge, d'eficiència en la prestació dels serveis i l'habitatge protegit, de creació de ciutat mixta i de foment del transport col·lectiu i sostenible.

L'objectiu ha de ser consolidar i millorar en el possible el sector A; reduir l'extensió del sector B garantint una dotació elevada i suficient d'equipaments per al conjunt de la urbanització; i extingir el sector C.